

அக்டோபர் - டிசம்பர் 2022

உள்ளம்

www.ullamm.com

கலை, இலக்கிய, சமூக காலாண்டிதழ்

இலங்கை: 250 ரூபா

கொக்குவில் வளர்மதி முன்னேற்றக் கழக வெளியீடு

Digital solutions
designed to **empower**
your business !

cyberUp
TECHNOLOGY

Unlock your business growth

With 60+ years of collective experience of the founders in building cyber technologies and accelerating growth for small and medium enterprises, we can help jumpstart your business through our experience and expertise in web and mobile technologies. Also we maximize business reach, Optimize market scale and Increase operational efficiency.

WEB SOLUTIONS

- > Web Development
- > Web Design
- > Social Media Activation

DIGITAL SOLUTIONS

- > Digital Marketing
- > Explainer Videos
- > Business Blogs

E-COM SOLUTIONS

- > Search Engine Optimization
- > Branding/Logo Design
- > E-Com Web Development

MOBILE SOLUTIONS

- > Enterprise Apps
- > Mobile App Development
- > User Interface Design

+1-978-319-0455

info@cyberuptech.com

பிட்காயின், பிளாக்செயின், கிரிப்டோ நாணயங்கள், எஃப்.ரி.எக்ஸ் முறிவு: சில சிந்தனைகள்
வை.சிவநேசன் 73

நினைவழியா உள்ளம்
அகன் 86

நேர்காணல்

கவிதா லட்சுமி: 'எழுத்து எனது சுதந்திரம்'
றஜித்தா சாம் 20

கவிதைகள்

காரிருள் கவ்விய காலத்துயர்
எஸ்.நளீம் 44

ஏ.நஸ்புள்ளாஹ்
கவிதைகள் 88

சுகன்யா ஞானசூரி
கவிதைகள் 58

Box
மனுதீரன் 95

ஒப்பந்தம்
காரையன் சுதன் 68

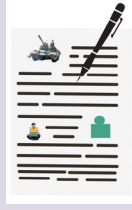
ஆதி.பா.
கவிதைகள் 98

ஆன்மா
க.ஷிபா 84

குறும்பா
வ.வடிவழகையன் 100

ஜே.பிரோஸ்கான்
கவிதைகள் 106

சீயு கதைகள்

நீளமான இரவுகள்
L ணி ஸ் காரன்

46

அந்திம சகி
சஞ்சயன்

60

வாஞ்சை
ஏ. எம். குர்ஷித்

69

வீட்டுச் சாப்பாடு
ஆதவன்

78

செட்டை முளைக்கும் சீட்டுக்கள்

அகரா கவிதைகள் 110
இரட்டை ஓவியர்கள் 112
பிஞ்சுவிரலின் தவில் வித்துவம் 114

கணைகள் 43
கழகச் செய்திகள் 91
கட்புல கலைஞர்கள் 96
சொல்லிழை - 4 101
கவிதைப் போட்டி - 4 104

மதி: 6 பிறை : 17

வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல
வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி
உத்தமனார் வேண்டுவது
- விபுலானந்த அடிகள்

அக

வளர்மதி முன்னேற்றக் கழகம் அறுபதாவது அகவையில் அடி வைக்கும் ஆண்டு இது (1963 -2023) . சமூக நிறுவனம் ஒன்றின் வளர்ச்சிப் பாதையில் இது ஒரு மாபெரும் மைல் கல். அறுபதாம் ஆண்டின் நிறைவாக பல்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை வளர்மதி நிறைவாழ்வகம், விளையாட்டுப் பிரிவு, மகளிர் குழு, உள்ளம் சஞ்சிகை என்ற கழகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளும் முன்னெடுத்து வருகின்றன.

உள்ளம் சஞ்சிகை பதினைந்து துறைசார் போட்டிகளை நடாத்தி அவற்றுக்கு மிகவும் பெறுமதியான பரிசில்களை வழங்குவதுடன் ஏப்ரல் 9ம் திகதி மாபெரும் இலக்கிய விழா ஒன்றினை வவுனியாவில் நடாத்த உள்ளது.

கடந்த உள்ளம் இதழில் ஐயம் தெளி பகுதியில் வெளிவந்த ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நம்பிக்கை தரக்கூடிய சிறந்த படைப்பாற்றல் மிக்க இளம் படைப்பாளிகள் யார் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா? என்ற கேள்வியும் அதற்கான பதில்களும் சிறிய சல சலப்பையும், சர்ச்சைகளையும் இலக்கிய வட்டாரங்களில் ஏற்படுத்தியிருந்தது. பட்டியல் போடுகின்றோம், யாருக்கும் யாரும் அங்கீகாரம் பெற்றுத் தரத் தேவையில்லை என்பது போன்ற கருத்துக்கள் முன் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

வள்ளி

குறிப்பிட்ட ஒரு சஞ்சிகையின் ஆசிரியர், இது ஒரு வியாபார யுக்தி எனத் தனது மூளையைக் கசக்கிப் பிழிந்து கண்டுபிடிப்பொன்றையும் தெரிவித்திருந்தார்.

இளைய படைப்பாளிகள் எமது சமூகத்தில் கவனத்தைப் பெற வேண்டும், அவர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அக்கறையோடு முன் வைக்கப்பட்ட கேள்வியே அது. மாறாக உள்ளம் சஞ்சிகைக்கு வியாபார நோக்கம் எதுவும் கிடையாது. சஞ்சிகைக்கு ஏற்படும் செலவின் அரை விலைக்கே உள்ளம் தற்போது விற்பனை செய்யப்படுகின்றது என்பதனையும், மாணவர்கள், சிறைச்சாலைக் கைதிகள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், புனர்வாழ்வு முகாம்கள் மற்றும் அனாதை இல்லங்களுக்கு உள்ளம் சஞ்சிகை இலவசமாக விதியோகிக்கப்படுகின்றது என்பதையும் சமூக சேவை அமைப்புக்கள் தங்கள் நிதித் தேவைகளுக்காக உள்ளம் சஞ்சிகையினை இலவசமாகப் பெற்று அதனை விற்பதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை சமூகசேவைச் செயற்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதனையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அனைவருக்கும் அறியத்தருகின்றோம். எமது தூய்மையான நோக்கங்களையும், கட்டும் உழைப்பையும் மலினக் கண்கொண்டு நோக்காதீர். நன்றி!

அட்டைப்படம் வடிவமைப்பு

லார்க் பாஸ்கரன்

இதழ் வடிவமைப்பு

சந்தோஷ் கொளஞ்சி

வலைத்தள வடிவமைப்பு

Maestro Innovative solution (PVT) Ltd.

படைப்புகளுக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பு. எனினும், ஊடக அறம் கருதி பிரசுரித்ததற்கான பொறுப்பை ஆசிரியர் குழு ஏற்றுக் கொள்ளும்.

இதில் வரும் சில புகைப்படங்கள் இணையத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

தொடர்புகளுக்கு :

வளர்மதி முன்னேற்றக் கழகமும் சனசமூக நிலையமும்

சம்பியன் லேன்

கொக்குவில் கிழக்கு,

கொக்குவில் .

இலங்கை : 0763397297

இங்கிலாந்து : 7814643273

கவிஸ் மற்றும்

ஏனைய ஐரோப்பிய

நாடுகள்: 41794670366

வட அமெரிக்கா : (416) 316 3112

மின்னஞ்சல்: info@ullamm.com

வலைத்தளம்: www.ullamm.com

ஊஸ்

கொக்குவில் வளர்மதி 60 ன் (1963 – 2023)
உள்ளம் சஞ்சிகை நடாத்தும்

மாபெரும் ஓவியக் கண்காட்சி

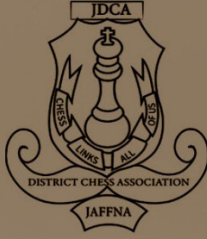
காலம் : ஞாயிறு , ஏப்ரல் மாதம் 9ம் திகதி

நேரம் : காலை 8:30 – பிற்பகல் 3:30 வரை

இடம் : வவுனியா நகரசபை கலாச்சார மண்டபம்

மேலதிக தொடர்புகளுக்கு: 077 5155 313 (வசந்தன் கிருஷ்)

2nd WTCF Ceylon Open - 2023

அமரர் தியாகாராஜா மகாராஜா ஞாபகார்த்த
நினைவுப் போட்டி

உலகத் தமிழர் சதுராங்கப் பேரவை, கொக்குவில் வளர்மதி முன்னேற்றக்
கழகத்தின் உள்ளம் சஞ்சிகையும், யாழ் மாவட்ட சதுராங்க சம்மேளனமும்
இணைந்து நடாத்தும் சதுராங்கச் சுற்றுப் போட்டி

பிரதம அனுசரணை: திரு. ரங்கன் மகாராஜா

திகதி: 25.03.2023 மற்றும் 26.03.2023

(சனி, மற்றும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில்)

நேரம்: மு.ப. 08:00 - பி.ப 05:30

இடம்: கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

விண்ணப்ப முடிவுத் திகதி: 05.03.2023

போட்டிகள் யாவும் திறந்தவெளி
(Open, Swiss system)
முறையில் நடத்தப்படும்

www.worldtamilchess.com

Email: admin@worldtamilchess.com

காசு... பணம்... துட்டு...

Money.. Matters

ரகுராஜ்
நிதித்துறை நிபுணர்

2022ம் ஆண்டு பங்குச் சந்தை வளர்ச்சியில் இந்தியா முதலாவது இடம்

அறிமுகம்

2022ம் ஆண்டு இந்திய பங்குச் சந்தையானது மற்றைய ஐரோப்பிய, மேற்கத்திய, ஆசிய பங்குச் சந்தைகளை விடத் தொடர்ந்து மிகச் சிறப்பாக செயற்பட்டு வருவதனையும் அதற்கான காரணங்களையும் மற்றும் 2023ம் ஆண்டில் தற்பொழுது இருக்கும் பொருளாதார மந்தநிலை (recession) மேலும் மிக மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதற்கான காரணங்களைப் பற்றியும் பார்ப்போம்.

இந்தியாவின் Sensex பங்குச் சந்தைச் சுட்டெண்

அமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய பங்குச்சந்தைச் சுட்டெண்(index) என்பதனை Dow John's Industrial Average அல்லது Wall Street Index எனக் குறிப்பிடுவது போல் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பங்குச்சந்தைச் சுட்டெண்ணை Sensex என்று அழைப்பார்கள். இதனை BSE 30 என்றும் அழைப்பதற்குக் காரணம் இந்தியாவில் நன்றாக நிறுவப்பட்டு, நிதி ரீதியாக சிறப்பாகச் செயல்படும் 30 பெரிய நிறுவனங்களை உள்ளடக்கிய சுட்டெண் இதுவாகும். இது 1875ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட ஆசியாவின் மிகப் பழமையான பங்குச் சந்தையாகும்.

உதாரணமாக Sensex index இன்று 60,000 புள்ளிகளாக இருந்து நாளை 59,000 ஆகக் குறைந்தால், அதில் அடங்கியிருக்கும் அனேகமான 30 கம்பனிகள் சிறப்பாக செயல்படவில்லை எனவும், அதனால் அந்த நிறுவனங்களின் பங்கு விலைகள் குறைவடைகின்றன என்றும்

கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்தச் சுட்டெண்ணில் இருக்கும் 30 நிறுவனங்களில் Reliance, HDFC Bank, ICICI Bank, Infosys என்பன முதல் நான்கு இடங்களை வகிப்பதுடன் முதலீட்டாளர்களிடம் அதிகம் நன்கு அறியப்பட்ட நிறுவனங்களான State Bank of India, Tata Steel, Titan, Bharti Airtel போன்றவையும் அடங்குகின்றன.

இந்தியாவின் பங்குச் சந்தையின் அற்புதமான தனிச் செயல்திறன்

கீழே குறிப்பிடப்பட்ட தரவுகளைப் பார்க்கும் போது மற்றைய நாடுகளோடு ஒப்பிடும் பொழுது இந்தியாவின் Sensex index மட்டுமே 2022ம் ஆண்டு உயர்வடைந்து இருக்கின்றது.

மற்றைய நாடுகளை விட இந்தியாவின் பங்குச்

INDEX Name	YTD Return (2022)
DOW (US)	(10%) negative
CAC (France)	(9%) negative
DAX (Germany)	(12%) negative
FTSE (UK)	(2%) negative
Hang Seng (HK)	(17%) negative
Nikkei (Japan)	(4%) negative
Sensex (India)	+6% positive

சந்தையின் 2022ம் ஆண்டு வளர்ச்சிக்குப் பல காரணங்களைக் கூற முடியும். இந்தியாவின் மிக வலுவான நிதி உறுதிப்பாடு (financial discipline) மிக முக்கியமான காரணமாகும். 2020ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கொரோனாத் தொற்று நோய்க் காலப்பகுதியில் இந்திய அரசாங்கம் மக்களின் கைகளில் வருமானம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையில், தனது பிரஜைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தமை பல விமர்சகர்களாலும் பாராட்டப்பட்டிருந்ததை அனைவரும் அறிந்திருப்போம்.

இன்னும் ஒரு காரணமாக இந்திய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி வீத எதிர்பார்ப்பைக் கூற முடியும். 2023ம் ஆண்டு 7 சத வீதமாகவும், 2024ம் ஆண்டு 6.3 சத வீதமாகவும் இந்தியப் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடையும் எனக் கருதப்படுகின்றது. அடுத்த இரண்டு வருட காலப்பகுதியில் இந்தியாவே உலகின் மிக வேகமாக வளரும் பெரிய பொருளாதாரமாக அமையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கச்சா எண்ணெய் (Brent Oil) விலையுடன் ஒப்பிடும் பொழுது குறைந்த விலையில் மசகு எண்ணெயை (Crude Oil) கொள்வனவு செய்வதற்கு ரஷ்ய நாட்டுடன் இந்தியா செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் நிச்சயமாகப் பொருளாதார நெருக்கடியைத் தணிப்பதற்கு உதவியுள்ளது.

இந்தியாவின் Sensex சந்தை, அமெரிக்காவின் Dow ஒப்பீடு

சந்தையின் தளம்பல் நிலை (Volatility) என்ற அடிப்படையில் கடந்த 10 வருட கணிப்பின்படி Dow Jones index 4 சத வீதமாகவும், Sensex 5 சத வீதமாகவும் காணப்பட்டது. சந்தையின் தளம்பல் நிலை என்பது சந்தை எவ்வளவு தூரம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மேலும், கீழும் ஏறி இறங்கும் என்பதனைக் கணிப்பதனால் இந்திய Sensex அமெரிக்க Dow வை விட அதிக ஆபத்துக்கு உட்பட்டது என முதலீட்டாளர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

சந்தையின் பெறுமதி (Valuation) என்ற அடிப்படையில் Dow ன் PE ratio 16 ஆகவும், Sensex

ன் PE ratio 33 ஆகவும் மதிப்பிடப்படுகின்றது. இதன் அடிப்படையில் இந்திய சந்தை மிகை மதிப்பீடு (Over valued)கொண்டு இருப்பதானல் DOW ஐ சிறந்தது எனக் கருதக் கூடாது. இந்திய சந்தை அதிகளவாக மதிப்பிடப்படுவதற்கு இந்திய நிறுவனங்களின் இலாபங்கள் அமெரிக்க நிறுவனங்களின் இலாபங்களை விட எதிர்காலத்தில் அதிகமாக இருக்கும் எனப் பொருளாதார விமர்சகர்கள் கருதுவதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

Sensex சந்தையின் 12 மாத வரைபடத்தைக் இங்கு காண முடியும். இதில் Dec 2022 மதிப்பீடு, Jan 2022 மதிப்பீட்டை விட அதிகமாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. கடந்த ஆறு மாத காலத்தில் இந்திய சந்தை 20 சத வீதத்தால் அதிகரித்து இருக்கும் அதே நேரத்தில் Dow, 9 சத வீதத்தால் மட்டுமே அதிகரித்து இருக்கின்றது.

முடிவுரை

25 வருட காலமாக நடக்காத ஒன்று அண்மையில் நடந்திருப்பது உலகத்தில் இருக்கும் அனேகமான பொருளாதார நிபுணர்களைப் பீதி அடைய வைத்திருக்கின்றது. அதாவது Global yield curve முதல் தடவையாக பூச்சியத்துக்கு கீழே போயிருப்பதைப் பின்வரும் வரைபடத்தில் பார்க்க முடியும்.

இரண்டு வருட முதிர்ச்சி கொண்ட கடன் பத்திரங்கள் மீதான சராசரி வருமான ஈட்டம் (yield on two year debt), பத்து வருட முதிர்ச்சி கொண்ட கடன் பத்திரங்கள் மீதான சராசரி வருமான ஈட்டத்தை விட அதிகமாக இருப்பதை inverted yield curve என்று கூறுவார்கள். கடன் பத்திர வட்டி ஈட்டங்களில் உள்ள இந்தத் தலைகீழ் சூழ்நிலை உலகின் ஒரு நாட்டில் மட்டும் இல்லாது அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, கனடா, சிங்கப்பூர், ஜேர்மனி போன்ற 26 நாடுகளில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது பல நாடுகளை பொருளாதார மந்த நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லலாம் என நிபுணர்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றார்கள்.

ஐயம் தெளி

புலம்பெயர் உறவுகளால் அனுப்பப்படும் நிதி, தாயகத்திலுள்ள இளைய சமுதாயத்தை சுய முனைப்பு குறைந்த ஒரு நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. என்ற ஒரு கருத்து பல வருடங்களாகவே பல மட்டங்களிலிருந்தும் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இத்தகைய கருத்துருவாக்கம் பற்றிய தங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

கேள்வியிலேயே கருத்து 'உருவாக்கம்' எனக் குறிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆம், எந்த கருத்துகளும் அனுபவங்களின் அடிப்படையிலோ அல்லது நிகழ்கின்ற காட்சிகளின் அடிப்படையிலோ தான் உருவாக்கம் பெறுகின்றன.

இன்று நேற்றல்ல காலாதிகாலமாக பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்திலிருந்தே வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்த காசோலைகளே தமிழர்களின் வாழ்வாதாரமாக இருந்து வந்துள்ளது. சிங்கப்பூர், மலேசியா, பர்மா, லண்டன் எனப் பல நாடுகளிலிருந்து வந்த பணமே யாழ்ப்பாண மண்ணின் என்பதை விட வடபகுதி மக்களின் வீடுகளாகவும் கல்வியாகவும் நகைகளாகவும் மாறியது. அப்போதைய கலாச்சாரம் கல்வியால் தம்மை வளர்த்துக் கொண்டு பெரிய, பெருமையான உத்தியோகம் ஒன்றைப் பெறுவதற்கான முயற்சியாக இருந்தது. அப்படிப் பெறும் உத்தியோகமும் ஓய்வூதியம் பெறக்கூடியதாக, அரசாங்க உத்தியோகமாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கொழுத்த சீதனத்துடன் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்கான வாய்ப்பை வழங்கும். எனவே, கல்வியே மூலதனமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதிலும் சீதனச் சந்தையில் இழக்கப்படும் சொத்து வெளியே போய்விடாமல் இருக்க உறவினர்களிடையே மட்டும் திருமணங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டன.

காலம் தானாக மாறவில்லை. இனவாத அரசாங்கத்தின் கல்வித்தரப்படுத்தல் சட்டம் யாழ்ப்பாணம், வவுனியா கடந்து சிழக்குமாகாணத் தமிழர்களையும் வெகுவாகப் பாதித்தது. அவர்களது கல்வி கற்கும் ஆவல், உரிமை என்று கூடச் சொல்லலாம், பறிக்கப்பட்டது. அதுவே ஒரு பெரும் போராட்டத்துக்கான வித்தாகவும் மாறியபோது. உரிமைக்கு உயிர் கொடுக்க சிலரும், அந்த

‘உதவி வரைத்தன்று உதவி. உதவி செய்யப்படுபவர் சால்பின் வரைத்து’ என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே வெளிநாடுகளிலிருந்து பணம் அனுப்புவோர் யாருக்கு உதவி செய்கிறார்கள் என்பதுடன் அவர்கள் செய்யும் உதவி என்ன என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இன்று ஏராளமான அறக்கட்டளைகள் ஊடாக கல்விக்கான உதவிகள் கிடைக்கின்றன.

சிலரால் நேரடியாகவோ அரசு படைகளாலோ வதைபட்ட பலரும், நாடு விட்டகன்றனர்.

அவர்களையல்லாது புலம் பெயர்ந்தவர்களும் நிறையவே இருந்தாலும், அவர்களது மனமும் கனவும் தாம் பிறந்த மண்ணிலே நிலைத்திருப்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். எனவே அவர்கள் தமது சொந்த உறவுகளுக்குப் பணம் அனுப்புவதை மனப்பூர்வமாகத்தான் செய்கிறார்கள். தாயகத்திலிருந்து பணத்துக்கான கோரிக்கை வரும் போது கடன்பட்டும் பணம் அனுப்பிவிட்டு அதற்காக மிகையான வேலைகளைச் செய்து கடனை அடைக்கிறார்கள்.

இப்படி அவர்கள் பணத்தைத் தேட கடுங்குளிரிலும், உறக்கத்தை விடுத்து இரவிலும் பகலிலும் உழைக்கிறார்கள் என்பதை நேரிலே காண்கிறோம்.

கேள்வியென்ன இந்தப்பணம் அங்கே வாழும் இளையவர்களின் சுயமுனைப்பைக் குறைக்கிறது. இந்த உதவிகள் பலவிதம். தன் சொந்தத் தம்பி, தங்கைகள், தாய், சகோதரர்கள், மாமி, மச்சாள் உறவுகள் என இவர்களுக்கு அனுப்புகிற பணம் உதவியல்ல அது சுய செலவுதான். இதைத்தான் நமது பழமொழி ஒன்றில் சொல்வார்கள்.

“உற்றார் திண்டா புத்தாப்போகும், ஊரார் திண்டா பேராப் போகும்” என்று. எனவே உறவுகளுக்காக பணம் அனுப்புபவோர் அவர்கள் அனுபவிக்கத்தான் அனுப்புகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் தம்முடன் அழைக்கக்கூடியவர்களை அழைத்துக்

கொள்ளவும் அவர்கள் செலவிடுகிறார்கள். இதெல்லாம் கணக்கில் வராது. அது அவர்களின் குடும்ப விவகாரம்.

‘உதவி வரைத்தன்று உதவி. உதவி செய்யப்படுபவர் சால்பின் வரைத்து’ என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே வெளிநாடுகளிலிருந்து பணம் அனுப்புபவோர் யாருக்கு உதவி செய்கிறார்கள் என்பதுடன் அவர்கள் செய்யும் உதவி என்ன என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இன்று ஏராளமான அறக்கட்டளைகள் ஊடாக கல்விக்கான உதவிகள் கிடைக்கின்றன. வசதியற்ற ஏராளமான குழந்தைகள் தொடர்ந்து கற்கிறார்கள். கற்றபின் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். போரினால் கணவனை இழந்த, பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகளுக்கான உதவிகளும் கிடைக்கின்றன.

இதிலே சுய முனைப்பு என்றால் என்ன? ஒவ்வொருவரும் தன்னளவில் முன்னேறத்தான் விரும்புகிறார்கள் அதைச் செய்யும் முயற்சியிலும் உள்ளார்கள். ஒரு இளைஞன் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கி ஓடித்திரிகிறான். அது அவனுடைய அண்ணனோ மாமனோ அனுப்பிய பணத்தில்தான் வாங்கினான். இப்போது அவன் வயலுக்கும் சந்தைக்கும் தன் தொழில்சார் நண்பர்களையும் பார்க்க செல்வதும் அந்த உந்துருளியில்தான். அது அவனுடைய வேலையில் ஒரு வேகத்தை கொடுத்திருக்கிறது. இதில் சுய

முனைப்பு எங்கே குறைந்தது. இதேபோல இளைஞர்கள் தற்கால உபகரணங்களை வாங்குவதும் வைத்திருப்பதும் உலகோடு ஒட்டி வாழ்வதாகக் கொள்ளலாமே அதை ஏன் நாம் காமாலைக் கண்கொண்டு நோக்க வேண்டும்.

வெளிநாடொன்றில் நடக்கும் திருமண வைபவம் போல இங்கேயும் செய்வதை பார்த்து ஏன் மறுக வேண்டும். அவர்கள் தனது தங்கைக்காக பணம் அனுப்பும்போது இந்த விழாவையும் தமது அயலில் நடக்கும் விழாவைப் போலக் காண, (அதுவும் தொலைக்காட்சியில்) விளைவது தப்பா? எனக்கு அப்படித் தோன்ற வில்லை. எனக்குத் தெரிந்த பல இளைஞர்கள் ஏதோ ஒரு தொழிலில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு உழைக்கிறார்கள் கடுமையான வேலைகளில் புதிய யந்திரங்களை பாவிக்கக் கற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். அந்த நவீன யந்திரங்களைக் கொள்வனவு செய்ய தேசிய வங்கிகளின் உதவியோடு வெளிநாடுகளிலுள்ள நண்பர்களும் உதவத்தான் செய்கிறார்கள். இவர்களின் கொடை வலிமையடைகிறது.

ஒரு ஏழை விவசாயி வானம்பார்த்த பூமியில் மாரி காலத்தில் மட்டும் பயிர் செய்துவிட்டு கோடைகாலத்தில் குடிநீருக்கும் அலைந்தான். ஒரு உறவுக்காரரின் உதவியில் அவருக்கு

ஒரு கிணறு அமைத்துக் கொடுத்தோம் இன்று அவன் சுய பொருளாதாரத்தில் தன்னிறைவோடு வாழ்கிறான்.

சும்மா புத்தகப்பையும் காலுக்குச் செருப்பும் பாடசாலைப் பையையும் கொடுத்து அதையும் படம் பிடித்து முகநூலில் போடுவதை உதவி எனக் கூற முடியாது. தன் முனைப்பு என்பது எல்லோரிடமும் உண்டு. வருடத்துக்கு இரண்டு குடும்பங்களுக்காவது நிரந்தர உதவி கிடைத்தால் அந்தக்குடும்பத்தின் சுய முனைப்பை அளவிடமுடியாது. இங்கே யாரும் உறங்கிக் கிடக்கவில்லை. உறங்கிக் கிடப்பவர்களும் சோம்பலில் படுத்திருக்கவில்லை. அவர்கள் பசி மயக்கத்தில்தான் கிடக்கிறார்கள். எழுப்பிக் கொடுத்தால் நிமிருவார்கள்.

DR. YALINI ARAVINTHAN
BDS, DDS
DENTIST

QUALITY | CARE | TRUST

New Patients Welcome

YOUR DENTAL HEALTH IS OUR FIRST PRIORITY!

WHY CHOOSE US?
We provide quality and comprehensive dental care. We are committed to patients convenience providing dedicated service in a family friendly environment

Call Us: (905) 554-5524

CLINICAL SERVICES

- Routine Cleanings
- Braces/Invisalign
- Kids dentistry
- Oral surgery
- Full & partial dentures
- Bridges Crowns Veneers
- Root canal treatment
- Composite Fillings
- Teeth whitenings
- Implants

7475 McCowan RD, Markham, Ontario, L3S 3J6, Canada www.yasmiles.ca

info@yasmiles.ca | fb.me/yasmilesdental

ஐயம் தெளி

புலம்பெயர் உறவுகளின் ஆதரவு நான்கு நிலைகளில் தாயக உறவுகளின் வாழ்வுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது.

யுத்தத்தின் பின்னான நிலைமைகளில் உடனடி மனிதாபிமான உதவிகளுக்காக வரையறையற்ற அளவில் குடும்ப உறவுகளுக்கும் முகமறியாத ஏதிலிகளுக்கும் உதவிகளைத் தங்கள் பொருளாதார இயலாவுக்கும் மீறிச் செய்தனர். இதன் தார்ப்பரியத்தையும் தங்களுடைய பொருளாதார வரையறைகளையும் தங்கள் உறவுகளுக்குப் புரிய வைக்கத் தவறினர்.

இரண்டாவது நிலையில் வாழ்வாதார மேம்பாட்டிற்காக குடும்ப உறவுகளுக்குப் பெருமளவு நிதியை முதலிடுவதற்காக நன்கொடையாக வழங்கினர். இவ்வாறு வழங்கப்பட்ட முதலீட்டுக்கான நன்கொடையினை வழங்கும்போது தங்கள் குடும்ப உறவுகள் மீதும் அவர்களது வாழ்வாதார தொழில்திறமைகளின் மீதும் அதீத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். இதில் பாரியளவில் புலம்பெயர் சமூகம் தனது உறவுகளால் ஏமாற்றப்பட்டது. முதலீட்டிற்காக வழங்கிய நிதியை அத்தியாவசியமற்ற அல்லது அநாவசிய நுகர்வுத் தேவைகளுக்காக விரயமாக்கியதோடு குடும்பத்தின் நுகர்வு முறையும் வீங்கிப் பருத்தது. இந்த நச்சு வட்டத்திற்குள் தங்களது இளையோரையும் பெற்றோரே சிக்கவைத்தனர். அதிதிறன் கைத்தொலைபேசி தொடக்கம் அதிகுதிரைச்சக்திகள் கொண்ட உந்துருளிகள் என இளையோரின் ஆசைகள் பெருகுவதற்குப் பெற்றோரும் சமூகமும் முதன்மைக் காரணமாக அமைந்தனர்.

யுத்தத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சிதைப்பதற்காக வெற்றி பெற்ற மேலாண்மைச் சக்திகள் முன்னெடுத்த சதிப்பொறிகள் பற்றி அறிந்துகொள்ளவோ சமூகத்திற்கு அறிவூட்டவோ தவறிய உள்ளூர் புத்திஜீவிகளும், சிந்தனையாளர்களும், சமயத் தலைவர்களும், அரசியல்

“

மூன்றாவது நிலையில் புலம்பெயர் சமூகம் நிதிவளங்களைச் சமூகத்தின் பொதுத் தேவைகளுக்காக கூடியளவில் அர்ப்பணிக்கத் தொடங்கியது. இதில் கல்விசார் இடையீடுகள் முக்கியமானவை. இவற்றிலும் பிள்ளைகளின் கல்வி அடைவு மட்டத்தை உயர்த்துவதற்காகவும் மாணவர்களின் போசாக்கு நிலையை மேம்படுத்துவதற்காகவும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தினர்.

தலைவர்களும் இதற்குப் பொறுப்புச் சொல்லவேண்டிய கடப்பாடுடையவர்கள்.

மூன்றாவது நிலையில் புலம்பெயர் சமூகம் நிதிவளங்களைச் சமூகத்தின் பொதுத் தேவைகளுக்காக கூடியளவில் அர்ப்பணிக்கத் தொடங்கியது. இதில் கல்விசார் இடையீடுகள் முக்கியமானவை. இவற்றிலும் பிள்ளைகளின் கல்வி அடைவு மட்டத்தை உயர்த்துவதற்காகவும் மாணவர்களின் போசாக்கு நிலையை மேம்படுத்துவதற்காகவும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தினர். ஆனால் பிள்ளைகளின் விழுமியங்கள் சார்ந்த வாழ்க்கையினை கூடியெழுப்புவதில் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் கொண்டிருக்கக்கூடிய பொறுப்புக்கூறல் கடப்பாட்டை வலியுறுத்துவதில் அனைத்து முதியோரும் தவறியுள்ளோம். இதனால் எமது குழந்தைகளையும் எதிர்காலச் சந்ததியினரையும் அழிவில் இருந்து பாதுகாக்கவேண்டிய எமது பொறுப்பினை முற்றாகப் புறக்கணித்துவிட்டு இப்போது எமது இளையோரை காவாலிகள் என்றும் பொறுப்பற்ற ஊதாரிகள் என்றும்

பிரகடனம் செய்கின்றோம்.

நான்காவது நிலையில் புலம்பெயர் சமூகம் தனது உதவிகளையும் ஆதரவினையும் முதலீடுகளையும் மீளாய்வு செய்யத் தொடங்கியதுடன் அவசியமான சமூக நிறுவனங்களையும் தொழிலாண்மை முயற்சிகளையும் சிந்தனைத் தூண்டல்களினையும் ஆரம்பித்துள்ளது. எனினும் இவ்விடயத்தில் உள்ளூர் சமூகத்தினதும் புத்திஜீவிகளினதும் அரசியல்வாதிகளினதும் முழுமையான ஈடுபாடு கிடைக்கவில்லை என்பதே உண்மையாகும். இத்தகைய பின்னணியில் எமது கடந்தகால, நிகழ்கால செயற்பாடுகளை உடனடியாக மீளாய்விற்கு உட்படுத்தி இளையோரையும் அவர்களின் ஆளுமைகளையும் உள்ளீர்க்கக்கூடிய நிறுவனங்களையும் பொறிமுறைகளையும் உருவாக்குவதே எமது முதன்மையான கடமையாக உள்ளது.

- ✓ Planning
- ✓ Engineering
- ✓ Architecture
- ✓ Project-
Management
- ✓ Construction

Mayu Balasubramaniam
416.276.3802

ஐயம் எதுள்

புலம்பெயர்ந்த யூதர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு நாட்டைக் கட்டியெழுப்பியதோடு புலம்பெயர்ந்த மக்களின் யுகம் துலக்கமான விதங்களில் மேலெழுந்து விட்டது. தாய் நாட்டில் இருக்கும் தனது உறவுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் நிதி உதவி செய்வது என்பது இயல்பான ஒன்று. குறிப்பாக நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் அவ்வாறான உதவிகள் உயிர்மூச்சாகவும் இருந்ததுண்டு. மிகக்குறிப்பாக பெருந்தொற்றுநோய்க் காலகட்டத்திலும் இப்பொழுது நிலவும் பொருளாதார நெருக்கடியின் போதும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் அனுப்பும் உதவிகள் தாயகத்தில் இருக்கும் மக்களுக்குப் பேருதவியாக இருக்கின்றன. எனவே இந்த உதவி தாயக மக்களுக்கு நன்மைதான்.

அதேசமயம் உழைக்காமல் கிடைக்கும் பணம் சோம்பேறிகளை உருவாக்கும் என்பது ஒரு பொதுவான யதார்த்தம். அது தாயகத்தில் நடக்கிறது. ஆனால் அதற்காக புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களிடமிருந்து உதவி பெறும் தாயகத்தில் வாழும் அனைவரும் சோம்பேறிகள் ஆகிவிட்டார்கள் என்று கூற முடியாது.

தாயகத்தில் தேவை இருக்கிறது. ஆயுத மோதல்களுக்குப் பின்னரான ஒரு சமூகம், பொருளாதார நெருக்கடிக்குள் சிக்கியிருக்கும் ஒரு சமூகம், அதற்கு உதவிகள் தேவை. அந்த உதவிகள் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படும் வாய்ப்புகள் உண்டு. என்றாலும் உதவிகள் தேவை. அந்த உதவிகளை ஒரு மையத்தில் இருந்து திட்டமிட்டு, தேவையையும் வளங்களையும் பொருத்தமான விதங்களில் இணைப்பதற்கு ஒரு மையப் பொறிமுறை இல்லை என்ற வெற்றிடம்தான் இங்கு பாரதூரமானது.

வெளியாருக்காக காத்திருத்தல் அல்லது வெளி உதவிகளுக்காகக் காத்திருத்தல் என்பது தமிழ் மக்களின் அரசியல் வாழ்விலும் அன்றாட வாழ்விலும் எப்போதோ தொடங்கி விட்டது. சங்கக் கடைகளில் நிவாரணத்துக்காகவும் பங்கீட்டுக்காகவும் வரிசையில் நிற்க தொடங்கும் பொழுதே சமூகம் உதவிகளை எதிர்பார்க்கும் ஒரு நிலைமை தோன்றி விட்டது. போர் அந்த நிலைமையை மேலும் மோசமடையச் செய்தது. சங்கக் கடையில் வரிசைக்கு நின்ற காலம் போய் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவிக்காகக் காத்திருக்கும் ஒரு காலம் தோன்றியது. இதன் அடுத்த கட்டம்தான் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் உதவிக்காகக் காத்திருப்பது. போருக்கு பின்னரான வாழ்க்கையும் அந்த நிலைமையை வேண்டி நிற்கின்றது.

தாயகத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு உதவிகள் தேவை. ஆனால் அந்த உதவிகள் ஒரு மையத்தில் இருந்து திட்டமிடப்பட்டால் சிந்தாமல், சிதறாமல் அவற்றை கொடுக்கலாம். அவற்றை உதவிகள் என்பதற்கும் அப்பால் முதலீடுகளாகக் கொடுப்பது என்பது அப்பொழுதுதான் பெருமளவுக்குச் சாத்தியமாகும்.

உள்ளம்

வளர்மதி 60ல் (1963 -2023)
உள்ளம் வொற்கிழி

பரிசுப் போட்டிகள்

கொக்குவில் வளர்மதி முன்னேற்றக் கழகத்தின் 60ம் ஆண்டு நிறைவையொட்டி இளையோரை ஊக்குவிக்கும் முகமாக உள்ளம் சஞ்சிகை கலை, இலக்கிய, சமூக, கலாச்சாரத் துறைகளுக்கான மாபெரும் போட்டிகள் மற்றும் தெரிவுகளை நடாத்தி ரூபா 1.2 மில்லியனுக்கும் அதிகமான, மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்த எழுபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட பொற்கிழிப் பரிசுகளை வழங்கவுள்ளது.

மேலதிக விபரங்களுக்கு:

மின்னஞ்சல் : ullamm123@gmail.com
தொலைபேசி / WhatsApp: 0763397297

www.ullamm.com

உள்ளம்

போட்டிக்கான துறைகள்

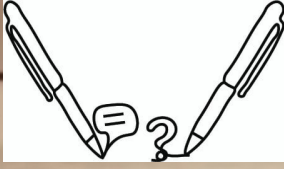
- 📖 சிறுகதை
- 📖 கவிதை
- 📖 கட்டுரை
- 📖 நாவல் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு
- 📖 ஓவியம்
- 📖 புத்தாக்கம் (கண்டுபிடிப்பு)
- 📖 சுயதொழில் குடிசைக் கைத்தொழில்/ கால்நடை வளர்ப்பு / வீட்டுத் தோட்டம்
- 📖 சிறந்த விளையாட்டு வீரர் (ஆண் / பெண்)
- 📖 சதுராங்கம்
- 📖 சிறந்த நாடக குழு மற்றும் சிறந்த கூத்துக் குழு
- 📖 சமூகசேவை (அமைப்பு / குழு)
- 📖 கபடி (குழு)
- 📖 வலைப்பந்து (குழு)
- 📖 உதைபந்து (குழு)
- 📖 கிரிக்கட் (குழு)

விண்ணப்பப் படிவங்களுக்கு

<https://forms.gle/iXWeJJa6YypjKdT9A>

or

www.ullamm.com

றஜித்தா சாம்

கவிதா லட்சுமி: 'எழுத்து எனது சுதந்திரம்'

கவிதா லட்சுமி: இலங்கையில் பிறந்து, இந்தியாவில் சிறுபராயத்தின் சில ஆண்டுகளைக் கடந்து, புலம்பெயர்ந்து நோர்வேயில் வசிக்கும் குறிப்பிடத்தக்க இளம் பெண் ஆளுமைகளில் ஒருவர். இலக்கியம், நடனம், மொழிபெயர்ப்பு, ஓவியம் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். தமிழ் இலக்கியத் தேடல் உள்ளவர். ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாது ஆழமான கருத்தியல்களைப் பதிவாக்கம் செய்பவர். கவிதையும் நடனமும் இவருக்கு உடலும் ஆன்மாவும் போன்றது. பனிபடலத் தாமரை, என் ஏதேன் தோட்டம், தொட்டிப்பூ, கறுத்தப் பெண், சிகண்டி எனப் பல கவிதை நூல்களையும், கட்டுரை நூல்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். பல சஞ்சிகைகள் இணைய இதுழ்களில் இவருடைய ஆக்கங்கள் வெளி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நோர்வே கலாசாதனா நடனப்பள்ளியின் இயக்குனராகவும் நடன ஆசிரியராகவும் இயங்கிக்கொண்டு பல புதுமைகளை பரதக்கலையிலும் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றார். உள்ளம் சஞ்சிகைக்கான நேர்காணலில் அவரை சந்திக்கிறேன்

நேர்காணல் செய்தவர்: றஜித்தா சாம்

தங்களுடைய கலை இலக்கியப் பரப்பு விரிந்ததாக இருந்தாலும், கவிதையியலோடு தங்களுடைய ஈடுபாடு அதிகம் என்பதால் தங்களுடைய இலக்கிய அனுபவங்களை உள்ளம் சஞ்சிகை வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன். கவிதை நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள். கவிதையைக் கல்லாத கலை என்பார்கள். கலைகளின் அரசி என்பார்கள். கவிதை என்பதற்கான தங்களுடைய புரிதல் என்ன?

கவிதையோ, நடனமோ, ஓவியமோ, இசையோ அனைத்தும் மனித மனதின் வெளிப்பாடுதான். ஒவ்வொரு மனமும் தனது வெளிப்பாட்டிற்குரிய வடிவத்தை தேர்ந்து எடுத்துக்கொள்கிறது. சிறுவயதில் இருந்தே எனக்குக் கவிதை வடிவத்தில் ஈடுபாடு இருந்தது.

நோர்வேக்கு வந்தபோது எனது வயது பன்னிரண்டு. அப்போது எனக்கு இந்த நாட்டின் மொழி தெரியாது. பண்பாடுகள் தெரியாது. எனது நண்பர்களின் இழப்பு, தனிமை என்பவையெல்லாம் என்னை வாசிப்புப் பழக்கத்திற்குள் தள்ளியது. எனது தனிமையை விரட்டவே நான் வாசிக்குத் தொடங்கியதும், எழுதத் தொடங்கியதும். எனது மனதில் இருப்பவற்றை இறக்கி வைத்துவிடும் ஒரு முயற்சியே. எனக்கு மட்டுமான அந்த உலகம் தனிமையிலும் அழகாக இருந்தது.

கலைகளைக் கற்றல் என்று பார்க்கும்போது, கவிதையில் மட்டுமல்ல எந்த ஒரு கலையிலும் அதன் இலக்கணங்களை, அதன் வடிவங்களைக்

கற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் கற்ற இலக்கணங்களையும் வடிவங்களையும் மட்டும் வைத்து உயர்ந்ததொரு கவிதையையோ கலையையோ படைத்துவிட முடியுமா என்பது கேள்விக்குரியது. மிகச்சிறந்த அறிஞரைப்போல கலையின் விதிகளைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்போதுதான் கலைஞர்களாக நீங்கள் அவற்றை உடைத்துப்போடலாம் — என்ற வாசகம் மனதிற்கு நெருக்கமாகி விட்ட ஓவியர் பிக்காசோவினுடையது.

உயர்ந்த கலைகளுக்கு இலக்கணம் தாண்டிய சிலவிடயங்கள் தேவைப்படுகிறது. அதில் இரண்டு விடயங்கள் முக்கியமானவையாக நான் கருதுகிறேன். ஒன்று எடுத்துக்கொண்ட கலைக்கான பொருளை நெஞ்சில் கொள்வது, அது மனதில் இருந்து உண்மையாக வெளிப்படும். அடுத்து மனதின் நுண்ணுணர்வு சார்ந்த விடயம். இவ்விரண்டு விடயங்களையும் பற்றி தொல்காப்பியம் மிக ஆழமாக எடுத்துரைக்கிறது.

நெஞ்சுகொளின் அல்லது
காட்டலாகாப் பொருள் என்ப..

என்றும்,

கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின்
உணரும்

உணர்வுடை மாந்தர்க்கு அல்லது தெரியின்
நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங்
குரைத்தே

என்றும், இச் சூத்திரங்கள் சொல்வதும் இதைத்தான். நுண்ணுணர்வு உடைய மனிதர்களே கவிஞர்கள் கலைஞர்களாகின்றனர். கற்றதை ஒப்புவிக்கும் கலைஞர்களுக்கும், தன் உணர்வுகளைக் கலையாக வெளிப்படுத்தும் படைப்பாளிகளுக்கும் பெரும் வேறுபாடுண்டு. அதை இலகுவில் இனங்காணமுடியும்.

நுண்ணறிவும், நுண்ணுணர்வும் கொண்ட மனிதர்களின் மனதில் இருந்து உண்மைத்தன்மையோடு வெளிப்படும் விடயங்களே உயர்ந்த கலை அனுபவங்களாக உணரப்படுகிறது.

கவிதைதான் கலையின் அரசி என்பது ஏற்புடையதல்ல. அனைத்து நுண் கலைகளும் உயர்ந்த தன்மையுடையவையே!

பெண் கவிஞராகக் கவிதை இலக்கியப் பரப்பில் தாங்கள் சுதந்திரமாக இயங்குவதாகக் கருதுகிறீர்களா? மனதிற்குப் பட்டதை துணிச்சலாக எழுதும் சூழ்நிலை தங்களுக்கு அமைந்திருக்கின்றதா? பெண் என்ற நிலையில், சொல்ல நினைத்தவற்றை தணிக்கை செய்த சந்தர்ப்பங்கள் உண்டா?

நடனத்துறையைவிடக் கவிதைத்துறையில் நான் சுதந்திரமாகவே இயங்குகிறேன். நாட்டியக்கலையில் பேசுபொருள் சார்ந்த பல விடயங்களை கட்டுடைத்துச் செல்ல வேண்டிய நிலைதான் இன்னும் இருக்கின்றது. இலக்கியம் தன்னை கட்டுடைக்கத் தொடங்கிப் பல காலம் ஆகிவிட்டது. மனதில் பட்டதை எழுதும் துணிவும் எனக்கு இருக்கிறது. எழுத்து எனது சுதந்திரம்.

தனிநடனம் ஆடுவதில் எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல் நான் நினைத்த கருத்தை ஆடும் துணிவு எனக்குண்டு. மாணவர்களின் மூலம் வடிவமைக்கப்படும் படைப்புகள் பலவற்றுள் முழுமையான சுதந்திரம் இருப்பதில்லை என்பது உண்மை.

எனது எழுத்துகளைச் சுதந்திரத்தோடு எழுதுவதாகவே உணர்கிறேன், இருந்தும்; எல்லா கவிதைகளும் எல்லாருக்கும் புரிவதில்லை, எல்லாருக்கும் எல்லா கவிதைகளும் பிடித்துப்போவதில்லை. விமர்சனங்கள், கருத்துகள், முரண்பாடுகளைச் சந்தித்திருக்கிறேன்.

அநேக முரண்பாடுகள், விமர்சனங்கள் பெண் சார்ந்த அல்லது பெண்ணியம் சார்ந்த கவிதைகளுக்கானவையாகவே இருந்திருக்கின்றன. புலம் பெயர்ந்த மண்ணிற்குட ஒரு பெண்ணியவாதியாக இருப்பது அத்தனை இலகுவானதல்ல. அதை ஒரு பிரச்சனையாகவே பார்க்கும் சமூகமாகத்தான் தமிழ்ச் சமூகம் உள்ளது.

பெண்ணியக் கருத்துக்களைச் சுதந்திரமாகப்

பேசும்போது, பொய் முகநூல் கணக்குகளால் சேறடிப்பது, பேச்சுக்களால் குற்ற உணர்வுகளைக் கொடுப்பது, குத்திப் பேசுவது, முடக்குவது, தூற்றுவது என்று அருவருக்கத்தக்க வகையிலான பல காரியங்களை இச்சமூகம் செய்துகொண்டேதான் இருக்கிறது. இதை நான் சொந்த அனுபவத்திலிருந்துதான் பேசுகிறேன்.

எமது சமூகத்திற்கு பெண்ணியம் என்பது ஒரு பெண்ணின் இலக்கணப் பிறழ்வு. இதையெல்லாம் தாண்டி நான் இயங்கிக்கொண்டேதான் இருக்கிறேன். எமது சமூகத்தைப் பற்றிய புரிதல் எனக்கு இருப்பதால், இவைகளையெல்லாம் ஒரு தடையாக நான் கருதுவதேயில்லை.

ஒரு பெண்ணியவாதியாக. பெண் சார்ந்த என் எழுத்துகளுக்காக வாழ்க்கையில் நான் கொடுத்திருக்கும் விலை அதிகம்தான். சமூகம் கொடுத்திருக்கும் பெண் இலக்கணத்திற்குள் இருந்துவிடுவது வாழ்க்கையை சுலபமானதாக வைத்திருந்திருக்குமோ என்று கூட சிலவேளைகளில் எண்ணியிருக்கிறேன்.

இருந்தாலும் இன்று ஒரு பெண் தனது அனைத்து உரிமைகளையும் நோக்கி நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறாள் என்றால், அவை தெருவில் இறங்கிப் போராடிய மாந்தர்களினால் கிடைக்கப்பெற்றதே தவிர, பெண் இலக்கணத்துள் ஒழிந்துகொண்டு வாழப்பழகியவர்களால் அல்ல.

ஒரு விடயத்தை தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்ட பிறகு, நல்லபெயர்

வாங்குவதற்காக வரித்துக்கொண்ட நிலைப்பாட்டிலிருந்து பின்வாங்குவது கோழைத்தனம். சமூகத்திடம் நல்ல பெயர் வாங்குவதற்காக அதை நான் செய்வதற்கில்லை.

‘ஆற்றாமையும் இயலாமையும் தோற்றுவித்த அனுபவங்களின் வார்ப்படம் இது’ என்று தங்களுடைய கவிதை நூல் பற்றி மேத்தா குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தங்களுடைய கவிதைகள் பிறப்பெடுக்கும் ஊற்று ஆற்றாமையா? கவிதைத் தளத்தில் தொடர்ச்சியாக இயங்க தங்களை உந்தித்

தள்ளும் இரகசிய ஊக்கி என்ன?

மேத்தா குறிப்பு எழுதியது எனது ஆரம்பகால கவிதைத் தொகுதிக்கு. அந்த கவிதைத் தொகுப்பு அதிகமாக வலி சார்ந்து இருந்திருக்க வாய்ப்புகள் அதிகம். போர், இழப்பு, புலப்பெயர்வு, திருமணவாழ்வு பலதும் தந்த வலிகளாக அந்தக் கவிதைகள் அமைந்திருக்கும். இளமைக்காலக் கவிதைகள். ஆற்றாமையில் இருந்துதான் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் ஆற்றாமையோடு முடிவதில்லை. முடியப்போவதில்லை.

எனது கவிதைகளில் மிடுக்கிருப்பதாகவே பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். சிலர் அதையே திமிர் என்றும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். கவிதை எழுதுவதோடு எனது பணி நிறைவுற்றது. மீதம் வாசிப்போரின் பார்வைகள். அவை அவரவர் வைத்திருக்கும் அளவுகோல்களுக்கேற்ப மாறுபடுபவை. கவிதை நான் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு வடிவம் அல்ல. அது இயற்கையாக நிகழ்ந்தது.

பல கவிஞர்கள் இயற்கையைப் பாடுவதோடு நிறுத்திக் கொள்வார்கள். ஆனால் தங்களுடைய கவிதைகளில் பிரபஞ்சத்தின் பிணைப்போடு மனித உணர்வுக் கடத்தல்கள் நிகழ்கின்றதாக தோன்றுகின்றது. பிரபஞ்சத்தை தாங்கள் இறுகப்பற்றிக் கொள்வதன் நோக்கம் என்ன?

இந்த அண்டத்தின் ஒரு புள்ளி அல்லது ஒரு துகளின் துகள்தானே நாங்கள். இந்த பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஒரு புழுவைவிட, ஒரு மிருகத்தைவிட மனிதன் ஒன்றும் அத்தனை முக்கியமானவன் அல்ல. இங்குள்ள எல்லாமே ஒன்றுதான். சொல்லப்போனால் மனிதனைவிடவும் மரங்கள் மிக அதிக காலங்கள் பூமியோடு பிணைப்புள்ளன. பூமியில் உள்ள ஏனைய உயிரினங்களோடு

நானும் ஒரு உயிரினம்தான் என்று புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவ்வளவுதான்.

அப்படி உணரும்போது எனது மனம் இலகுவாகிவிடும். இந்தப் பிறப்பு, இறப்புப் பற்றிய எந்த தடுமாற்றமும் தகர்ந்து போகும். எதுவும் அத்தனை வலி செய்யாது.

பல சமயம் எல்லாமும் மிக நெருக்கத்தில் இருப்பவைகளாகத் தோன்றும், அறியாத ஒரு நட்சத்திரத்தைப் பார்ப்பது போல அவைகளையே தொலைவில் நிறுத்திப் பார்க்கவும் தோன்றும்.

பிரபஞ்சத்து வெளியில் நின்று உலகை நோக்கினால் எப்படி ஒரு வட்டத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாதோ. அதே போல நாம் எம்மையும் எம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களையும் பார்ப்பது.

இந்த உயிர்களின் ஓட்டத்தையும், ஆட்டத்தையும் தூரநின்று பார்ப்பது அத்தனை அலாதியானது. என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன்.

பிரபஞ்சம் என்பதுதான் மானுடத் தேடலுக்கான பொருள். தேடல்தான் எதனதும் தொடக்கம். தேடலில்லாத மானிடரை ருசியற்ற வாழ்வு வாழ்வதாக மகாகவி சொல்கிறான்.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்துமோடு நானும் ஒன்றுதான் என்ற நினைப்பு அலாதியானது. நம்மிடம் இருக்கும் எந்தச் செல்வத்துடனும் ஒப்பிட முடியாத இடமது.

இந்த விடயத்தைத்தான் மதங்கள் யாவும் ஆய்வு செய்கின்றன. அதற்காக இதை மதத்தின் சாரமாகவோ, ஒருதுறவு நிலையென்றோ எடுக்கத் தேவையில்லை. நாம் செய்யும், படைக்கும், இச்சைகொள்ளும், கோவப்படும் விடயங்களை நாமே தூரநின்று கவனித்தல்தான் இது.

இந்த நிலையை முழுமையாக உணர்ந்தவனாக நான் கவிஞன் பாரதியை உணர்கிறேன். நான் என்ற ஒரு கவிதையில் சொல்வான்.

விண்ணில் தெரிகின்ற மீனெலாம் நான்,
வெட்ட வெளியின் விரிவெலாம் நான்;
மண்ணில்கிடக்கும் புழுவெலாம் நான்,
வாரியினுள் உயிரெலாம் நான்,

...

நானெனும் பொய்யை நடத்துவோன் நான்,
ஞானச் சுடர்வானில் செல்லுவோன் நான்;
ஆனபொருள்கள் அனைத்தினும் ஒன்றாய்
அறிவாய் விளங்குமுதற்சோதி நான்.
மானிடா பற! என்கிறான்.

பறக்கப் பறக்கப் பிரபஞ்சம்தானே !

உங்களுடைய கவிதைகளுக்கு உயிரேற்றம் தருகின்ற விடயங்கள் என்று எவற்றைக் குறிப்பிடுவீர்கள் ?

எனது மனம்தான். வேறில்லை. எனது மனம் இந்தச் சமூகத்தோடான, இந்தப் பிரபஞ்சத்தோடான தொடர்பை எப்படி உணர்கிறது என்பதன் வெளிப்பாடுதான்.

எனது மனம் லயிக்கும் மற்றும் சங்கடப்படும் கணங்கள்தான் கவிதைகளாக இருக்க முடியும்.

தாங்கள் படித்த கவிதைகளில் தங்களை உலுக்கி நிமிர வைத்த கவிதை என்று யாருடைய கவிதையைச் சொல்வீர்கள்? இதுவரை தங்களைப் பாதித்த கவிஞர்கள் யார்?

கவிதையில் அழகியலை எத்தனையோ கவிதைகளில் இரசித்திருக்கிறேன். என்னைப் பாதித்த கவிதைகள் என்று சொல்வதைவிட என்னை சிந்திக்க வைத்த கவிதைகள் என்று சில உண்டு. அதே போல ஒரு கவிதையின் ஆழத்தை நோக்கி செல்ல வைத்த கவிதைகளும் உள்ளன.

சில கவிதைகள் படிக்கும் போது மண்டைக்குள் பொறிதட்டும். சில அழகுநர்ச்சியை அனுபவிக்கத்தரும். சில கவிதைகளை வாசிக்கும் போதே ஒரு நெருடல் வரும். இந்தக்கவிதை வேறு எதையோ பேசுகிறது என்று மனது சொல்லும். ஆனால் கவிதையின் பின்னணியை, ஆழத்தை அறிந்து கொள்ள முடியாமற் போவதற்கு எமது போதாமை ஒரு காரணம். அந்த நேரங்களில் தமிழ் மட்டுமல்லாது, எழுத்தின் ஆழத்தை அறிந்து சொல்லக்கூடிய அறிஞர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வேன்.

தற்போது ஆழப்படிக்க விரும்பிய கவிதை பாரதியின் சக்திக்கூத்து. சில தினங்களாக அந்தக் கவிதைதான் எனது மண்டைக்குள் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. பாரதியின் ஞானத்தைப் பேசும் கவிதைகள் பிடிக்கும்.

ஒரு நல்ல கவிஞரின் கவிப் புலமைக்கு மொழியாட்சி மட்டுமன்றி வாசிப்புப்பரப்பும் அவர் படைப்பாக்கத்தை சிறப்பாக்கும் என்ற கருத்தும் உண்டு. புலம்பெயர் தேசத்தில் நோர்வேயின் இலக்கிய கலை கலாச்சாரத்துடனான ஈடுபாடும் நோர்வேஜிய அல்லது மேலைத்தேய வாசிப்பு பரீட்சயம் தங்கள் கவிதைகளில் எவ்வித தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றன?

நோர்வேஜிய சமூகம் ஒரு நூற்றியம்பது வருடங்கள் முன் இருந்த இடத்தில்தான் எமது சமூகம் தற்போது இருக்கிறது. நூற்றியம்பது

ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட கவிதைகளின் கருப்பொருளைத்தான் இன்று நாம் எமது சமூகத்தில் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறோம். அக்கவிதைகள் பலவற்றை மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறேன். நிச்சயம் அதன் தாக்கம் எனக்குள் இருக்கத்தான் செய்யும்.

இன்றைய எமது சமூகம்தான் பின்னோக்கி இருக்கிறது. ஆனால் எமது இலக்கியங்கள் ஈராயிரம் ஆண்டுகள் முன்பே தற்போது மேலைத்தேய நாடுகளின் சிந்தனை என்று நாம் தூக்கிக்கொண்டு திரியும் விடயங்களைவிட காத்திரமான அம்சங்களைக் கையாண்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

நோர்வேஜிய கவிஞர்களில், மரிய தக்வம், கமில்லா கொல்லத், ஸ்தைன் மெஹ்நேன், ஹென்றிக் இப்சன் என்று பட்டியலில் இன்னும் பலர் உண்டு.

நோர்வே நாடக ஆசிரியர் மற்றும், கவிஞர் ஹென்றிக் இப்சன் ஒரு தத்துவவாதி. எழுத்தில் பல வகையுண்டு. எம்மைச் சுற்றியுள்ளவற்றிலிருந்து எமது மனம் சுட்டிக்காட்ட விரும்பும் விடயங்களை எழுதுவது. மானுடர்க்கான தத்துவவிசாரங்களை நோக்கி எழுத்தையும் மனத்தையும் இட்டுச்செல்வது, மற்றொன்று. இதில் இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களே காலத்தால் நினைவு கூரப்படுகின்றனர். அதில் ஹென்றிக் இப்சன் உலகளாவிய ரீதியில் முக்கியமானவர்.

ஹென்றிக் இப்சனுடைய பொம்மைவீடு மட்டுமே தமிழ்சமூகத்திற்கு பெரும்பாலும் பரீட்சயமானது. இந்த நூல் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இதைத் தாண்டி பேர் கிந்த என்ற நாடகப்பிரதி மிகமுக்கியமான எழுத்தாக நோர்வே மக்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. அதற்கென்ற விழாக்கள் வருடந்தோரும் பல இடங்களில் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுகின்றது. அது என்னைப் பாதித்த ஒரு படைப்பாகவும், ஒரு சிறந்த படைப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு எனக்கு கிடைத்த பதிலாகவும் இருக்கிறது.

கடலில் இருந்தொரு கன்னி என்ற நாடகப்பிரதி ஒரு பெண்ணின் அகவாழ்வு குறித்துப் பேசுகிறது. எனது கவிதையொன்றில வரும் ஒரு பெண்ணுக்கான சுதந்திரத்தோடான காதல் என்ற வரி இந்த நூலின் பாதிப்புத்தான். ஒரு பெண்ணுக்குச் சுதந்திரத்தோடான காதல் மிகப்பெரிய விடயம், அதுவும் எமது சமூகத்தில் கிடைத்ததற்கரிய பொருள்.

புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கிய உலகை நீங்கள் எவ்வாறு பார்க்கிறீர்கள் ?

புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியம் என்று வரும் போது, எமது முதற் சந்ததியினர்தான் அங்கு செயற்படுகின்றனர். அவர்கள் உண்மையில் ஒரு பாவப்பட்ட சமூகம். தமது வாழ்வின் பாதியைப் போரிலும் மீதியை புலம் பெயர்வாழ்வுச் சிக்கல்களிலும் கழித்தவர்கள். இழந்துபோன அனைத்து வளங்களுக்கும் தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்து தமது அடுத்த சந்ததியினரைக் கட்டியெழுப்பிக் கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களுடைய காலம் முடிந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கனவும் வாழ்வும் அவர்களுடைய குழந்தைகள்தான்.

வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தில் அவ்வப்போது இலக்கியம் செய்தவர்கள். முழு நேர இலக்கிய கர்த்தாக்களாக வாழ அவர்களுக்கு வாழ்வு இடம் கொடுத்ததேயில்லை. போரினால் இழந்துபோன ஒரு சமூகத்திலிருந்து வந்த மனிதர்களிடம் இருந்து வரும் இலக்கியங்கள்தான் இன்றைய புலம்பெயர் இலக்கியம். அவர்களுடைய வாழ்வை, அவர்களுடைய பார்வையை, அவர்களுடைய இடத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கவனத்தில் உள்ள இலக்கியவாதிகள் என்று தமிழகத்துடன் ஒப்பீட்டளவில் பார்த்தால் மிகக் காத்திரமான எழுத்தாளர்கள் இருக்கின்றனர். அங்கே நாலு பேர் என்றால் இங்கே இரண்டு பேர் இருக்கிறார்கள் என்பது பெருமைக்குரிய விடயம்தான்.

ஆனால் பார்த்தீர்களானால், ஒரு நாடு உள்ள சமூகத்தைப்போல, நாடில்லா சமூகத்தில் தமது கலை வாழ்வைக் கட்டியெழுப்புவதில் சிக்கல்கள் உள்ளது. படைப்புகளை வெளிக்கொணர்வதில்

இருந்து, அதை மக்களிடம் கொண்டு செல்லல், அரசாங்கத்தினால் தரக்கூடிய கவனம், தளம், தொடர்ச்சி, கலைஞர்களுக்கான வெளி என்று பலதும் கிடைக்காத சூழலிந்தான் நாடற்றவர்கள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இலங்கையில் இருந்த இலக்கிய ஆளுமைகளின் தொடர்ச்சி முற்றிலும் அறுந்து போய்விட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

எமது சமூகத்தின் அடுத்தடுத்த புலம்பெயர் சந்ததிகள் வளம் மிக்கவர்கள். அவர்களால் மிகச்சிறந்த கலைஞர்களாகவும், எழுத்தாளர்களாகவும், ஆளுமை மிக்கவர்களாகவும் திகழமுடியும். ஆனால் அது தமிழில் நிகழுமா என்பதுதான் கேள்வி. தமிழ் அவர்களுக்கு தாய் மொழியல்ல. தனது தாய் பேசிய மொழியாக மட்டுமே இருக்கிறது.

புலம் பெயர் இலக்கிய விமர்சனப் பரப்பு ஆளுக்காள் முதுகு சொறிதலாக இருப்பதாக பலர் விசனம் தெரிவிக்கின்றார்கள். இது பற்றி தங்களுடைய கருத்து என்ன ?

அது இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, அனைத்துவிதமான கலைப்பரப்பிலும் இருக்கிறது. சாதாரணமான வாழ்க்கைக்குள்ளேயே அது நடக்கும். பிடித்தவர்களுக்காக புகழ்வதும், பிடிக்காதவர்களின் செயல்களை எல்லாம் விமர்சிப்பதும் இலக்கியத்திற்கானது மட்டுமல்ல. மனித மனம் அப்படித்தான் பெரும்பாலும் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

நான் சொல்வது பெரும்பான்மை. முதுகு சொறிபவர்களைவிட கொடுமை தம்மைத்தாமே புகழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கு அடிமையாகிவிட்டவர்கள். அவர்களுடைய நோக்கம் பதவிகள், பிரபலநிலை, பட்டங்கள், முன்னிலை வகித்தல் என்பதை நோக்கியே இருக்கும். மேற்கூறியவற்றை அடைவதற்கான சாதனமாகவே அவர்களுடைய படைப்புகள் நிகழ்கின்றன.

எல்லா இடத்திலும் சமநிலையான மனிதர்களும் இருப்பர். அவர்கள் அநேகமாக தேவையற்று, அளவுக்கதிகமாக தம்மை

வெளிக்காட்டிக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதில் அவர்களுக்கு ஆர்வம் இருக்காது. ஆனால் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை செய்துகொண்டே இருப்பர். அவர்களை நாம் இனம் காண வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கிய புராணக் கதைகளில் கண்ணகி,மாதவி, மணிமேகலை, சீதை, அகலிகை, பாஞ்சாலி எனப் பெண் பாத்திரங்கள் விரவிக்கிடக்க சிகண்டியைத் தங்களின் கவிதைத் தொகுப்பின் தலைப்பாக்கியிருப்பது ஏன்?

நீங்கள் குறிப்பிட்ட பெண் பாத்திரங்கள் அனைத்துமே ஒருவகையில் காத்திரமான பாத்திரங்கள் தான். எனினும் எனக்கு சிகண்டியை பிடித்ததற்குக் காரணம் ஒன்றை அடைவதற்கான அவளுடைய முயற்சி, அவளுடைய திடம், அந்த அலட்சியம், அந்த மிடுக்கு!

அதுமட்டுமல்ல. அவள் தனது இலக்கை அடைவதற்காக இழக்கத் துணிந்த விடயங்கள். தனது பால் அடையாளத்தையே இழக்கத் துணிந்தது.

ஒரு பெண்ணாய்ப் பிறந்து அவள் எதிர்க்கக் கிளம்பியது அதிகாரவர்க்கத்திற்கு அடிநாதமாக செயற்படும் ஒன்றையாகும். அது அத்தனை சுலபமானதல்ல. அவள் அதற்காக தன்னைத் தானே இழக்கத் துணிகிறாள், புதிதாய்ப் பிறக்கிறாள், மீண்டும் தன்னை, தனது உடல் (பால் நிலையை) கடந்து நிற்கிறாள். அதுதான் சிகண்டி!

சிகண்டியின் முற்பிறப்பான அம்பை பாவப்பட்டவள். எம் சமூகத்தின் பாதிப்பெண்களைப் போல. சிகண்டி போராளி! ஆனாலும் போராளிகளும் பாவம்தான். இங்கிருக்கும் பல பெண்ணியவாதிகள் போல! போராளிகளாகவே வாழ்ந்து மடிகின்றனர். அவர்களுடைய அகமனதை அறிந்து பகிர்ந்து வாழும் வாழ்க்கையோ, காதலோ அவர்களுக்கு அத்தனை இலகுவில் கிட்டிவிடுவதில்லை. மறுக்கப்பட்டே இருக்கிறது. மேலாதிக்கத்திற்கெதிராய், போராடக்கிளம்பிய

ஒரு பெண்ணின் வடிவம் சிகண்டி!

சிகண்டி தன்னையும் கடந்தவள்! அதனால் பிடிக்கும்.

ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்கள் தன்னக உலகத்தைப் பற்றித்தான் அதிகமாக எழுதுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறதே. இது பற்றி தங்களுடைய கருத்து என்ன? தங்கள் கவிதைகள் தன்மைய மனநிலைக்கவிதைகளா?

ஒரு மனிதனுடைய எல்லா படைப்புக்களுமே மனதின் வெளிப்பாடுகள் தான். நான் என்பதிலிருந்து தான் அனைத்துமே தொடங்குகிறது. நான் என்ற சொல் இந்த உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களையும் குறிக்கக்கூடும். ஒரு மனிதன் தன் சொந்த அனுபவத்தில் இருந்து எழுதுவது உண்மைக்கு மிக நெருக்கமாகவும் இருக்கக்கூடும்.

ஏற்கனவே சொன்ன பாரதி கவிதையொன்றின் வரிகளையே பாருங்களேன்.

நானெனும் பொய்யை நடத்துவோன் நான்,
ஞானச் சுடர்வானில் செல்லுவோன் நான்;
ஆனபொருள்கள் அனைத்தினும் ஒன்றாய்
அறிவாய் விளங்குமுதற்சோதி நான்.

இதன் அர்த்தம் பாரதி தன்னகம் பற்றி மட்டுமாக எழுதுகிறான் என்று சொல்ல முடியுமா? அண்டத்தில் உள்ள அனைத்திலும் ஒளிர்கின்ற தீ 'தான்' என்கிறான். இது பாரதியும்தான், நானும்தான், நீங்களும்தான்!

ஒரு கவிதையை நாம் எப்படிப்பார்க்கிறோம் என்பதிலிருந்துதான் அந்தக் கவிதை விரிவடையத் தொடங்குகிறது. அது எத்தகைய உணர்வுகளைக் கடத்துகிறது, எத்தகையை உரையாடல்களுக்கு இட்டுச்செல்கிறது என்பதில்தான் அதன் பொதுவுணர்வுத் தன்மை விரிவடைவதாகப் புரிந்துகொள்கிறேன்.

அப்படியில்லை என்றே வைத்துக்கொண்டாலும், ஈழத்துப்பெண்களுக்குத் தம்மை பற்றிச் சொல்ல அதிக விடயங்கள் இருப்பதாக எடுத்துக்கொள்ளலாமே. தமிழகத்தில் பெயர்பெற்ற கவிஞர் தமது அடுப்படியில் இருந்து தொலைபேசி செயலி வரை என்ன சங்கதி என்று போடும் போது, ஈழத்தில் எத்தனையோ சித்திரவதைகளை அனுபவித்து, இன்றைய உலகிலிருந்து எத்தனையோ வருடங்கள் பின்தங்கி நிற்கும் பெண்களின் குரலில் இருந்து என்ன வருகிறது என்பதையும்தான் கவனியுங்களேன். கவிதைகளைப் படிக்கும் போது அதன் காலம், இடம், தேவை என்ற வரலாற்றுத் தகவல்களோடு பார்க்கும் போது, கவிதைகள் வேறு அர்த்தங்களையும் உணர்வுகளையும் கொடுக்கக்கூடும்.

அது நிச்சயம் பேரூடகங்களில் (Main stream)

ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குத்துப்பாட்டாக இருக்காது. அவை குரல்வளை நெறிக்கப்பட்ட ஈனக்குரலில் பாடும். அதுவும் மாறும்!

கவிதைகளில் 'நான் என்பது வெறும் நான் மட்டுமே அல்ல'!

தங்கள் கவிதைகளில் அதிகம் கவனம் பெற்ற கவிதை எது?

ஓவ்வொரு காலகட்டத்தில் ஒவ்வொன்று பேசப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது ஒரு பறவையைக்

கொல்வது எப்படி? என்ற கவிதை பலருக்கும் பிடித்திருப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால் எனது கவிதைகளில் எனக்குப் பிடித்த கவிதைகள் வேறு!

தங்களுடைய கவிதைகளில் எங்கே காதல் கவிதைகளைக் காணோமே? இளம் கவிஞர்களில் காதலைப்பாடாதவர்கள் குறைவு என்றே சொல்லலாம்? காதல் பற்றி தங்களுடைய அபிப்பிராயம்:

அப்படி நான் சொல்லவே மாட்டேன். எனது கவிதைகளில் காதல்தான் அதிகம் இருக்கிறது. கடந்த சில வருடங்கள் நான் காதல் கவிதைகள் எழுதியதே அதிகம். அடுத்த வருடம் அந்தக் கவிதைகளைத் தாகினி என்ற தலைப்பில் நூலாக கொண்டுவர முயற்சிக்கிறேன்.

தங்களுடைய கவிதைக் காட்டுக்குள் நுழைந்து வெளியேறும் போது வரும் பெருமூச்சின் வெப்பத்தை தங்கள் கவிதைகளை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் உணர்வார்கள் என்பது தங்கள் கவிதைகளின் வாசகியான எனது அபிப்பிராயம்.

வாழ்த்துக்கள் கவிதா.

நன்றிகள்.

கேள்விகளுக்கும். எனக்குள் சென்று எனது எண்ணங்களோடு என்னைப் பயணிக்கச் செய்ததற்கும்.

(இந்த நேர்காணலுக்கான கேள்விகளைக் கவிதாவிடம் கேட்ட நஜித்தா சாம் லண்டன் மெய்வெளி தொலைக்காட்சியின் இயக்குனர். வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர், நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர், கலைஞர் எனப் பன்முக ஆளுமைத் தன்மை கொண்டவர்.)

ஒன்றே வேறே'

எழுத்தாளர் ஸ்ரீரஞ்சனி எழுதிய 'ஒன்றே வேறே' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் இருந்து நான் வாசித்த இரண்டு சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் ஒப்பீட்டு விமர்சனக் கட்டுரை

'ஒன்றே வேறே' என்ற சிறுகதைத்தொகுப்பில் பதினாறு கதைகள் உள்ளன. புலம்பெயர் கனடா மண்ணில் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக வேரூன்றி விருட்சமாக வளர்ந்து நிற்கும் புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர்கள் அவர்கள் வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் புதிய வாய்ப்புக்களையும் புதிய வெளியில் எதிர்கொள்ளும் சவால்களையும் எழுதுவதோடு அவர்களின் தீர்வுப்பாதைகளை நிர்ணயிக்கும் உணர்வுகளின் பின்னணியையும் பதினாறு வித்தியாசமான கதைகள் மூலம் தந்திருக்கிறார் எழுத்தாளர் ஸ்ரீரஞ்சனி.

'காலநதி' மற்றும் 'புதர் மண்டியிருந்த மன வீடு' என்று தலைப்பிடப்பட்ட இரண்டு சிறுகதைகளை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கத் தோன்றுகிறது.

இரண்டு வெளிகளினூடாகவும் காலங்களினூடாகவும் இரண்டு தலைமுறை மனிதர்கள் ஒரே வாழ்க்கைப்படகில் பயணிக்கும் போது ஐம்பது வயது தாண்டிய அம்மாமார்களின் மனங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அல்லது புரிந்து கொள்ளவில்லை என்ற பாசாங்குடன் வளர்ந்து வரும் பிள்ளைகளின் சுயநலத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் ஸ்ரீரஞ்சனி.

கால நதி

கால நதியால் புறக்கணிக்கப்பட்ட மனித மனங்களின் நியாயங்கள்.

காலநதி என்ற சிறுகதை 70 வயதை அண்மித்த ஒரு வயோதிக விதவைப்பெண்ணின் கதை.

“எங்கட அப்பா, அம்மாவை நல்லாய்த்தான் வைச்சிருந்தவர்... அவர் பொலிசிலை இருந்தவர், நல்ல வாட்டசாட்டமான ஒரு வடிவான ஆள். அதோடை இப்பவும் அவ்வை நாங்க நல்லாய்த்தான் வைச்சிருக்கிறம். நீங்க இப்படி இனிக் கோல் பண்ணிக்கொண்டிருக்க தேவையில்லை....”

“சியாமிற்கு பால்சொதி எண்டால் காணும், மூச்சுப்பேச்சில்லாமல் நாலைஞ்சு இடியப்பம் சாப்பிடுவான்.. தனக்குள் பேசியபடி கொதித்தெழும்பிய சொதிக்குள் கொஞ்சம் பாலைக்கலந்துகொண்டிருந்த பார்வதியின் காதுக்குள் நிரோவின் எரிச்சல் கலந்திருந்த அந்தக்குரல் விழத்தவறவில்லை.

“பசிக்கிது,” என்றபடி இறங்கி வந்த சியாம், ‘ஆர் அம்மா போன் பண்ணினது, ஏன் நீங்க இப்படி போனோடை கோவிக்கிறியள்?’ எனச் சிரித்தான்,

“அந்த டொக்டர்தான், அந்த மனிசனுக்கு ஒரு வேலையுமில்லைப்போலை.

“எழுவது வயசிலும் அவருக்கு மோகம் தீரேல்லை....”

“மோகம் — எங்கையடா அந்த சொல்லை கேள்விப்பட்டனி?”

தகப்பனுக்கு மகனின் சொல்லாட்சியில் பெருமையாகவிருந்தது.

அவர்களின் அந்த உரையாடல்களுக்கும் தனக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லையென்பது போல, “வாங்கோ, சாப்பிட “, என்று பார்வதி அவர்களை கூப்பிட்டாள்.

அந்த தொலைபேசி அழைப்பு பற்றி பார்வதிக்குச்சொல்வது தேவையற்ற ஒரு விடயமென்பது போல சாப்பாட்டு நேரம்

வெவ்வேறு கதைகளும் சிரிப்புமாய் முடிந்தது.

இவை ‘கால நதி; என்ற அந்த சிறுகதையில் வரும் சில சம்பாஷணைகள்.

பொதுவாக வீடுகளில் வளர்க்கப்படும் செல்லப்பிராணிகள் மற்றும் சமூகத்தின் கட்டாயத்தினால் திருமணம் செய்தவர்கள் தவிரவும்

உலகத்தில் சுதந்திரமாக வாழும் பறவைகள் விலங்குகள் உட்பட அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் தாங்கள் சுயமாக தெரிவு செய்த ஒரு துணையுடன்தான் தங்கள் வாழ்நாளைக் கழிக்கின்றன.

துணையின்றி வாழும் செல்லப்பிராணிகளினதும், குளிரூட்டப்பட்ட வீடுகளில் அந்நிய தேசங்களில் வாழும் வயோதிபர்கள் மற்றும் திருமணம் என்கிற பெயரில் திணிக்கப்பட்ட ஒவ்வாத உறவுகளுடன் காலங்கழிக்கும் மனிதர்களின் மனங்களின் மனவோட்டம் என்னவாக இருக்கமுடியும் என்பது அகாலமாக வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தவர்களுக்கும் அது சரியாக அமையாதவர்களுக்கும் தான் புலப்படும்.

காலநதி என்ற கதையில் வரும் பார்வதி என்ற எழுபது வயது அம்மாவை முதியோர் சங்கத்திற்கு போகச்சொல்லி அவர் மகள் நிரோ வற்புறுத்துகிறார். பார்வதிக்கு அங்கே ஒரு பால்ய நண்பரின் சினேகிதம் கிட்டுகிறது. இதைக் கண்ணுற்ற நிரோ, இனிமேல் பார்வதியை முதியோர் சங்கத்திற்கு இனிச் செல்ல வேண்டாம் என்று தடை போடுவதோடு, அந்த நண்பருடன் பேசுவதற்கும் தடை விதிக்கிறார் .

முதியோர் சங்கத்தில் தனது அம்மா சேர்ந்தால் அவரது உடல் நலத்தில் கவனம் எடுக்கத் தேவையான அறிவுரைகளை அங்கு வந்து உரையாற்றும் அறிவியலாளர்களிடம்

பயனடைவார் என்று யோசிக்கத் தெரிந்த ஒரு மகளுக்கு அம்மாவின் மனத்தின் ஆரோக்கியத்தை பேணுவதற்கு பிரத்தியேகமாக ஒரு மனத்துணை அல்லது நட்பு தேவையாக இருக்கக்கூடும்

என்றுயோசிக்கத் தோன்றவில்லை

“எங்கட அப்பா அம்மாவை நல்லாய்த்தான் வைச்சிருந்தவர்...அவர் பொலிசிலை இருந்தவர், நல்ல வாட்டசாட்டமான ஒரு வடிவான ஆள். அதோடை இப்பவும் அவை நாங்க நல்லாய்த்தான் வைச்சிருக்கிறம். நீங்க இப்படி இனிக் கோல் பண்ணிக்கொண்டிருக்க தேவையில்லை....”

“வைச்சிருந்தவர் மற்றும் வைச்சிருக்கிறம்” என்ற சொற்களே ஒருவர் சுதந்திரத்தை பற்றி பிரக்ஞை அற்றவர் வாயிலிருந்து வரக்கூடிய சொற்களாக இருக்கின்றன. பெண்களின் ஓட்டு மொத்த சுதந்திரமும் அவர்களை “வைத்திருப்பவர்கள்” கைகளில்தான் இருக்கிறது என்பது எங்கள் சமூகத்தின் பொதுப்புத்தியின் மரபணுவில் உறைந்து கிடக்கும் ஒரு விடயம் என்பது இந்த சொல்லாடல் மூலம் தெட்டத்தெளிவான தெரிகிறது.

இளம் வயதில் விதவையாகி, தன் பிள்ளைகளைத் தனியே வளர்த்தெடுத்த பின் அவர்கள் தயவில் அந்த வீட்டின் உள்ள நபர்களுக்கு உதவிசெய்யும், அன்பை பொழியும் அம்மம்மாவாக இருக்கிறார் பார்வதி என்ற வயதான பெண். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளினால் அவரது இளவயதுக் காதலனை முதியோர் இல்லத்தில் சந்திக்கிறார், அவரின் நட்பு கிடைத்ததும் அதை இறுகப் பற்றிக்கொள்ள நினைக்கும்போது அந்த நட்பை உதாசீனப்படுத்தி எள்ளி நகைத்து அதைத் தடுக்க நினைக்கும் குடும்பத்தை விட்டு வெளியே செல்கிறார் பார்வதி இக்கதையை ஒரு நடப்பியல்வாதக் கதையாக மட்டுமே கொள்ள முடியும், ஏனெனில் இன்று நாம் வாழும் புலம்பெயர் சமூகத்தில் வயதான பெண்கள் அவர்கள் பிள்ளைகளின் முகச்சுழிப்பையும் உதாசீனங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு தங்களைத் தாங்களே சமாதானம் செய்து கொண்டு அவர்களுக்கு சம்பளம் இல்லா வேலைக்காரிகளாக வாழும் நிலை மாறி விட்டது.

ஒரு ஆணின் துணையோ அல்லது பெற்ற பிள்ளைகளின் கவனிப்போ ஒரு சமூகத்தின்

அங்கீகாரமோ மட்டும் தான் அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒற்றைத்தீர்வு அல்லது தேர்வு என்று இன்று சொல்வதற்கில்லை, புலம்பெயர் தேசங்களில் தனிமனித உரிமையைப் பேணும் சட்டங்கள் பெண்களின் சுயம் காக்க துணையாகவுள்ளன. ஆகவே ஒரு பெண் விரும்பினால் எந்த வயதிலும் தனியாக வாழ முடிகிறது. அதற்கு அரசுகள் துணை நிற்கின்றன.

இந்தக்கதையில் வரும் பார்வதிக்கு அவர் இளம் வயதில் நடந்த திருமணம் என்பது ஒரு கட்டாயத்திருமணம், அவரது கணவர் ஓர் குடிகாரனாகவும் மனைவியை அடிப்பவராகவும் இருந்தாலும், குடி போதைக்கு அடிமையாகி அவர் இறக்கும் வரையிலும் பார்வதி அவர் கூடவே வாழ்ந்திருக்கிறார்.

தக்கன பிழைக்கும் என்ற கூற்றுக்கிணங்க தன்னையும் தனது குழந்தைகளையும் தான் வாழ்ந்த சூழலில் தக்கவைத்துக்கொள்ள அந்த

ஒரு தேர்வு மட்டும்தான் அன்று பார்வதிக்கு இருந்தது. அந்த சூழலில் தன்னை அடித்துத் துன்புறுத்தும் கணவனை விட்டு விலகி

குழந்தைகளோடு தனியே வாழ எத்தனித்திருந்தால் அந்தக் காலத்துச் சமூகம் அவரையும் அவர் குழந்தைகளையும் விலக்கி வைத்து, அவரைக் கடும் மனவுளைச்சலுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கும் என்பதோடு பெண்ணை வீட்டு வன்முறையில் இருந்து காக்கும் சட்டங்கள் அங்கு இருக்கவில்லை, அரசனை நம்பினால் மட்டுமே புருசனை கைவிடலாம். புல்லானாலும் புருசன் கல்லானாலும் கணவன் என்பதே பெண்களுக்கு அந்தக் காலம் விதித்த நீதியாகவிருந்ததை எங்கள் ஓட்டு மொத்த சமூகமும் அறியும். ஆகவே அன்றிருந்த சூழலில் பார்வதி வீட்டை விட்டு வெளியேறுவது என்பது கொதிக்கிற எண்ணெய்ச் சட்டியில் இருந்து அடுப்புக்குள் விழுந்த கதையாக முடிந்திருக்கும்.

அதே பார்வதி பிற்காலத்தில் தன் தனி மனித உரிமைகளைப் பேணக்கூடிய ஓர் பொருத்தமான வெளியில் அதற்கேற்ற சூழல் வாய்த்த போது அந்த வாய்ப்பை கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொள்கிறார். இதுவும் எதார்த்தமான ஒன்று தான்.

இந்த உலகம் மனிதர்களுக்கு வழங்கும் நீதியானது காலத்திற்கும் அந்தக் காலம் சார்ந்த பொருளாதாரம் மற்றும் பண்பாட்டிற்கு உவப்பான நீதியே தவிர மனிதர்களின் ஆழ்மனங்களுக்கு நியாயமெனப்படும் ஒன்று இல்லை.

பார்வதியின் மகளான நிரோ சிறுவயதில் கனடாவிற்கு புலம்பெயர்ந்து தனிமனித சுதந்திரத்தை போதிக்கும் புதிய சூழலில் வாழ்ந்தாலும் தன் தாய் யாரோடு பேசலாம் யாரோடு பேசக்கூடாது அவர் யாரை சந்திக்கலாம், யாரைச் சந்திக்கக் கூடாது என்று கட்டளைகள் இடுவதற்குக் காரணமாக இருப்பதும், தன் தாய் அந்த காலத்துப் பெண் என்பதனால் பழங்கால விழுமியங்கள் தான் அவர் வாழ்க்கையை வழிநடத்த உகந்தவை என்ற ஒரே நினைப்பே ஒழிய வேறில்லை.

முற்போக்கான சமூக விதிகளையும் தனிமனித சுதந்திரத்தையும் மேம்பாட்டையும் வலியுறுத்தும் சட்டங்களைத் தார்மீகப்பண்பாக கொண்ட கனடா நாட்டில் வாழும் பார்வதியை மீண்டும் அவர் வயதைக்காட்டி மரபான பெண்ணை ஒடுக்கும் சமூக விழுமியங்களுக்குள் பின்னோக்கி இழுத்து விழுத்த முனையும் மகளை தன் வழிக்கு கொண்டு வரும் பார்வதி சுதாபாத்திரத்திரத்தின் அணுகுமுறையில் பட்டறிவினால் கிடைத்த ஞானமும் நிதானமும் மிளிர்கிறது.

பார்வதி தன் இலையுதிர் காலத்தில் ஒரு சின்ன நீக்கலினூடாக தெரியும் வெளிச்சத்தை உறைநிலை விழுமியங்களை (frozen values) கொண்டு அடைக்கநினைக்கிற எல்லாவற்றையும் தகர்க்கிறார்.

“இந்த வயதிலும் எனக்கு கட்டுப்பாடா? பிடித்தவர்களுடன் நான் கதைக்க முடியாதா? மகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வாழ வேண்டுமா?”

“என்ர மிச்ச வாழ்க்கையை எனக்கு பிடிச்ச மாரி வாழ வேணும் என்று நான் நினைக்கிறன்...பக்கத்தில் ஒரு அறை வாடகைக்கு எடுத்திருக்கிறன். நீயும் எனக்கு உதவியா இருக்கலாம். நானும் உனக்கு உதவியா இருப்பன்...”

சொல்லியவன் நிரோவை இறுக அணைத்து முத்தமிட்டான்.

பின்னர் ஏற்கனவே தயார் செய்து வைத்திருந்த சூட்கேசை எடுத்துக்கொண்டு வாசலை நோக்கித் நடக்க தொடங்கினாள்.

காலங்களிற்கும் வெளிகளிற்கும் ஏற்ப மனித மனங்களை பண்படுத்தவும் ஒழுங்குபடுத்தவும் எழுதப்படாத நியாயங்களும் ஒழுக்க விதிகளும் மாறக்கூடியவை. ஆனால் மனித மனங்களின் உணர்வுகள் எப்போதும் தனக்கேற்ற துணையை தேடுவதோடு ஒதுக்குதலையும் வெறுத்தலையும் அதிக கட்டுப்பாடுகளையும் என்றும் ஏற்பதில்லை என்பதை இக்கதை கச்சிதமாகச் சொல்கிறது.

புதர் மண்டியிருந்த மன வீடு சிறுகதை கொரோனாக்காலத்தில் கனடாவில் தனித்து

வாழும் ஒரு விதவைப்பெண்ணுக்கும் அவரின் வாலிப மகனுக்கும் இடையில் நடக்கும் கதை அந்தக்கதை இப்படியாக விரிகிறது.

“அம்மா என்ன செய்யிறியள், நடக்க போனியளோ, அடிக்கடி கடைகளுக்குப் போகாதேயுங்கோ, என்ன...? யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர் எண்டு அண்டைக்கு கணியன் பூங்குன்றனார் சொன்னதை இண்டைக்கு கொரோனாவும் சொல்லுது, இல்லையோ.... என்னம்மா நான் கதைக்கிறன் நீங்க ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கிறியள்..”

“ஓம், ஓம் என்னத்த சொல்லுறது சொல்லுறத்திற்கு ஏதாவது புதுசாய் இருந்தால்தானே.... மம், வாற சனிஞாயிறு என்ன செய்யப்போறாய்?”

“ஆரா இங்க வாறெண்டு சொல்லியிருக்கிறா”

“என்ன கொரோனாக்காலத்திலை அப்படி சந்திக்கிறது பயமில்லையோ?” அவளின் முகம் இறுகியது.

“அம்மா அவ சைக்கிள் தான் வாறா. ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதேயுங்கோ....”

“என்னட்ட வரக்கூடாதென்றாய், பிறகு அவவை சந்திக்கிறாய்...”

“அம்மா அம்மா, உங்கடவயதெல்லோ பிரச்சனை. நீங்க பாதுகாப்பா இருக்கோணும் என்னோட நீண்ட காலம் வாழொணும்....அது தான் நான் உங்களிட்டை வாறதில்லை..”.....

“மம், என்னவோ சொல்லு, என்னட்டை வாறது உனக்கு முக்கியமாய்ப் பட்டேல்லை, அவ்வளவு தான்”

அவளுக்கு அழுகை அழுகையாய் வந்தது. அவன் வேலைசெய்யத் தொடங்கியபின்னர் வந்த அவளின் பிறந்த நாட்கள் அனைத்திற்கும் அவளை எங்காவது அழைத்துச் செல்வது அவன் வழக்கம். இந்த முறை அவளை புளோரிடாவிற்குக் கூட்டிச் செல்லவென அவனெடுத்த லீவு ஆராவுக்குத்தான் பயன்படப் போகிறது என்ற

நிதர்சனம் அவளுக்குள் பொறாமையையும் எரிச்சலையும் நிறைத்தது. “

திருமணமாகிய ஓரிரு வருடங்களில் கைக்குழந்தையோடு விதவையாகிப் பின்னர் கனடாவில் தன்னந்தனியாக வாழ்ந்து ஐம்பதுகளைத் தாண்டி நிற்கும் ஒரு பெண்ணின் மனவோட்டம் தான் இந்த கதைஇந்தக்கதையில் தனியாக ஒரு விதவைப்பெண்ணாக வாழும் கதாபாத்திரத்திற்குப் பெயர் வைக்க மறந்து விட்டார் எழுத்தாளர்.

இளம் விதவையான கதாபாத்திரத்திற்கு மறுமணம் செய்து வைக்க அந்தப்பெண்ணின் தமையன் முனைகையில், “அவளின் பிஞ்சுக்குழந்தைக்கு மாற்றான் ஒருவன் தந்தையாக வருவதை அவளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை”என்று கதை தொடர்கிறது.

வேலையைக்காரணம் காட்டி அவரின் மகன் தனியாக இருக்கச் சென்ற பின் வேலையும் வீடுமாக இருந்த பெண்ணிற்கு கொரோனாக்காலம் மேலதிக தனிமையைப் பரிசளிக்கிறது.

வயதானவர்களை ஆடிக்கொரு தடவை அமாவாசைக்கு ஒரு தடவை என்று கடமைக்காக அவர்கள் வீட்டில் போய் பார்த்துக்கொண்ட புலம்பெயர் தேசத்து புதிய தலைமுறைப் பிள்ளைகளுக்கு வயதானவர்களை மேலும் புறக்கணிக்க கொரோனா என்னும் சாட்டு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது என்றால் மிகையாகாது.

கொரோனாக்கால சமூக இடைவெளி பேணும் சட்டங்கள் இளம் காதலர்களுக்கு விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை. என்றாலும் இந்தக் கதாபாத்திரத்தில் வரும் மகனுடைய அதைப்பற்றிய அணுகுமுறை இவ்வாறு இருக்கிறது.

“நாங்க சந்தியாமலிருப்பம் எண்டுதான் ஆராவுக்கு சொன்னான்.....ஆனா அவ வரப்போறன் எண்டு நிக்குறா. அவவை பற்றின முடிவுகளை அவ எடுக்கிறதுக்கு நான் மரியாதை குடுக்கோணும் தானே..”

ஆக மொத்தம் உலகெங்கும் வாழ்ந்த புத்திசாலித்தனமான மேட்டுக்குடி இளம் சமூகம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடியையும் அனுபவிக்க ஓட்டு மொத்த கொரோனாக்கால சட்டங்களை தங்களுக்கேற்றாற்போல் வளைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு விரும்பியவர்களுடன் அந்தக் காலத்தைப் பிரத்தியேகமாக கழித்தனர் என்ற உண்மை சோற்றுக்குள் மறைத்த முழுப்பூசணிக்காய் என்பதை இக்கதை நாசூக்காக சொல்கிறது.

இந்தக்கதையில் வரும் பெண் தனிமை தந்த விரக்தியால் தன் மகன் மீதும் அவர் காதலி மீதும் பொறாமை கொள்கிறார், அந்தப் பொறாமை அவருக்குச் சில நிமிடங்களில் குற்றவுணர்ச்சியைத் தருகிறது. பின்னர் தன்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு தன் புறத் தோற்றத்தில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு தன்னுடைய அழகிய வீட்டுத்தோட்டத்தை ரசிக்கத் தொடங்கும்போது அவர் மனவோட்டம் இப்படி இருக்கிறது.

“வட்ஸ்அப் இல் சீலன் கூப்பிடேக்கை ஆராவோடையும் கதைக்க வேணும், கொரோனா முடிய ரெண்டு பேரையும் வீட்டுக்குக் கூப்பிட்டுச் சாப்பாடு குடுக்கோணும்,” . அவள் மனம் கொஞ்சம் அமைதியடைந்தது.

அவளின் பின்வளவிற்குள் அணில்கள் ஓடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. சாம்பல், கபிலம், கறுப்பு, பாதி சாம்பல், பாதி கறுப்பு, செம்மஞ்சள் — அணில்களில் அத்தனை நிறங்களா? .....கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே போனாள் ...மெல்லியதாக வீசிய காற்றும் இளவெய்யிலும் அவளை ஆசுவாசப்படுத்தின. ரியூலிப் கன்றுகள் அதன் கிழங்குகளிலிருந்து எட்டிப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அவள் மனம் ஆரவாரப்பட்டது.....

சூழலுக்கும் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் ஏற்றாற்போல மனதிலெழும் இயல்பான உணர்ச்சிகள் மனிதர்களை வழிநடத்துபவை. அவர்களின் உடலை இந்த உலகில் தக்கவைத்துக்கொள்ளவும் ஆரோக்கியத்தைப் பேணவும் சுய உரிமையை நிலை நாட்டச்செய்ய உதவுபவை. இந்தப்பெண்ணிற்கு அவருடைய

வளர்ந்த மகன் மீது வந்த கோவம் தன் இடத்தைப்பிடித்த ஆராவின் மீது பொறாமையாக மாறி கடைசியில் குற்றவுணர்ச்சியாக பரிமாணம் அடைந்து அந்தக் குற்றவுணர்ச்சி அனைத்தையும் சகித்துப் போகச்சொல்லும்

பொறுமையை உணர்த்துவதில் வந்து முடிகிறது.

தனிமனித சுதந்திரத்தை வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்ட நவீன உலகில் வாழும் இளம் காதல் சோடிகளான சீலன்களுக்கும் ஆராக்களுக்கும் வாழ்க்கையில் வயதான அம்மாக்கள் ஆரவாரப்பட்டு ஆசையாய்ச் சமைத்த உணவை சுவைக்கவும் அவர்களோடு நேரம் செலவழிக்கவும் நேரம் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கும் என்பதே யதார்த்தம்.

அவர்கள் வாழ்க்கை பிரத்தியேகமாக அவர்களுக்கே உரியது. அவர்களின் வாழ்க்கையின் விளிம்பில் தனித்து வாழும் அம்மாக்களுக்கு ஓர் இடம் இருக்கும், அவர்களின் பெருத்த பணம் ஈட்டும் வேலைகளுக்கு ஒதுக்கிய நேரம் தவிர்ந்த, ஈட்டிய பணத்தில் உல்லாசப்பயணங்களை தங்கள் காதல் சோடிகளோடு செய்யும் நேரம் தவிர்ந்த நேரங்களில். அவர்கள் வளமோடு எதிர்காலத்தில் வாழத் தங்கள் முழு நேரத்தையும் உடல் உழைப்பையும் அர்ப்பணித்த சம்பளம் இல்லா வேலைக்காரிகளாக இருந்த அம்மாக்கள் கண் முன் வந்து போனாலும் ஆராக்களுக்கு முன் உரிமை வழங்கும் சமூகமாக மாறிவிட்ட சமூகம் இது.

இந்தக் கதையை எழுத்தாளர் மிக எச்சரிக்கை உணர்வுடன் கையாண்ட விதம் அவரின் தமிழ்க்கலாச்சாரம் பண்பாடு கட்டிக்காக்கும் மனதின் இருப்பை வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டியிருக்கிறது.

பார்வதி என்ற எழுபது வயது விதவை மூதாட்டி தனியாக வீட்டை விட்டு போகும் போது அவர் தனியறையை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டே செல்வதாக சொல்லிச் செல்கிறார், அந்த வயதில் அவர் மறுமணம் செய்யப் போவதில்லை, பால்ய வயது

காதலனுடன் ஒரு கள்ளம் கபடமில்லா நட்பைத் தொடரக்கூடும் என்ற விடயம் வாசகர்களுக்கு அந்தக் கதையில் வெளிச்சம். அதிலும் பார்வதி அவர் காலத்துக் கலாச்சாரத்தைக் கட்டிக்காக்கிறார். மேலும் அவர் கணவர் புல்லானாலும் புருசன் கல்லானாலும் கணவர் ரகத்தைச் சார்ந்த ஒரு மனிதர். ஆனாலும் அவர் தன் பால்ய வயதுக் காதலனோடு பேசுவதும் சமூகத்தில் அவர்மேல் அவ்வளவு சர்ச்சையை ஏற்படுத்தப்போவதில்லை.

இந்தக் கதையில் ஐம்பது வயதுகளில் இந்த விதவைப்பெண் இருந்தபோதிலும் அவர் தன் கணவரோடு கூட வாழ்ந்த சொற்ப வருடங்களில் அந்நியோன்யமாக இருந்தபடியினால் அவர் இந்தக் கதையில் ஒரு துணையைத் தேடத் துணியவில்லை என்ற தொனிப்பட எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

தன் தனிமையைப் போக்கக் கதவைத்திறந்து கொண்டு தன் வீட்டுத்தோட்டத்தில் விளையாடும் அணிகளை பார்த்ததும் புதர் மண்டியிருந்த அவர் மனம் தற்காலிகமாக லேசாகிறது,

இந்த உலகத்தின் மிகப்பெரிய உயிர்க்கொல்லி நோய் என்னவென்று கேட்டால் அது தனிமை தான்.

அர்த்தமுள்ள ஆழமான அந்நியோன்யமான உறவில் இணைந்திருப்பவர்கள் மரபணுக்கள் ஆரோக்கியமாக மாறுகின்றன என்பது socio-economic “சமூகமரபணுவியல்” என்ற விஞ்ஞான ஆய்வுத்துறையின் சமீபத்திய கண்டுபிடிப்பு.

இந்தக்கதையின் முடிவில் இந்தப் பெண்ணுக்கு வட்ஸ்அப் ல் ஒரு பழைய நண்பரின் நட்பழைப்பு வந்து அவர் பேசத்தொடங்கினார். அல்லது கொரனாக்கால புதிய சமூகக் குழுவொன்றில் இவர் இணைந்து அந்தக்குழுவில் பலருடனும் மனம் லேசாக அரட்டை அடிக்கத் தொடங்கினார் என்று முடித்திருந்தால் இந்தக் கதையை ஓர் லட்சியவாதக்கதையாக என்னால் எடுத்துக்கொண்டிருக்க முடியும்.

குறிப்பாகப் பெண் எழுத்தாளர்கள் இப்படிப்பட்ட கதைகளை எழுதும் போது எச்சரிக்கை உணர்வோடு நடப்பியல்வாதப் புனைவுப்போக்கில் இருந்து விலகி வந்து துணிச்சலான லட்சியவாதக்கதைகளை எழுதத் துணிந்தால் சமூகத்தில் சில ஆரோக்கியமான அசைவுகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

துயர் நிறைந்த வேளைகளில்
உங்கள் சுகம் நிறைந்த
தேவைகளை சுலபமாக்கி கனிவான
சேவை வழங்குவவர்

Chapel Ridge
Funeral Home & Cremation Centre

Vilosan Sivatharman, B.Eng
Funeral Director

8911 Woodbine Avenue
Markham, Ontario L3R 5G1

Telephone : (416) 993-0826
Fax : (905) 305-8128
E-mail: vilosan9@hotmail.com

ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்தியும்

**பிரணீண்
விழிமைந்தன்**

ஒட்டக்கூத்தரின் சமகாலத்தவர் என்று அறியப்படும், நளவெண்பா செய்த புகழேந்திப் புலவருக்கும் ஒட்டக்கூத்தருக்கும் இடையில் நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் ஊடாட்டங்கள் இலக்கியச் சுவை மிகுந்தவை. அவற்றை இங்கே தொகுத்துத் தருகிறேன். இவை பெரும்பாலும் தகுந்த ஆதாரம் அற்ற செவிவழிக் கதைகள் என்பதை மனங்கொண்டு மேலே வாசியுங்கள்.

கவிச்சக்கரவர்த்தியான ஓட்டக்கூத்தர் பெருமான் இரண்டாம் குலோத்துங்கனின் தந்தையான விக்கிரமசோழன் காலத்தில் இருந்தே சோழர் அவைக்களத்தின் தலைமைப் புலவராக இருந்து வந்தவர். குலோத்துங்கனின் தமிழாசிரியர். குலோத்துங்கன் தன் ஆசிரியர்பால் மிகுந்த மரியாதையும் அன்பும் கொண்டவன். அவன் மணிமுடி சூடிய பின் ஒருநாள், ஓட்டக்கூத்தர் சோழ சக்கரவர்த்தியைப் புகழ்ந்து பாடுதல் தம் கடமையென்று எண்ணி ஒரு செய்யுள் செய்யத் தொடங்கினாராம். அது இவ்வாறு வந்தது.

“ஆடும் கடைமணி நா அசையாமல் அகிலமுற்றும்

நீடும் குடையில் தரித்த பிரான் என்றும்..”

குடிகள் தமது குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு அடிக்கும்படியாக மன்னனின் வாசலிலே கட்டப்பட்டிருப்பது ஆராய்ச்சி மணி. அந்த மணி ஓசையே எழுப்பாதவண்ணம், அதாவது குறை என்பதொன்று யாருக்கும் இல்லாதவண்ணம் குடிகளை ஆதரிக்கின்ற, பெரிய உலகத்தைத் தனது வெண்கொற்றக் கவிகையின்கீழ் வைத்த குலோத்துங்கன்...இவ்வாறு ஓட்டக்கூத்தர் பாடல் சொல்ல, சீடன் அதை ஓலையில் எழுதுகிறான். அடுத்த வரி என்ன என்று கூத்தர் யோசிப்பதற்குள், குலோத்துங்கனே அங்கே வந்துவிட்டான். “ஆசிரியரே! பாடலை நான் நிறைவுசெய்யட்டுமா?” என்று சிறு புன்னகையுடன் கேட்கிறான்.

“முடியேன்” என்கிறார் கூத்தர், இவன் எப்படித் தன்னைப் பற்றித் தானே பாட நினைக்கிறான் என்று மனதுள் சந்திரை வியந்தவாரே.

இது குலோத்துங்கனுக்குத் தெரியாதது அல்ல. தொடங்கிய பாடலின் முதலிரு அடிகளை மாற்றாமல் முடிப்பதென்றால் பாடல் குலோத்துங்கனைப்பற்றித் தான் அமையவேண்டும். அதிலே

ஈற்றடிகளைக் குலோத்துங்கன் பாடினால் அது தற்புகழ்ச்சியன்றோ? ஆனால் குலோத்துங்கனின் எண்ணமே வேறு. ஓட்டக்கூத்தர் தந்த தமிழின் தயவினால், தற்புகழ்ச்சிக் குற்றமின்றி அதேநேரம்

தன்னைப்பற்றிய பாடலாகவே பெயரளவில் அமையும் படி தன்னால் விளையாட முடியுமென்ற நம்பிக்கை குலோத்துங்கனுக்கு இருக்கிறது. அவன் பாடலை இவ்வாறு முடிக்கிறான்.

“...நித்த நவம்

பாடும் கவிப்பெருமாள் ஓட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்

சூடும் குலோத்துங்க சோழனென்றும் எனைச் சொல்லுவரே!”

“ஓவ்வொருநாளும் புதிய புதிய சொல்லழகும் பொருளழகும் பொலியும் படி வற்றாத ஊற்றாகக் கவிபாட வல்ல கவிச் சக்கரவர்த்தி, ஓட்டக்கூத்தர்,

அவரின் பாத கமலங்களைத் தலைமேல் வைத்திருக்கின்ற குலோத்துங்க சோழன்தான் நான்!”

என்னே ஒரு பணிவு! ஆசிரியருக்கு மரியாதை. தன்னைப்பற்றிய பாடலாகவே பெயரளவில் வைத்துக்கொண்டு தனது ஆசிரியரை மேன்மைப் படுத்திப் பாடலை முடிக்கிறான்.

ஆடும் கடைமணி நா அசையாமல் அகிலமுற்றும்

நீடும் குடையில் தரித்த பிரான் என்றும் நித்த நவம்

பாடும் கவிப்பெருமாள் ஓட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்

சூடும் குலோத்துங்க சோழனென்றும் எனைச் சொல்லுவரே.

இப்படி அமைகிறது பாடல். இவ்வளவு ஆசிரிய விசுவாசம் மிகுந்த குலோத்துங்கன் தனக்குப் பெண் தேடுவதற்கும் தனது ஆசிரியரையே நம்பியதில் ஆச்சரியம் இல்லை. சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்கனுக்கு அரச குலப் பெண்ணைத்தான் தேடியிருப்பார்கள் என்பது சொல்லாமலே அமையும். ஆனால், எந்த நாட்டு இளவரசி? இங்கே தான், செவிவழிக் கதைகளில் அதிகம் சொல்லப் படாத, அக்கால அரசியல்

நிலைமைகளைக் கொஞ்சம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் இறங்குமுகம் ஆரம்பமாகி விட்டது. முதலாம் இராஜராஜன், முதலாம் ராஜேந்திரன் முதலியோர் காலத்தில் இருந்த வலிமை சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு இருக்கவில்லை. ஆனால், அது

இன்னும் பேரரசுதான். தெற்கே குமரிமுனை தொடங்கி வடக்கே கலிங்கம் வரை பெயரளவில் சோழர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. ஆனால், சிற்றரசர்கள் வலிமைபெற்று வந்தார்கள். முக்கியமாகப் பாண்டிநாடு சம்பந்தமாகச் சோழர்களின் கொள்கை மாறுதல் அடைந்திருந்தது. அதாவது, சோழ இளவரசர்களை ஆளுநர்களாக நியமித்து நேரடியாகப் பாண்டிநாட்டை ஆளும் கொள்கையில் இருந்து விலகி, இரண்டாம் குலோத்துங்கனின் பாட்டன் காலம் தொடக்கம் பாண்டிய அரசர்களுடைய சோழர்களுக்குத் திறை செலுத்திக்கொண்டு பாண்டிய நாட்டை ஆளும்படி விட்டிருந்தார்கள். இது பிற்காலத்தில் தலையிடையைக் கொண்டுவரும் என்பது சோழர்களுக்குத் தெரிந்தே இருந்தாலும் பாண்டி நாட்டில் சோழர் படைகளை முடக்க வேண்டிய தேவையை இது குறைத்தது.

இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் பாண்டிய நாட்டை ஆண்ட மன்னன் பெயர் தெரியவில்லை. ஆனால், அவனுக்குத் திருமண வயதில் ஒரு பெண் இருந்தாள். அவளையே குலோத்துங்கனுக்குப் பேசி முடித்துவிட்டால் வசதியாக இருக்கும் என்று சோழ அவையிலே எண்ணினார்கள். இரத்தத் தொடர்பு என்று வந்துவிட்டால் எதிர்காலத்தில் பாண்டியர்கள் புரட்சி செய்யும் சாத்தியம் குறைவல்லவா? கறுப்பு நிறமாக இருந்தாலும் பாண்டிய குமாரி நல்ல அழகி என்று வேறு சொன்னார்கள். சரி, அவளையே பேசி முடித்துவிடுவோம் என்று ஓட்டக்கூத்தர் பாண்டி நாட்டுக்குச் சென்றார்.

குலோத்துங்கன் பெண் கேட்டால் பாண்டியன் இல்லையென்று சொல்லப் போவதில்லை என்பது முதலில்

இருந்தே எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தது. பேரரசன் கோரிக்கையை அவனுக்குத் திறை செலுத்தும் சிற்றரசன் மறுக்க முடியுமா? ஆனால், ஓட்டக்கூத்தரின் கூரிய நாக்கு, திருமணப் பேச்சைச் சமூகமாக நடத்த உதவவில்லை. பாண்டிய நாடு சென்றதில் இருந்தே ஓட்டக்கூத்தர் தாம் பேரரசனின் குரு என்ற அகங்காரத்துடன் நடந்துகொண்டார். பாண்டியனின் அவையில் தலைமைப் புலவராக வீற்றிருந்த புகழேந்திக்கு இது எரிச்சலைத் தந்தது. புலமையில் கூத்தருக்குக் குறைந்தவரல்ல புகழேந்தி. இருந்தாலும் அவர் சிற்றரசரின் புலவர். பெண் வீட்டுப் புலவர் வேறு. இருந்தும் அவருக்கும் வாயை வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. சபையிலேயே சொற்போர் வெடித்தது.

ஓட்டக்கூத்தரின் செருக்கு மிகுந்த மொழிகளுக்குப் பதிலாகப் புகழேந்தி பாண்டிய வம்சத்தை உயர்த்தி ஏதோ சொல்லிவிட, கூத்தரும் சென்ற காரியத்தை மறந்து “எங்கள் சோழ வம்சத்துக்கு உங்கள் பாண்டிய வம்சம் ஈடாகுமா?” என்று பாட்டிலேயே கேட்டு விட்டார்.

“ஆருக்கு வேம்பு நிகராகுமோ அம்மானே

ஆதித்தனுக்கு நிகர் அம்புலியோ அம்மானே

வீரர்க்குள் வீரனொரு மீனவனோ அம்மானே

வெற்றிப் புலிக்கொடிக்கு மீனமோ அம்மானே

ஊருக்குறந்தை நிகர் கொற்கையோ அம்மானே

ஓக்குமோ சோணாட்டைப் பாண்டி நாடம்மானே!”

சோழ நாடு பெரும் பேரரசு, பாண்டிநாடு அதன்கீழ் இருக்கும் சிற்றரசு என்ற கர்வத்தோடு, “எங்கள் ஆர்த்தி மாலைக்கு உங்கள் வேப்ப மாலை நிகராகுமா? சூரிய குலத்துக்குச் சந்திரகுலம் நிகராகுமா? வெற்றி பொருந்திய பெரும் புலிக்கொடி முன்னால் மீன்கொடி எம்மாத்திரம்? பூமியிலே பெரும் சக்கரவர்த்தி உங்கள் பாண்டியனா, இல்லை நமது சோழனா?” என்று விளாசித் தள்ளிவிட்டார்.

“

ஒட்டக்கூத்தர் அத்துடன் நிற்கவில்லை. ஒழுங்காகத் தமிழ் தெரியாத புலவர்களைச் சிறையிலே பிடித்துப் போடுவது அவர் வழக்கம். அத்துடன் நிற்காமல் அவர்களுக்குப் பல பரீட்சைகள் வைத்துக் காதை அரிதல், மூக்கை அரிதல், குடுமியை இன்னொருவர் குடுமியோடு முடிந்து தலையை வெட்டுதல் என்று விதம் விதமான தண்டனைகள் கொடுப்பார்.

கேட்ட புகழேந்திக்கு ரோஷம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. ஆனால், அக்கால நிலையின் அடிப்படையில் பதிலடி கொடுப்பதற்கு அவருக்கு விடயமில்லை. எனவே, புராணங்களைச் சரணடைந்தார்.

“ஒருமுனிவன் நேரியிலோ உரைதெளித்த தம்மானே

ஒப்பரிய திருவிளையாட் டுறந்ததையிலோ அம்மானே

திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுலியோ அம்மானே

சிவன்முடியி லேறுவதுஞ் செங்கதிரோ அம்மானே

கரையெதிரல் காவிரியோ வையையோ அம்மானே

கடிப்பகைக்குத் தாதகியங் கண்ணியோ அம்மானே

பரவைபபரந் ததுஞ்சோழன் பதந்தனையோ அம்மானே

பாண்டியனார் பராக்கிரமம் பகர்வரிதே அம்மானே”

“சிவன் திருவிளையாடல் செய்தது உங்கள் உறையூரிலா? மதுரையில் அன்றோ? அவன் தலையில் இருப்பது சூரியனா? சந்திரன் அன்றோ? சம்பந்தர் தேவாரம் எதிரேறியது காவிரியிலா? வைகையில் அன்றோ?” என்றிவ்வாறு பாடி, புராண நிகழ்ச்சிகளை வைத்துப் பாண்டியனின் உயர்வைக் காட்ட

முயன்றார்.

இப்படிப் புலவர்கள் முட்டிக்கொண்டாலும் திருமணம் என்னவோ நடக்கத்தான் செய்தது. தமிழ் வேறு, அரசியல் வேறல்லவா? பாண்டிய குமாரி புகழேந்தியின் சிஷ்யப் பெண். புகழேந்தியும் தன்னுடன் வரவேண்டும் என்று அவள் பிடிவாதம் பிடித்தாள். எனவே புகழேந்திப் புலவர் பாண்டியகுமாரியின் சீதனமாகச் சோழ நாடு போய்ச் சேர்ந்தார். பாண்டிய குமாரி குலோத்துங்கனுக்கு மாலையிட்டு, அரசியாக அரசபீடம் ஏறினாள். “கரிய திருவே திருமாலை சூட்டத் திருமகுடஞ் சூடி” என்று குலோத்துங்க சோழன் உலாவில் ஒட்டக்கூத்தர் பாடியிருக்கிறார். “அரசிகறுப்பு” என்று பாட்டில் எழுதுவதற்கு ரொம்பத் துணிவு வேண்டும் அக்காலத்தில். அரசனின் ஆசிரியர் என்பதால் ஒட்டக்கூத்தருக்கு அந்தத் துணிவு இருந்தது.

ஒட்டக்கூத்தர் அத்துடன் நிற்கவில்லை. ஒழுங்காகத் தமிழ் தெரியாத புலவர்களைச் சிறையிலே பிடித்துப் போடுவது அவர் வழக்கம். அத்துடன் நிற்காமல் அவர்களுக்குப் பல பரீட்சைகள் வைத்துக் காதை அரிதல், மூக்கை அரிதல், குடுமியை இன்னொருவர் குடுமியோடு முடிந்து தலையை வெட்டுதல் என்று விதம் விதமான தண்டனைகள் கொடுப்பார். யாரும் கேட்பதில்லை. அவ்வாறே புகழேந்தியையும் சிறையில் பிடித்துப் போட்டுவிட்டார். ஆனால், புகழேந்தியின் தமிழில் வழி இல்லாமல் இருந்ததால் அவரை வேறு விதமாகத் தண்டிக்க முடியவில்லை. சிறையில் இருந்த மற்றப் புலவர்களுக்கும் புகழேந்தி தமிழ் சொல்லிக்

கொடுத்து, கொடிய தண்டனைகளில் இருந்து தப்பிவித்து வரத்தொடங்கினார்.

புகழேந்திப்புலவர் சிறையில் போடப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொண்ட பாண்டிய குமாரி மிக்க கோபமடைந்தாள். அந்தப்புரத்துக்குக் குலோத்துங்கன் வந்தபோது அவனை வரவேற்காமல், வெளியில் நிற்கவைத்துத் தாள் போட்டு விட்டாள். எதற்கும் ஆசிரியரை நாளும் பழக்கமுள்ள குலோத்துங்கன் மனைவியின் கோபம் தணிப்பதற்கும் கூத்தரையே நாடினான். தான் பெரிய தவறு செய்கிறேன் என்று அவன் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை. தமிழார்வம் மிக்க பாண்டிய குமாரி கூத்தரின் தமிழுக்கு எடுபடுவாள் என்று நினைத்து விட்டாள். கூத்தரும் அந்தப்புரத்துக்குச் சென்று கதவின் வெளியே நின்றுகொண்டு செந்தமிழால் அரசியை இரந்தார். ஆனால் அவரது வித்துவச் செருக்கும் சோழ சக்கரவர்த்திகள் வெற்றிச் சிறப்பைப்பற்றி அவர் கொண்டிருந்த இயல்பான பெருமிதமும் சேர, அவர் வாயிலிருந்து வந்த கவிதை இவ்வாறு பிறந்தது.

“கரத்தும் சிரத்தும் களிக்கும் களிறுடைக் கண்டன் வந்தான்.

இரத்தும், கபாடம் இனித் திறப்பாய், பண்டு இவன் அணங்கே

உரத்தும் சிரத்தும் கபாடம் திறந்திட்ட துண்டு, இலங்கா

புரத்தும் கபாட புரத்தும் கல்யாண புரத்திலுமே!”

“குலோத்துங்க சோழன் வந்திருக்கிறான், உன்னை இரக்கிறோம், கதவைத் திறந்து விடு” என்று பாடல் தொடங்கினாலும் அதற்கப்பால் “பெண்ணே, உனக்குத் தெரியுமா, இலங்கையிலும் கபாட புரத்திலும் கல்யாண புரத்திலும் (பகைவரின் கோட்டைக்) கதவுகளை உடைத்துத் திறந்தவன் எங்கள் வேந்தன்!” என்று போய்விட்டது! இரண்டாம் குலோத்துங்கனின் வெற்றிச் சிறப்பைப் பாடுவதாக அமைந்தாலும் “திறக்காவிட்டால் உடைத்துத் திறப்போம், நாங்கள் சோழர்!” என்று மறைமுகமாக ஒரு

மிரட்டல் விடுவதாக அமைந்து விட்டது. பாண்டிய குமாரி இதைக்கேட்டுக் கதவைத் திறப்பாளா? திறக்கவே இல்லை.

(இலங்கை, கல்யாணி ஆகிய போர்க்களங்களில் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் போரிட்டதற்கு வரலாற்று ஆதாரம் இல்லை. இவை குலோத்துங்கனின் முப்பாட்டன் காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் நடந்த போர்கள். ஒன்றில் குலோத்துங்கனது மூதாதைகளின் சிறப்பை அவன்மேல் ஏற்றி ஓட்டக்கூத்தர் பாடி இருக்கவேண்டும், இல்லை நமக்குத் தெரியாத போர்கள் அங்கே நடந்திருக்க வேண்டும்.)

இதற்குமேல் கெஞ்சுவதற்குக் கூத்தரின் கௌரவம் விடவில்லை. “இனிமேல் கேட்கமாட்டேன்” என்று தான் அடுத்த பாடலைத் தொடங்கினார்.

“நானே இனி உன்னை வேண்டுவதில்லை. நளினமலர்த்

தேனே, கபாடந்திறந்திடுவாய்! திறவாவிடிலோ

வானேறையை இரவி குலாதிபன் வாசல் வந்தால்

தானே திறக்கும் நின் கைத்தலமாகிய தாமரையே.”

இரண்டாம் குலோத்துங்கன் சூரிய குலத்தில் பிறந்தவன். சூரியனைப் போன்ற புகழ் படைத்தவன். பாண்டிய குமாரியின் கைகளோ தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த அழகான கைகள். சூரியன் வந்தால் தாமரை மலருதல் இயல்புதான் அன்றோ? அதுபோல, சூரிய குல முதல்வன் வாசல்வந்தால், தாமரை போன்ற உன் கைகள் தாமே (கதவைத்) திறக்காதோ என்று சொல்கிறார் ஓட்டக் கூத்தர்.

சிறந்த கவிதை நயம்பொருந்திய பாடல்தான். ஆனால், உளவியலில் ஓட்டக்கூத்தர் மறுபடியும் கோட்டை விட்டுவிட்டார். முதலாவதாக, பாண்டிய குமாரி மனம் இரங்கிக் கதவைத் திறக்கவேண்டும் என்று வேண்டுவதற்குப் பதிலாக “நீயாகவே திறப்பாய்” என்று சொன்னதன் மூலம் அவள் கோபத்தைத் தூண்டிவிட்டார்.

“

சாதாரணமாகப் புகழேந்தியின் குரல் கேட்டதுமே கதவைத் திறந்திருக்கக்கூடியவள் தான் பாண்டிய குமாரி. ஆனால், தனது நாடும் தனது குடும்பமும் தனது அவைக்களப் புலவரும் சோழ நாட்டில் சந்தித்த அவமானங்கள் அவளது மனதில் இருந்து வேதனை செய்ததால் இன்னும் சற்றே பிடிவாதம் காட்டினாள். புகழேந்திக்கும் தாம் சிறை வைக்கப்பட்டது கோபம்தான். ஆனால், பாவம், அவர் என்ன செய்வார்?

இரண்டாவதாக, பாண்டிய குமாரியின் அழகைப் புகழ்ந்தாலும் அவள் குலத்தை உயர்த்திப் பேசாமல் சோழர்களின் சூரிய குலத்தையே தமது பாட்டில் உயர்த்திவிட்டார். சோழகுல விசுவாசம் மிகுந்த கூத்தரின் வாக்கில் இயல்பாகவே சோழரின் உயர்வுதான் வெளிப்படும். ஆனால், பாண்டியகுமாரிக்கு அச்சமயம் அது வேண்டியிருக்கவில்லை. தனது பிறந்த வீட்டை யாராவது சிறப்பித்துச் சொல்லவேண்டும் என்றுதான் அவள் எதிர்பார்த்தாள்.

எனவே, ஒட்டக்கூத்தரின் பாட்டுக்கு என்ன பரிசு கிடைத்திருக்கும் என்று ஊகிப்பது கடினமல்ல. “ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாழ்” என்று அரசி கோபத்துடன் உரத்துக் கூறி. கதவிற்கு இரண்டாவது தாழையும் போட்டு அடைத்துவிட்டாள்.

கு லே ரா த் து ங் க ன் நடந்ததை அறிந்துகொண்டான். அவன் தனது ஆசிரியரிடம் மிகுந்த மதிப்புக் கொண்டவன் தான். ஆனால் குடும்பத்தில் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அவர் உதவமாட்டார் என்றும், பிரச்சினையே அவரால்தான் என்றும் புரிந்து கொண்டான். எனவே சந்தடியில்லாமல் புகழேந்திப் புலவரை விடுதலை செய்து, அவரையே மனைவியிடம் தூதாக அனுப்பினான்.

சாதாரணமாகப் புகழேந்தியின் குரல் கேட்டதுமே கதவைத் திறந்திருக்கக்கூடியவள் தான் பாண்டிய குமாரி. ஆனால், தனது நாடும்

தனது குடும்பமும் தனது அவைக்களப் புலவரும் சோழ நாட்டில் சந்தித்த அவமானங்கள் அவளது மனதில் இருந்து வேதனை செய்ததால் இன்னும் சற்றே பிடிவாதம் காட்டினாள். புகழேந்திக்கும் தாம் சிறை வைக்கப்பட்டது கோபம்தான். ஆனால், பாவம், அவர் என்ன செய்வார்? தன்னுடைய அன்புக்குரிய மாணவியின் குடும்ப வாழ்க்கையை முன்னிலைப்படுத்தி, தன் அவமானத்தை விழுங்கிக்கொண்டு தாமே அவளுக்குச் சமாதானம் சொன்னார். அதுவும் ஒரு தீந்தமிழ்ப் பாடலாக வெளியானது.

“இழையொன்றிரண்டு வகிர்செய்த நுண்ணிடை யேந்து வள்ளைக்

குழையொன்றிரண்டு விழியணங்கேகொண்ட கோபந்தணி

மழையொன்றிரண்டுகை மானாபரணன் நின் வாசல் வந்தால்

பிழையொன்றிரண்டு பொறாரோ குடியிற் பிறந்தவரே”

ஒட்டக்கூத்தர் பாடல் போலவே இதுவும் சிறந்த தமிழ்ப் பாடல்தான். “இழையொன்றிரண்டு வகிர்செய்த நுண்ணிடை” — இழை ஒன்றை எடுத்து, அதை இரண்டாகப் பிரித்ததுபோல நுண்ணிய இடை என்ற வரியில், தன்னுடைய கற்பனா விநோதத்தைப் புகழேந்தி காட்டி விட்டார். ஆனால் அவர் அதோடு நிற்கவில்லை. உளவியல் ரீதியில் அரசியின் மனதுக்கு மருந்தாகக்கூடிய பாடலைப் பாடினார்.

“அரசன் பிழையேதும் செய்திருந்தாலும் நீ பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் நீ உயர்ந்த பாண்டிய குலத்தில் பிறந்தவள் அல்லவா?” என்று பாண்டிய குலத்தை உயர்த்தி, சோழ அரசன் செய்தது பிழைதான் என்பதை மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டுப் பாடல் புனைந்தார். ஆனால் இதைப் பாடும்போது புகழேந்திக்கு உள்ளே நடுக்கம் எடுத்திருக்கும். ஒருவேளை சோழ அரசன் இதைப் பார்த்துவிட்டுக் கோபித்துக்கொண்டால்? மறுபடியும் பாதாளச் சிறைதான். எனவே “மழைபோலக் கொடுக்கின்ற இரண்டு கைகளை உடைய மானாபரணன்” என்று குலோத்துங்கனையும் உயர்த்தி, பிழை செய்தது அவன் என்று நேரடியாகச் சுட்டாமல் “ஏதோ ஒன்றிரண்டு பிழைகள் எங்காவது நேர்ந்திருந்தாலும் நீ அதைப் பொறுத்துக்கொள்!” என்று அரசியை வேண்டுவார் போன்று ஓர் அரசியற் கயிற்றில் நடந்து தன் பாடலை நிறைவு செய்தார்.

இந்தப் பாடலைக்கேட்டு அரசி மகிழ்ந்தாள். மேலும், ஒட்டக்கூத்தர் பாட்டைவிட இது சிறந்தது என்று காட்டவேண்டிய தேவையும் அவளுக்கு இருந்ததல்லவா? எனவே புகழேந்தியின் பாடலைக் கேட்டதும் தாழ்க்களை நீக்கிக் கதவை அகலத் திறந்து விட்டாள்.

பிற்குறிப்பு:

இப்படி ஒட்டக்கூத்தரை நிராகரித்த பாண்டிய குமாரிக்குப் பிறந்தவன் தான் சோழப் பேரரசன் இரண்டாம் இராஜராஜன். ஆனால் அவனுக்கும் கூத்தர் தமிழாசிரியராய் அமைந்தார்.

அவனும் தந்தையைப் போலவே கூத்தர் மீது மிகுந்த அன்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தான்.

இரண்டாம் இராஜராஜன் சிம்மாசனம் ஏறியபோது கூத்தருக்கு மிகவும் வயதாகி விட்டது. இருந்தாலும், தொடர்ந்து தலைமைப் புலவராக வீற்றிருந்தார். ஒரு சமயம் இராஜராஜனின் சபை கலையும் நேரம் அவன் சிம்மாசனத்தில் இருந்து எழுந்தான். மன்னன் எழுந்துவிட்டால் பிறகு யாரும் ஆசனத்தில் இருக்கக்கூடாது அல்லவா? எல்லோரும் எழுந்தார்கள். கூத்தனாரும்

எழு முயன்றார். ஆனால் முடியவில்லை. கால் பிடித்துக்கொண்டது. சபையில் இருந்து வெளியேறிப் போய்க்கொண்டிருந்த இராஜராஜன் இவர் படும் அவஸ்தையைப் பார்த்து அருகில் வந்து “எனக்காக நீங்கள் எழவேண்டியதில்லை. ஆனால், எழுந்து போக வேண்டுமென்றால் இதோ, என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு எழும்புங்கள்” என்று தனது கையைக் கொடுத்தானாம். அரசனின் அன்பையும் எளிமையையும் பார்த்த ஒட்டக்கூத்தர் மனம் உருகி, “எத்தனையோ அரசர்களின் தலைகள் உருளும்படி போர்க்களத்தில் வில்லை ஏந்திய இந்தக் கையா இந்தக் கிழவன் ஆசனத்தில் இருந்து எழ உதவி செய்யவும் வந்தது?” என்ற பொருள்பட

“கொலையைத் தடவிய வல்வேல் அரசர் குலம்மடியச்

சிலையைத் தடவிய கையே யிது! செக தண்டத்துள்ள

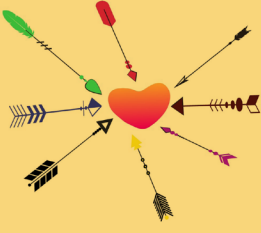
மலையைத் தடவிய விந்தத் தடவி மலைந்த ஒன்னார்

தலையைத் தடவி நடக்குங் கொல் யாணைச் சயதுங்கனே!”

என்ற பாடலைச் சொன்னாராம். இவ்வாறு மூன்று தலைமுறைச் சோழ சக்கரவர்த்திகளால் மதிக்கப்பட்ட கவிச்சக்கரவர்த்தியாக வாழ்ந்தவர் ஒட்டக்கூத்தர்.

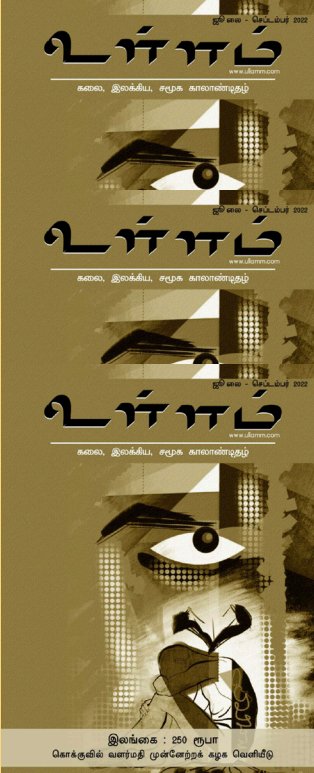
“அரியாசனத்தில் அரசரோடு என்னைச் சரியாசனம் வைத்த தாய்” என்று கலைமகளைப் பாடுகிறார் சற்றே பின்னாளில், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில், வந்த கம்பர். இது ஒட்டக்கூத்தருக்கும் பொருந்தும். இதனால்தானோ என்னவோ, தமது சொந்த ஊரில் தமது சொந்தப் பொருள் கொண்டு சரஸ்வதிக்கு ஒட்டக்கூத்தர் கோயில் கட்டியிருக்கிறார். அந்தக் கோயில் இன்றைக்கும் இருக்கிறது.

***

கண்ணைகள்

கண்ணைகள்/ ஜூலை - செப்டம்பர்

- குட்டி ஓவியன் அனீஷின் ஓவியங்கள் நன்றாக இருந்தன. உள்ளத்தில் வரும் சிறுகதைகளுக்காகவே காத்திருந்து வாசிக்கின்றேன்.இன்னும் நிறைய சிறுகதைகள் வர வேண்டும்.

சோபிதா சோமசுந்தரம், நந்தாவில் கொக்குவில்

- படைப்பாளிகளைப் பட்டியலிடும் நோய் உள்ளத்துக்கும் தொற்றி விட்டதா? ஈழத்து இலக்கியம் எப்பொழுது இந்த நோயிலிருந்து விடுபடப் போகின்றதோ தெரியவில்லை.

சுமித்ரா வசீகரன், அன்புவழிபுரம், திருகோணமலை

- உள்ளத்தின் மீள் வருகை மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. 89 களில் மிக நேர்த்தியான வடிவமைப்புடன் வந்த சஞ்சிகை. சிதம்பர திருச்செந்திநாதனின் முள்முடி மன்னர்கள் தொடர்கதையை ஆவலுடன் காத்திருந்து வாசித்த காலங்கள் நினைவில் வருகின்றன. என்றும் உள்ளத்துக்கு எனது ஆதரவும், உதவியும் உண்டு.

காந்தன், சவுதி அரேபியா

- ரகுராஜ் அவர்கள் பற்றிய பதிவினை வாசித்தேன். பாட்மின்டன் விளையாட்டில் இங்கிலாந்தின் முதன்மைக் கழகமாகத் தனது கழகத்தை மாற்றியதென்பது இலேசான விடயமல்ல. கடும் உழைப்பும், விடாமுயற்சியும் இல்லாவிட்டால் இது சாத்தியமில்லை. கவிதை, சிறுகதைகளுக்கு நீங்கள் முக்கியத்துவம் வழங்குவது போல விமர்சனத்துறை வளரக் கூடிய விதத்திலும் கூடுதல் பக்கங்கள் ஒதுக்குவது நல்லது.

கவிச்சந்திரன், கனடா

சாதின சய்ய சாஸ்த் ருய்

எஸ். நளீம்

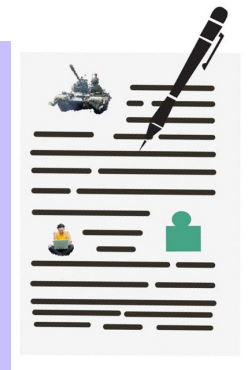
அன்றைய நாள்
பனிப்பூப் பொழிந்த
காலைப் பொழுது தீப்பற்றி,
நாய்போல உறுமி வந்து
எங்கள் இதிகாசம்வரை இருள் சூழ
காதுகளைக் கவ்விற்று.
விம்மி வெடித்த மலைக் குழம்புபோல
எல்லாத் திசைகொண்டும்
வஞ்சகம் வளைத்தது

எத்திக்கும் தப்பிக்கா வழிமறித்து
 முள்ளங் கோழியாகி
 உடல் சிலிர்ப்பி
 அந்த வானகமே எமை நோக்கி
 அம்பு மழை பொழிந்திட்டு
 சதிகார வலைக்குள்
 அறியாமல் வீழ்ந்து
 பகைகொண்ட விலங்கின்
 அகோர வேட்டைக்குச் சிக்கி
 ஒரு கொம்பேனுமற்ற மானாய்
 விழி பிதுங்கும்
 ஜீவிதக் கொடுமை
 பாதகர்கள் திட்டப்படியே
 மிகச்சரியாய் வீழ்த்தியது
 எங்கள் வாலைப்பிடித்து முடிந்து
 எங்கள் கழுத்தை நெரிக்கும்
 அவர்களின் சுருக்கு
 பல நாய்கள் கூடி
 கடித்துக் குதறிய உடல்போல
 யுத்தம் உருக்குலைத்த ஓரினத்தை
 அகங்காரம்
 இன்னுமின்னும் சிதைத்திற்று
 காலத்துயர்
 வினைக்கரம் கோர்த்த சாத்தானால்
 காத்தான் என்றே எழுதிச்சென்ற
 எம் சரித்திரத்தில்
 அழித்தான் என்றும்
 பகைக்கரங்கள் பதித்திற்று.

മി കുമാര ആഴ്ച

പതിനൊന്നാം

கேதா
19.07.2020

அன்புள்ள அம்மாவுக்கு,

அம்மா உங்கள் நினைவுகளோடு நான் இங்கு நல்ல சுகம். நீங்கள் எப்படி இருக்கின்றீர்கள். தம்பி தங்கச்சி எல்லாம் சுகமா இருக்காங்களா? நல்லா படிக்கச் சொல்லுங்க. என்னடா ஒரு போன் எடுத்து பேசமுடியாமல் கடிதம் எல்லாம் எழுதிருக்கின்றேன் என்று யோசிக்க வேண்டாம். கதைக்க நினைக்கின்ற எல்லா வார்த்தைகளையும் ஒரு போன் கோல்ல முழுசா கதைத்திட முடியாதம்மா. மீறிக் கதைக்க நினைத்தால், சிலவேளை நீயும் நானும் அழுதுகொள்வோம். பல முறை அது நடந்திருக்கிறது. பின் மொனம் நீடிக்கும், உன் எல்லா எண்ணமும் 1989,90,91 என்ற துயரம் நிறைந்த ஆண்டுகளை நோக்கி சென்றுவிடும். யுத்தமும் சூறாவளியும் சுழன்று எங்கள் தேசத்தையும், உறவுகளையும் உருக்குலைத்த எல்லா துயர்களையும் நீ மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொள்வாய், உன் நினைவுகளில் அடுக்கப்பட்ட டயர்களின் நடுவே துடிக்கத் துடிக்கபலர் எரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். யாரோ ஒருவர் கவச வாகனத்தில் கட்டி இழுபடும் கதறல்கள் ஒலிக்கும், கிறவல் வீதியில் யாரோ ஒரு போராளியின் அல்லது அப்பாவினின் உதிரங்களால் துயர ஒவியம் வரையப்படும். நீ அழுதுகொள்வாய். நீ அழக்கூடாதம்மா உன் கண்களில் வடிந்த நீர் யுத்தத்தோடும் பின்வந்த கடன்களோடும் மட்டும் நின்றுவிட்டீடும். உன்னிடம்தான் நான் தைரியம் கற்றேன். நீ தைரியமானவள். நீ தைரியமாகவே இரு. இன்னும் நான் உயிரோடு இருப்பதே நீ கற்பித்த தைரியத்தினால் தானே. இன்னும் உன் கைகள் என்னை ஏந்த, தோள் சாய்ந்து ஒற்றைக்கையால் உன் முதுகில் தட்டியபடி நான் உன்னிடம் இருப்பதாகவே அடிக்கடி நினைத்துக்கொள்கிறேன். இப்போதெல்லாம் நான் ஊருக்கு வரும்போது உங்கள் தோள்மீது உறங்கும் என் மருமகனைப் பார்க்கும்போது அந் நினைவுகள் காட்சியாகி கண்முன்னே நிகழ

கண்டு இரசிக்கின்றேன். இப்படி காண்கின்ற எல்லாவற்றிலும் நம்மை நினைக்க வைக்கும் பாசம் உனக்கே சொந்தமானது. அந்த இடத்தை எவராலும் நிரப்பவும் முடியாது என்பதுதான் நான் கண்ட உண்மையும்கூட அம்மா.

அம்மா நான் மட்டக்களப்புக்கு வேலைக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த ஒரு காலப்பகுதிய நீங்க மறந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. தூக்கத்துக்கும் முழிப்பிற்கும் இடையில் சில மணிகள்தான் இடைவெளி இருந்த ஒரு காலம் அது. அப்போதுதான் இப்போது இருக்கின்ற புதிய கல்வடிப் பாலம் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இரவு பதினொரு மணியென்றும் பன்னிரண்டு மணியென்றும் நீங்க எனக்காக சாப்பிடாமல் கண்முழிச்சிட்டிருப்பீங்க, நான் என்னம்மா செய்வது வேலை எட்டு, ஒம்பது என்று முடிந்தாலும் யாழ்ப்பாணம் இல்லாவிட்டால் வவுனியாவிலிருந்து வருகின்ற பஸ் வந்தால்தானே நான் ஊருக்கு வரலாம்.

அது ஒரு நாளைக்கு பத்து மணிக்கு வரும், இன்னொரு நாளைக்கு பதினொன்றுக்கு வரும். அந்த இரவுகளை இப்போது நினைத்தாலும் கவலையாகத்தான் இருக்கின்றது அம்மா. றாமொண்டு எடுத்து நிக்கலாம் என்றெல்லாம் யோசிச்சிருக்கின்றேன். ஆனால் எடுக்கின்ற சம்பளம் பாதி லோனுக்குப்போனால் மிச்சம் றாமுக்கும் சாப்பாடு வாங்குவதற்கும்தான் சரியாக இருக்கும் என்று அந்த ஐடியாவையே கை விட்டிருந்தேன். நான் மட்டக்களப்பில் வேலை செய்த நாள் முழுதும் காலையில் வேளைக்கே எழும்பி நீங்க சமச்சிடுவீங்க. பல நாட்கள் ஒன்று இரண்டு கறிகள்தான் இருக்கும். நாம் இருந்த பொருளாதார நிலைக்கு அதுவே பெரிசுதான் இல்லலையாமா. இப்போதெல்லாம் பெரிய பெரிய ஹோட்டல்களில் எல்லாம் அடிக்கடி சாப்பிடக் கிடைக்கின்றது. ஆனால், உங்க சாப்பாடுமாதிரி உருசியான ஒன்றை நான் எங்கேயும் சாப்பிட்டதில்லை அம்மா.....

இப்படியே தொடர்ந்து எழுதியபடி அந்தக் கடிதம் மேசையில் கிடக்க, தன் அம்மாவின் நினைவுகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு எழுந்து நடந்து விட்டான்.

இப்போது கேதா வேலை செய்கின்ற நிதி நிறுவனத்தில் ஒரு நல்ல நிலையை அடைந்து விட்டாள். மேற்பார்வை செய்வதுதான் அவளின் பிரதான பொறுப்பாக ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. தனக்கு கீழே வேலை செய்பவர்கள் செய்யும் வேலைகளில் இடர்கள் வரும். தொடர்ந்தேர்ச்சியாக ஒரே தொழிலைச் செய்துவருவதனால் அவர்களுக்கு அதில் சலிப்பு ஏற்படும். அப்போதெல்லாம் அவர்களை அவன் நெறிப்படுத்த வேண்டி ஏற்படும். எல்லாவற்றையும் நேர்த்தியாக செய்துகொண்டுவருவதை கேதாவின் மேற்பார்வையாளர்கள் அவதானித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக பலதடவைகள் பாராட்டுகளும் பெற்றிருக்கிறான். ஆனால், அவர்களுக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை இவ் அனுபவங்கள் ஒவ்வொன்றும் குயிலியிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் என்று.

வருடத்திற்கு இரண்டு தடவைகள் எப்படியோ பெரிய நட்சத்திர விடுதிகளில் விருந்துகளும் விழாக்களும் என்ற பெயரில் போகக்கிடைக்கும். கோயில் திருவிழாக்களின் போது மட்டும் இசைக்கச்சேரிகளைப் பார்த்த கேதா இப்போது வாத்திய சந்தோஸ், இராஜ் மற்றும் லகிரு போன்ற இலங்கையின் முக்கிய நட்சத்திரங்களின் இசை நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் நேரடியாக பார்க்கக்கூடியவனாக மாறிவிட்டாள். இவ் வசதிகளை நிறுவனம் அடிக்கடி ஏற்பாடு செய்யும். உண்மையச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், இந்த எல்லா ஆடம்பரங்களும் குயிலி என்கின்ற மனோவின் மடி மீது தலை சாய்கின்ற சுகத்தையும், அவள் தாலாட்டையும், ஒரு கறியென்றாலும் அவள் சமைக்கும் கைப் பக்குவத்தையும் இதுவரைக்கும் கொடுத்ததே இல்லை. தினமும் காலையில் குயிலி கையால் தேங்காப்பால் விட்டுப் பிசைந்த தண்ணிச்சோறும், பொரித்த சூடக் கருவாடும் அத்தோடு சேர்த்து வைக்கின்ற வெங்காயத்துண்டும் கொடுத்த ருசியையும், இன்பத்தையும் இன்றுவரை எந்த நட்சத்திர விடுதியும் கேதாவுக்கு தந்துவிடவில்லை என்பதனை அவனது முகநூல் பதிவுகள் அடிக்கடி வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

அம்மா தருகின்ற உணவில் பாசம் சேர்த்திருப்பாள். சம்பளத்திற்கும் அலுப்பிற்கும் மத்தியில் ஒரு கடமைக்காக சமைக்கின்றவர்களால் அச்சேர்வையை எந்த உணவிலும் சேர்த்துவிட முடியாது. உணவுபற்றிய என் புரிதலை உங்களோடு பகிர்வதென்றால், ஒரு மனிதனின் வியர்வை தருகின்ற மணம் எப்படியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை அவன் உண்ணுகின்ற உணவுதான் தீர்மானிக்கின்றது. அம்மாவின் கையால் சமைத்த உணவுகளைச் சாப்பிட்ட காலத்தில் வருகின்ற வியர்வை வாசமல்ல இப்போது வருவது. இப்போது என் வியர்வை மணத்தை நானே வெறுக்கிறேன். புல்லு மேய்கின்ற மாடுகளின் மணத்திற்கும் வெறும் வைக்கோலையும், தவிட்டையும், மொறலக்கையும் மாத்திரம் அசைபோடுகின்ற மாடுகள் மீது எழுகின்ற மணத்திற்கும் இடையில் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை நான் அடிக்கடி உணர்ந்திருக்கிறேன். ஈக்கள் எப்போதும் தவிட்டையும், வைக்கோலையும் அசைபோடுகின்ற மாடுகளையே மொய்க்கும் என்ற உண்மை எனக்கும் தெரியும்.

கேதா மட்டக்களப்புக்கு வேலைக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த அந்தக் காலப்பகுதியில் பழைய பாலத்தின் ஊடாகத்தான் வாகனங்கள் பயணம் செய்யும். மீன்கள் பாடும் வாவிக்கரையை ஊடறுத்து 1924 ஆம் ஆண்டில் ஒல்லாந்தர்களால் கட்டி முடிக்கப்பட்ட நீளமான அந்த இரும்புப் பாலம் தொடங்குகின்ற புள்ளியின் பள்ளத்தில் அம்மா ஒருத்தி தன் மகனின் கையப் பிடித்துக்கொண்டு இருப்பதைப்போல ஒரு சிலை இருக்கும். அது கல்முனையில் இருந்து போகும்போது வலப்பக்கமாகவும், வரும்போது இடப்பக்கமாகவும் இருக்கும். அதைப் பார்ப்பதற்கென்றே தினம் ஜன்னல் பக்கம் அமர்ந்து கொள்வான். அப்படி ஒரு பைத்தியம் அந்தச் சிலைமீது அவனுக்கிருந்தது. இப்படியே ஒருவருடம் பறந்தது. புதிய பாலம் திறந்துவைக்கப்பட எல்லோரதும் பயணம் புதிய பாலத்தின் ஊடாக என்றாகிவிட்டது. கல்முனையில் இருந்து மட்டக்களப்பு நோக்கிய பயணத்தில் இப்போது புதிய பாலத்தின்

தொடக்கத்தில் ஒரு சிறு சந்தை, சிறுவர் பூங்கா, சில மீன்கள் விளையாடுவதைப்போன்ற ஒரு பெரிய சிலை, அதைத் தொடர்ந்து ஒரு அம்மா சிலை மற்றும் பாலத்தின் முடிவில் ஓளவையார் சிலை என ஒரு புதுப்பொலிவு வந்துவிட்டது. பாடும் மீன்களுக்கும் பாலத்திற்குமான தூரம் என்பது முன்னரைவிட தூரமாகிவிட்டது. இப்போது அவன் கவனம் கைப்பிடித்த அம்மா சிலையை விட்டு சிறுவர் பூங்காவில் அமைக்கப்பட்டிருள்ள புதிய அம்மா சிலை மீது திரும்பிவிட்டது. அது அம்மா ஒருவர் தன் தோளில் குழந்தையை சுமக்கின்ற வடிவில் இருக்கின்ற சிலை. கேதாவின் அம்மா அடிக்கடி

சொல்லுகின்ற அந்த சம்பவத்திற்கும் புதிய சிலைக்கும் தான் நூறு வீதம் பொருத்தம் இருக்கின்றது. 2016ல் புதிய பாலம் திறந்த பின்னால் அதன் மேலே நடந்து செல்ல வசதியாக இருபக்கமும் நடைபாதைக் கட்டுகள் இருந்தன. நடப்பதற்கும் புகைப்படங்கள் எடுப்பதற்கும், மீன்கள் பிடிப்பதற்குமென அப்பாதை அப்போது பயன்பாட்டில் இருந்தது. காலப்போக்கில் தற்கொலைகள் செய்யத் துணிந்தவர்களுக்கு

வசதியான ஒன்றாக மாறி அடுத்தடுத்து தற்கொலைகள் நிகழ நடைபாதை இப்போது தடைசெய்யப்பட்டுவிட்டது.

தடைசெய்யப்பட முன்னதான ஒரு நாளில் அப்பாலத்தால் கேதாவும் நிமால் பண்டாரவும் நடந்துகொண்டிருந்தார்கள். இடப்பக்கமாக வாவிக்கரை முத்தமிடும் அந்த கம்பீரமான கருங்கல் கோட்டை. வலப்பக்கமாக இந்த மீன்பாடும் வாவி கலக்கின்ற இந்துக்கடல். இந்த இரண்டுக்கும் நடுவே ஓடும் வாவிசைய குறுக்கறுக்கும் புதிய பாலத்தின் மையப்புள்ளிக்கு வந்ததும் பழைய பாலம் ஒரு பள்ளத்தில் இருப்பதாய் கேதாக்கு தெரிந்தது. கேதா அப்படியே நின்று விட்டான். மெல்ல அந்த நடைபாதைக்கு பக்கத்தில் இருந்த கட்டில் கை குத்தியபடி பாலத்தைப் பார்க்கிறான். அவனை அறியா ஒரு வித கவலையில் மனம் ஸ்தம்பித்துப் போயிருந்ததை அவனால் உணரமுடிந்தது.

‘சொல்லித்துப் போஸ் குடுங்கடாப்பா. சொன்னாத்தானே தெரியும்’

என்று போனை எடுத்து புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டிருந்தான் நிமால் பண்டார. தன் கண்கள் கலங்கி இருந்ததை நிமால் பண்டார கவனித்துக்கொள்வதற்கு முதல் அங்கிருந்து புறப்பட தொடங்கினான் கேதா. அன்றுதான் அந்தக் கடிதத்தை எழுதத்தொடங்கியவன் முடிக்காமலேயே நான்காக மடித்து ஒரு சிறு பாரத்தை ஏற்றிவைத்துவிட்டு தன் வேலையில் கவனமாக இருந்தான்.

இப்போதெல்லாம் கேதாவின் எல்லாத் துயர்களின் போதும் மகிழ்ச்சிகளின் போதும் துணையாகவும், ஆறுதலாகவும் இருப்பது நிமால் பண்டாரதான். அவனை என்ன உறவு எப்படியான உறவு என்றெல்லாம் கேதாவால் வரையறுக்க முடியாது. அவனோடு வேலை செய்பவனா? வேலைசெய்யும் நேரங்களில்தானே கேதா அவனுக்கு அதிகம் ஏசி இருக்கிறான். அவர்கள் இருவர்களுக்கும் முரண்பாடுகள் நிறைய ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், வேலை நேரத்தை தவிர மற்ற நேரங்களில் அதிகம் நண்பர்களைப் போலவோ அண்ணன் தம்பிகளைப் போலவோ பழகியிருக்கிறார்கள். ‘அவன்; தம்பியா? இல்லை நண்பனா? என்ன உறவைச் சொல்ல முடியும் இருவருக்கும். ஆனால்

அவனக்குத் தெரிந்த ஒன்று அவன் இவ் எல்லா உறவுமுறைக்குள்ளும் அடக்கிவிட முடியாத ஓர் உறவு. அந்த

உரிமையில்தான் அவன் இதை வாசித்திருக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டு. உரிமை இல்லாத ஓர் இடத்தில் நிமால் பண்டார இவ்வாறு அநாகரிகமாக நடந்து கொள்ள மாட்டான்’ என்று தனக்குள் புலம்பிக்கொண்டான் கேதா.

கேதா கடிதம் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு நாட்குறிப்பை எடுத்து எழுதத்தொடங்கினான். ‘தோற்றுப்போனவன் போலவும், ஓர் மாடிவீட்டின் பணிந்த மதிலை போலவும் ஏன் பள்ளத்தில் தெரிகிறாய். உன்னைப் பார்க்கும்போது மட்டும் எத்தனை எத்தனை வினாக்கள் வாயியொன்றில் மிதக்கும் சடலமாய் எனக்குள் வீங்கி எழுகின்றன. ஏன் மௌனியாகிவிட்டாய். உன் மௌனம் நூற்றாண்டுகளின் மௌனமாகிறதே. நேற்றெல்லாம் உன்னில் நுழைந்து வெளியேறுகையில் எனக்கான இரு தசாப்தத்தைக் கடந்த பெரு உவகை எனக்குள் உருவெடுத்திருந்தது.. பேச... உன்னை பற்றிதான் பேச பலநூறு சிறுகதைகளும், பெரும் நாவல்களும் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. நீ பேச.. மட்டு நகருக்கும், வாவிக்கும் மகுடமாய் இருப்பவனே இப்போது புதிய மதகுப் பயணத்தின் போதெல்லாம் ஏதோ ஒரு சோகம் உன்னைப் பார்க்கையில் என்னை ஆட்கொண்டுவிடுகிறது. உன்னில் நின்றபடி நிதானித்திருக்காவிடில் போரோடு போராட்டமாய், கொலையோடு தற்கொலையாய் என்றோ முடித்திருக்கும் எங்களின் நெடும் பயணம் கூட. கல்லடிப் பாலமே உன் கம்பிகளைத் தொட்டுத் தொட்டு உன்மேல் நடக்க ஆசைப்படுகிறேன். அன்றுபோலவே கைக் குழந்தையாய் அன்னையின் தோளில் தாடை பதித்து தண்ணீர் ஓடையையும், பாடும் மீன்களையும் பார்த்து ரசித்தபடி.

உன்னைக் கதைக்க ஆசை எனக்கு. நான் கதைபேசுகையில் நீ மௌனியாகிவிடாதே’ என்று

“

கடிதமாண்டான எழுதுங்க ஒங்கள் ஆரு புடிச்ச. ஏன்டா டேய் இந்த தமிழ்மு டிகிரி முடிச்சவன் மட்டும்தானா கவித கத நாவல் இதல்லாம் எழுதனும் ஏன் கொமஸ் படிச்ச நாங்க எழுதேலாத? எழுதுங்க ஒங்கள் ஆரு புடிச்ச. அதான் பாலத்தப் பாத்து பைத்தியம் மாதி கதச்சித்து வந்திருக்கேலே.

‘அண்ணா இதை உடைத்துப் போட்டா ஒரு கவித போல வரும் என்று தோணுது. எதடா அந்த பென்சிலயா? இல்ல உங்கட டைறில எழுதிருக்கிற இந்தப் பந்திய. அத நீ ஏன்டா எடுத்த? ஏன் நான் ஒங்கட தம்பியில்லயா? தம்பிதான். ஆ.. அதான் வாயிச்சன். அந்த புல்ஸ்டொப் பொறவு கமா இதல்லாம் வந்த வந்த இடத்தால பிரிச்சு பிரிச்சு வரி வரியா எழுதிரிந்தா ஒரு கவித. ஏன் கவித ஏன்டா நீ சொன்னமாதி பிரிச்சிப் பிரிச்சுதானா எழுதனும். ஒடைக்காம பந்தியா போட்டா வாசிக்கேலாதா? கொமஸ் படிச்சிட்டு எக்கவுண்டனாவும், ரீம் லீடராவும் இருக்குற ஒங்கட கவிதயப் பத்தி கதச்ச எண்ட தப்புத்தான் நீங்க பந்தியாண்டான எழுதுங்க இல்ல

கடிதமாண்டான எழுதுங்க ஒங்கள் ஆரு புடிச்ச. ஏன்டா டேய் இந்த தமிழ்மு டிகிரி முடிச்சவன் மட்டும்தானா கவித கத நாவல் இதல்லாம் எழுதனும் ஏன் கொமஸ் படிச்ச நாங்க எழுதேலாத? எழுதுங்க ஒங்கள் ஆரு புடிச்ச. அதான் பாலத்தப் பாத்து பைத்தியம் மாதி கதச்சித்து வந்திருக்கேலே. நீங்க எழுதலாம் எழுதுங்க’ இப்படியே ஒருவருக்கொருவர் நக்கலும் நையாண்டியும் விவாதமுமாக கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அநேகமாக அவர்கள் இருவருக்குமான உரையாடல் மொழியும் அதுவேதான்.

குயிலியிக்கும் கேதாவுக்குமான கதையில் நிமால் பண்டாரவை நுழைத்து உங்களை தொந்தரவு செய்தமைக்கு வாசகராகிய நீங்கள் என்னை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு சிலரின் வாழ்க்கையில் சிலர்

தவிர்க்கமுடியாத இடத்தையும் நினைவுகளையும் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்தானே. அப்படித்தான் இந்தக் கடிதம் வரும்போது அது எழுதப்பட்ட சந்தர்ப்பமும் கூடவே ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டது. இப்போது இந்தக் கதையில் எழுதப்பட்ட கடிதம் போய்ச்சேரும் விலாசத்தில் வீட்டு வேலையும், சில்லறைக் கடையும் என்று தன் காலத்தைச் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டியவள் அல்ல குயிலி. அவள் கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரண தரம் வரை நன்றாகப் படித்தவள். ஆங்கிலப் பாடத்தில் கூட சிறப்புச்சித்தி அடைந்தவள். ஆனால், அவளால் மேற்கொண்டு படிக்க முடியவில்லை. அன்றைய காலகட்டம் உயிரைக் காப்பாற்ற திருமணம் காவலென எல்லோரும் உணர்ந்திருந்த காலம். இயக்கமாக வந்த மூர்த்தியும் மனோவும் ஒருவரை ஒருவர் காதலித்திருந்தார்கள். மூர்த்தி இருந்த அந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பெடியன்களால் மனோக்கு வைக்கப்பட்ட இயக்கப் பெயர்தான் குயிலி. எல்லா இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சொந்தப் பெயர் மறந்து இயக்கப் பெயர்தான் புழக்கத்தில் இருக்கும். மூர்த்தியின் சொந்தப் பெயரும் மூர்த்தி அல்ல. அன்றைய காலப்பகுதியில் மோகன், குணா, சங்கர், நவா, புல்பன், ஜனா மற்றும் குமார் என பல இயக்கப்பெயர்கள் புழக்கத்தில் இருந்துகொண்டு எல்லோர் காதுகளிலும் வாய்களிலுமாக ஊர்வலம் வந்தன. இந்தப் பெயர்களுக்கு முன்னால் அவரவர் இயக்கம் எதுவோ அது இடம்பிடித்துக்கொள்ளும் வழக்கமும் நடைமுறையில் இருந்தது.

1985..... இந்த காலப்பகுதி என்பது இலங்கையில் அதிக தமிழ் இயக்கங்கள் இருந்த

“

‘ஒங்கடே புருசனோட பேர் என்னா? உங்கட எந்தா ஊரு?’ மிகத்தடித்த குரலில் ஒரு அதிகாரி வினவினான். அவன் உயரத்தையும் தோற்றத்தையும் பார்த்து பயந்துகொண்டிருந்தவளிடம் திடீரென பெயரைக்கேட்டதும் திடுக்கிட்டாள்.

காலப்பகுதி. அது தமிழர்களை தமிழர்களே காட்டிக்கொடுத்துக்கொண்டும், சுட்டுக் கொலைசெய்துகொண்டும் இருந்த ஒரு கொடிய காலம். அண்ணனைத் தம்பியும், தம்பியை அண்ணனும் என மாறி மாறிக் கொன்று குவித்த காலம். முள்ளிவாய்க்காலைப் போல அதுவும் இலங்கைத் தமிழரின் ஒரு இருண்ட காலம்தான். இருட்டைக்கடக்கும் லாந்தர் போலத்தான் இருபது வயதில் திருமணம் என்றெண்ணிக்கொண்டவள் கையில் பெரிய தீப்பந்தத்தை ஏந்திக்கொண்டாள். அவளின் பகல் என்பது குறுகி, இரவுகள் மிகநீளமாகத்தொடங்கின.

திருமணம் நடந்து ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குள் மூர்த்தி கைதுசெய்யப்பட இருபத்தி இரண்டு வயது என்பது வெறும் இலக்கத்தோடு நின்றுகொண்டது. மூர்த்தியைத்தேடும் பணியில் குயிலி தீவிரமாக இறங்கத்தொடங்கினாள். எந்தச்சிறை எந்த முகாம் இந்த எந்த ஒரு செய்தியும் தெரியாமல் காதிற் கிடைத்த ‘கைகள் ரெண்டையும் கட்டி ஐந்தாறுபேரைக் கொண்டுபோறாங்கள் புள்ள அதில ஒருவன் மூர்த்தியாத்தான் இருக்க வேணும். தூரத்தில நிண்டதால மொகம் சரியாகத் தெரியல்ல புள்ள. ஆனா, அவனுகள் உதைக்கும்போது கேட்ட பெருத்த அழுகுரல்களில் தனித்து கேட்ட குயிலி... குயிலி... என்ற சத்தம் உன்னட்ட இந்தச் செய்தியை நான் கொண்டுசேக்க வேண்டும் எண்டுதான் கத்தினது போல இருந்திச்சு அதான் உன்னட்ட ஓடி வந்தன்’ என்ற செய்தியோடு மாதக் கணக்கில் முகாம் முகாமாக ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

வெள்ளைக் களிசானும் கண்ணாடிபோல உடலைக்காட்டும் மெல்லிய அரைக்கை ரீ—சேட்டுகளுடனும் வெயிலில் முறிந்து வேலை செய்துகொண்டிருந்த பல நூறு கைதிகளில் ஒருவனாக மூர்த்தி இருக்கமாட்டானா என்ற ஏக்கத்தோடு கண்களை தூர எறிந்துபார்த்தாள். மீசை தாடி மழிக்கப்பட்டு மிக ஒட்டையாக வெட்டிய முடியுமாக இருந்த எல்லோரது முகமும் ஒன்றுபோலவே தெரிந்தன. அவர்களுக்கு காவலாக வீதி நெடுகிலும் முகங்களில் வன்மத்தைக் கொழுவிக்கொண்டு ஆங்காங்கே நின்று கொண்டிருந்த சிப்பாய்களிடம் மூர்த்தியைக் கேட்டுக் கொஞ்சிக்கொண்டிருந்தாள். ‘அப்படியாரையும் நாம இங்கு கொண்டுவந்தில்ல. வேற கேம்புக்கு போய்ப்பாருங்கா எனா’ என்று திருப்பிவிட்டார்கள். என்ட புருசனக் குடுங்கப்பா என்று சுடுமணலில் குந்திக்கொண்டு தலையில் அடித்துக் கத்தத்தொடங்கினாள். காவலரணில் இருந்து வந்த ஒரு சிப்பாய் அவளை உள்ளே வரும்படி அழைக்க ஓராயிரம் தெய்வங்களையும் அத்தெய்வங்களின் பல்லாயிரம் பெயர்களையும் மனதுக்குள்ளாக நினைத்தபடி துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டு ஓடினாள் குயிலி.

‘ஒங்கடே புருசனோட பேர் என்னா? உங்கட எந்தா ஊரு?’ மிகத்தடித்த குரலில் ஒரு அதிகாரி வினவினான். அவன் உயரத்தையும் தோற்றத்தையும் பார்த்து பயந்துகொண்டிருந்தவளிடம் திடீரென பெயரைக்கேட்டதும் திடுக்கிட்டாள். இப்போது எந்தப்பெயரைச் சொல்லிக் கேட்பது. இயக்கப்பெயரைச் சொல்லி மாட்டிக்கொள்வதா

இல்லை பதிவுப்பெயரைச் சொல்லிக் கேட்டு அப்படி ஒரு ஆள் இங்க இல்ல என்று அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுத் திரும்பிவிடுவதா? பெருங்குழப்பம் மின்னலென மனதுக்குள் வெட்டிமறைந்தது. தாமதித்தால் நிச்சயம் சந்தேகப்படுவார்கள் என்று பதிவுப்பெயரையே சொல்லிக் கேட்டாள். அவர் மேசையில் இருந்த குறிப்புப் புத்தகத்தை எடுத்து கடைசி ஓரிரு பக்கங்களில் இருந்த பட்டியலில் உள்ளவர்களின் பெயர்களை ஒரு விரலால் வேகமாக தொட்டபடி முண்ணுமுணுத்துவிட்டு 'அப்பிடி இங்க யாரும் கொண்டு வந்தில்லை. உங்கள் வேறு கேம்புக்கு போங்கள். இங்கல்லாம் வந்து தொந்தரவு செய்ய வேணா. விளங்குதா' என்று அதட்டினான். அவன் மீண்டும் கூறிய 'உங்கள் வேறு கேம்புக்கு போங்கள்' என்பது 'நீங்கள் வேறு கேம்புக்கு போங்கள்' என்று நாம் மொழிபெயர்ப்பு செய்துதான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் பேசுகின்ற நிறைய தமிழ் சொற்கள் இப்படித்தான் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு எல்லோராலும் புரிந்துகொள்ளப்பட்டது.

ஒரு அதட்டலோடு ஏதும் பேசமுடியாமல் அங்கிருந்து வெளியேறிய குயிலியோடு சேர்ந்து அலைந்துகொண்டே திரிந்தான் இந்த பிரபஞ்ச வெளிச்சம் தரிசிக்காத கேதா. அவளின் காதுகளுக்கு யார் யாரோ கதறி அழுவதெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தன. அடைத்த கட்டிடமொன்றுக்குள் இருந்து வெளியேறுகின்ற அலரல்கள் கிணற்றுக்குள் இருந்து யாரும் கத்தினால் எப்படிக்கேட்குமோ அப்படி காதுகளை வந்து சேர்ந்த வண்ணம் இருந்தன. அந்த முகாமுக்குள் இருந்து வெளியேறி வரும் போது ஓடை போலே இருந்த சுவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் திரும்பித் திரும்பி பார்த்துக்கொண்டாள். அவற்றில் கறைபடிந்தபடி பீறிவீசிய இரத்தங்கள் துயரச்சித்திரம்போல பரவிக்கிடக்கிடந்தன. இப்படி அவள் திரும்பத் திரும்ப ஏமாற்றத்துடன் வழியனுப்பிய முகாம்கள் ஒவ்வொன்றும் அவளைத் துகிலாட்டின. மேலும் மரணத்தின் பக்கம் அழைப்புகள் விடுத்தன.

ஏமாற்றத்துடனும் மனவலியுடனும் வீட்டுக்குத் திரும்பிவரும் வழியில் கல்லடிப்பாலத்தின்

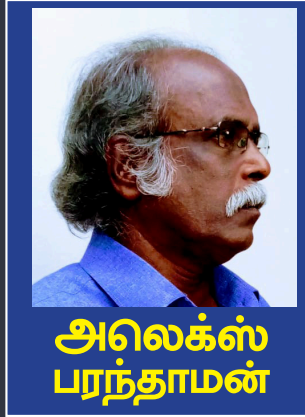
இறக்கத்தில் கிழவனொருவன் மீன்களைப் பரப்பி 'மீனேய்ய்... மீனேய்ய்... துடிக்கத் துடிக்க மீன்.. மீனேய்ய்...' என்று கூவிக் கூவி விற்றுக்கொண்டிருந்தான்.

பேருந்துக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தவளின் கவனம் முழுவதும் அந்த கிழவனின் பக்கமாக திரும்பிக்கொண்டது. அவனருகில் ஒருதூண்டில் இருந்தது. பாதி வெட்டிய கலன் ஒன்றில் நீரை நிரப்பி வைத்திருந்த கிழவன் தன்னை யாராவது குறுக்கிடும்போது கொஞ்சமாய் தண்ணி அள்ளி மயக்கத்திலும், மரணத்திலும் கிடக்கும் மீன்கள் மீது விட்டுத்தெளித்தான். சில மீன்கள் துடித்துத் தெறித்தன. மீண்டும் மீண்டும் அச்செயலைச் செய்துகொண்டே இருந்தான் கிழவன்.

திரையரங்கம் ஒரு நிசப்தத்தை அடைய நிறையப் பெரிய பெரிய நட்டுகளோடு ஒரு வரிசைக்கிரமத்தில் பாலத்தின் இரு மருங்கிலும் பொருத்தப்பட்டிருந்த அந்த நெடிய கறுப்பு நிறக் கம்பித் தூண்களை ஊடறுக்கின்ற காற்றுகளை முட்டிக் கடந்துவரும் பேருந்துக்குள் இருந்து கண்ணாடிவழியாக ஒரு இளைஞனின் முகம் காட்டப்படுகிறது. பின்னணியில் குகை ஒன்றைக் கடக்கும் காற்றின் ஒலியை ஒத்த ஒரு ஒலியும் பேருந்து ஒலியும் சேர்த்து ஓடவிடப்பட்டிருக்கிறது. காட்சியில் கம்பித்தூண்கள் ஓடுகின்றன. தொடர்ந்து பேருந்து ஓடுகிறது. சில வாகனங்களும் ஒரு பெரிய ஜீப் வண்டியும் பாலத்தை கடக்கின்றன. பேருந்து பாலத்தைக் கடந்ததும் அவளின் பார்வைக்கோணத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த கமரா அப்படியே தோளில் கைக்குழந்தை ஒன்றை சுமந்த சிறுமி ஒருத்தி மீது திருப்பப்படுகிறது. அதன் காட்சியில் பாலத்தின் ஓரத்தில் நின்றபடி வாவியின் ஆழத்தை கண்களால் அளந்துகொண்டிருக்கின்றாள். அவள் கண்களில் இருந்து வடிந்த கண்ணீர் வாவியில் விழுவதைப்போல காட்சி முடிந்ததும் திரை இருளப்பிய சுவர் ஒன்றில் கரித்துண்டுகளால் எழுதிய பெயர்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்துகொண்டிருந்தன.

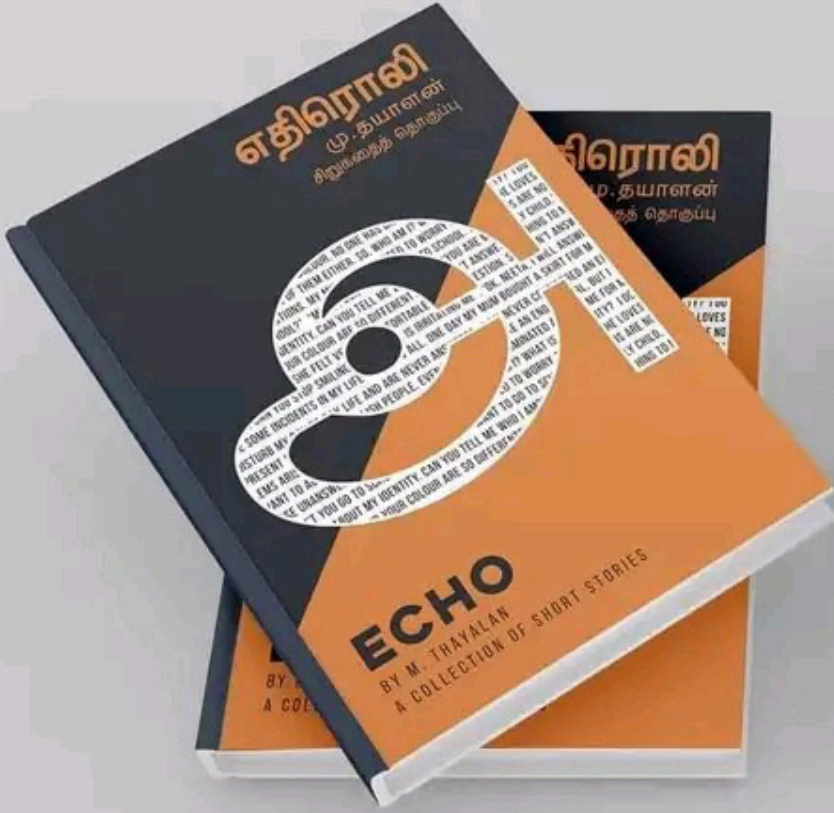
எதிரொலி

கரவை மு. தயாளன் எழுதிய எதிரொலி (Echo) சிறுகதைத் தொகுப்பு மீதான 'ஒரு பார்வை'

அலெக்ஸ்
பரந்தாமன்

மனிதவாழ்வியல்களைப் பேசும் எழுத்துக்கள் மக்களிடத்தில், வாசகர்களிடத்தில் ஒருவித தாக்கத்தைச் செலுத்தாமல் நகர்ந்ததில்லை. எழுத்தாளன் என்பவன், தான் பார்த்தவற்றைக், கேட்டவற்றை, அனுபவித்தவற்றை, எழுத்துக்களாக்கி, அதை மக்கள்முன் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறான். இது அவனுக்கான சமூகப்பணியுமாகிறது. இப்படியானதொருபணி இலகுவானதல்ல. அது எல்லோராலும் ஆகக்கூடியதல்ல. வாசிப்பின் மனநிலை ஒருபோதும் பூரணப்படுவதில்லை. ஆயினும், வாசிப்பின் அனுபவத்தினூடு இச்சமூகத்தினுள் இருந்து, உள்வாங்கப்பட்டவற்றைப் படைப்பாக்கமாக மக்கள்முன் ஒப்படைக்கிறான். இப்படியொரு ஒப்படைப்பைத்தான், கரவை மு. தயாளன் அவர்களும் எதிரொலி (Echo) எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பினூடாக நிகழ்த்தியிருக்கிறார்.

புலம்பெயர்வாழ்மக்களின் அன்றாட நடப்பியல் நிகழ்வுகளை ஓர் அவதானிப்புடன் ஆங்கிலம், தமிழ் என இரு மொழிகளிலுமாக எழுதப்பட்டிருக்கும் இத்தொகுப்பை மட்டக்களப்பிலுள்ள 'மகுடம்' பதிப்பகம் தனது 43ஆவது வெளியீடாக வெளிக்கொணர்ந்து வந்திருக்கிறது.

மு. தயாளன் அவர்கள் இலக்கிய எழுத்துப்பரப்பில், எல்லோராலும் நன்கு அறியப்பட்ட ஒருபடைப்பாளி. பல்வகைத் துறையிலும் தனது ஆளுமையை, எழுத்தாற்றலை

வெளிப்படுத்தி நிற்பதோடு, அவை சார்ந்த நூல்களையும் வெளியிட்டு வருபவர். சிறுகதைகளுக்கான 'சிறுகதை மஞ்சரி' எனும்

இலக்கிய சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர். இவர் எழுதிய 'புளியமரம்' பலரது கவனத்தையும் ஈர்த்தவொரு சிறுகதை! தாயகத்தைவிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து, தற்போது லண்டனில் வசிக்கும் இவர், அங்குள்ள எம்மவர்களின் வாழ்வனுபவங்களை இத்தொகுப்பினுள் பதிவு செய்துள்ளார்.

இக்கரையில் (தாயகத்தில்) உள்ளவர்களுக்கு அக்கரையானது (புலம்பெயர்ந்தோர் தேசம்) எப்போதும் பச்சையமுமில்லை, பணம் நிறைந்ததுமில்லை... என்பதை இத்தொகுப்பில் உள்ள 'எதிரொலி' எனும் சிறுகதை தவிர்ந்த ஏனைய கதைகள் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக, 'வாழ்வே மாயம்'

எனும் கதையில் வரும் குடும்பத்தலைவனின் ஓய்வறக்கமற்ற உழைப்பையும் அந்த உழைப்பு எப்படி விரயமாகிறதென்பதையும் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

இந்த எதிரொலி சிறுகதைத் தொகுப்பினுள் இருக்கும் கதைகள் இச்சமூகத்திற்குக் கூறுவதுதான் என்ன?

றொக்கோ பியூமென்றோ என்ற ஆய்வாளர் சிறுகதையை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றார். அதிலொன்று நிகழ்ச்சியால் சிறப்பெய்தும் கதைகள்.

இக்கதைகளில் இடம்பெற்ற ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் எழுத்துக்களாகி வாசகனின் மனதினுள் சிறப்பெய்து நிற்கின்றன. சிறப்பெய்து ஒருபடைப்பை வாசிக்கும் வாசகனது மனதில் ஒரு சிறு அதிர்வையேனும் ஏற்படுத்தி விட்டு நகர்வதாகும். ஒருபடைப்பை அதையாத்தவனை மனதிலிருத்தி வாசித்தால், அந்தப் படைப்பைப்பற்றி புரிந்து கொள்ளவே முடியாது. வாசகன் அப்படைப்புக்குள் ஊடுருவி, அப்படைப்பின் பாத்திரங்களோடு நடமாடும் பொழுதுதான் அப்படைப்பைப் படைத்தவனின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இக்கதைகளில் வரும் ஒவ்வொரு பாத்திரங்களோடும் வாசகன் பயணிக்கையில், 'அக்கரைகள் எல்லாமும் பச்சையில்லை' என்பதையும், அப்பாத்திரங்களின் அன்றாட வாழ்வினுள் நிகழ்வதெல்லாம் அவிச்சலும் புகைச்சலுமான சீவியமே என்பதையும், இந்த அவிச்சல் புகைச்சலில்

தோன்றிய நிகழ்வுகளையும் எண்ணப்பாடுகளையும்தான் தயாளன் தனக்கேயுரிய மொழிநடையில் சிறுகதைகளாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இலங்கையில் தங்கள் அடையாளங்களை இழந்து போனவர்கள் புலம்பெயர் தேசங்களில் நிறவெறியில் எந்தளவு தூரத்திற்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை ஒரு பாடசாலை மாணவியூடாக 'அடையாளம்' சிறுகதை மூலம் உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

கரவை மு. தயாளன்

“என்றை பிள்ளையள் வெளிநாட்டிலை...” என்று தாயகத்தில் பெருமைப்படும் பெற்றோர்கள் அதிகம். ஆனால், அப்பிள்ளைகள் வெளிநாட்டில் தங்குவதற்கு இடமின்றி, உண்பதற்கு நல்லுணவின்றி உறவினர்களின் வீடுகளில் வேண்டாத விருந்தினர்களாகி... விரக்திக்குள்ளாவதுண்டு. அப்படி ஒரு விரக்திக்குள்ளான ஒரு பெண் எடுக்கும் முடிவே 'தனிமை' எனும் சிறுகதை. தாயகத்தில் இருக்கும்போது 'இயக்கத்துக்கு ஓடி விடுவாள்' என்ற அச்சத்தில் புலம்பெயர் தேசத்திற்கு அனுப்பப்படும் ஒரு பெண், அங்கு அவள்மீது பிரயோகிக்கப்படும் வரைமுறையற்ற கட்டுப்பாடுகளின் நிமித்தம்... எடுக்கும் முடிவு... தனக்கான சுதந்திரமாகவும் தாய் மற்றும் மாமன் வீட்டாருக்கு ஒரு தலைகுனிவாகவும் அமைந்து விடுகிறது.

ஒரு பெண்ணுக்கு மாப்பிளை தேடும் படலமூடாக சமூகச் சிக்கலொன்று 'என் கணவர்' எனும் கதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னதான் புலம்பெயர் தேசத்தில் ஓரளவு வசதி வாய்ப்புக்களோடு வாழ்ந்தாலும்,

பெண்பிள்ளைகளுக்குத் திருமண பந்தம் என்று வரும்போது, பெற்றோர் தங்களது பாரம்பரியக் கொள்கைகளை விட்டுக் கீழிறங்கி வரவேண்டிய நிர் ப்பந்தத்தை இக்கதை வெளிப்படுத்துகிறது. சாதி, சமயம், சாதகம் பொருந்திப் போனாலும், பெண்ணுக்கான சீதனம் பொருந்தவில்லை எனில், அவள் மீண்டும் தனது காலங்களுக்காக காத்திருக்க வேண்டியதுதான்... என்பதைக் கூறுகிறது இக்கதை.

புலம்பெயர் தேசங்களுக்குத் தஞ்சம் கோரிச் செல்வோர், தமக்கான கலாசாரம், பண்பாட்டைக் கட்டிக்காக்க முனைப்புக்கொண்டாலும், அவர்களுக்குப் பின் வருகின்ற தலைமுறையானது காலத்தோடு அனுசரித்து வாழும் போக்கைக் கடைப்பிடிக்க முனைகிறது. இதனால் பழையவர்கள் தமது பிடிவாதத்தைத் தளர்த்தி, அதனோடு இயைந்து போவதைத் தவிர, வேறுவழியில்லை என்பதை 'மாற்றம்' சிறுகதை வெளிப்படுத்துகிறது. "மொழியும், உடையும், சமயமும் வெறும் அடையாளங்கள்..." எனக் கூறும் ஆசிரியர், பண்பாடு என்பது அவரவர் வாழும் முறைமையைப் பொறுத்தது... என்பதை அழுத்தமாகக் கூறியிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

தமிழர்களின் வாழ்வில் ஆடிக்கலவரம் — 1983 மறக்க முடியாத ஒரு வடுவாகும். நிதம் மனதுள் கிடந்து குமைச்சலெடுக்கும் ஒரு துயர் அது. அத்துயரின் ஒரு சிறு புள்ளியே 'எதிரொலி' எனும் சிறுகதை. கதைக்கு நல்லதொரு பொருத்தமான தலைப்பு. கலவர நேரம் கொழும்பில் வாழ்ந்து... அதை அனுபவித்தவர்களுக்கு, ஆசிரியரின் மனக்கொதியோடு கூடிய வேகமான மொழிநடையை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒரு குடும்பம் தினமும் உவகைகொண்டு வாழவேண்டுமெனில், கணவன் — மனைவிக்கிடையே புரிந்துணர்வு அவசியம். இதில் ஒருவர் தன்நிலை தவறின், 'வாழ்வே மாயம்' ஆகிவிடும். அதேவேளை, புலம்பெயர்ந்தோர் நாடுகளில் நம்மவர்களின் ஓய்வற்ற உழைப்பும் பணத்தேடலும் குடும்ப அங்கத்தவர்களால் எப்படிச் சிதைந்து அழிகிறது என்பதையும்

அங்குள்ள உழைப்பாளிகளின் சோகம் ததும்பிய இன்னொரு பக்கத்தையும் ஆசிரியர் தன் எழுத்துக்களால் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

தாயகத்தில் புலமைப்பரிசில் பரீட்சை போன்று புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தேசத்திலும், ஒரு பரீட்சைக்காக, தரம் பெற்ற பெண்பிள்ளையை மன உளைச்சலுக்குள்ளாக்கும் ஒரு பெற்றோரின் மன அந்தரிப்பினை 'பரீட்சை' எனும் சிறுகதையூடாக வெகு விளக்கமாக வாசகன் முன் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக அம்மாமார் சிலருக்குள் எழும் மன வக்கிரம்... சுதாமதி என்ற பாத்திரமூடாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனகா என்பவளின் பிள்ளை, வெள்ளைக்கார மாணவர்கள் படிக்கிற இடத்தில் படிப்பதாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு, கடைசியில் அக்கற்பனை வெறுமையாகிப் போவதனூடாக சுதாமதி போன்றவர்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் தயாளன்.

“ மனிதர்களைப் பேசுகின்ற இலக்கியங்கள்தான், பிற்பட்ட காலங்களில் மனிதர்களால் பேசப்படும் இலக்கியங்களாக அமைகின்றன. இலக்கியம் மக்களுக்கானது என்பதை

உணர்ந்து இலக்கியம் படையுங்கள்...” என்று கூறுகிறார் ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர் கே.ஆர். டேவிட் அவர்கள்.

இத்தொகுப்பில் உள்ள ஏழு கதைகளும் மனிதர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. 'வெளிநாட்டுக்காரர்' எனும் உயர்வானதொரு பிம்பங்களின் மறுபக்கங்களை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றன. இத்தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகள் ஆங்கிமொழியிலும் எழுதப்பட்டிருப்பதால், இன்னொரு சமூகத்தினரிடமும் இம்மக்களின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் பகிரப்படுகின்றன. வாசகனின் பார்வையில் இன்று தவளும் இத்தொகுப்பு, காலநீட்சியின் பின்பும் வாசிக்கப்படும்போது, ஒரு காலத்தின் தரிசனங்கள்... அவனை ஆச்சரியப்படுத்துும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சுருதியாட்டு

சுருதியாட்டம்

நீங்கள் போரைக் கொண்டுவந்தீர்கள்
நான் சமாதானத் தேரை.
நீங்கள் கொண்டுவந்த ஆயுதங்களோ
சைத்தானின் நாவில் தேனிட்டது.
சுருதியாட்டத்தின் இறுதி நிகழ்வில்
நாங்கள் சிதறி ஓடினோம்.
இன்றுவரை சேர விடாதிருப்பவர்கள்மீது
யாதொரு புகாரும் எனக்கில்லை.
சிதறிப்போனவர்கள் குறித்தும்
யாருக்கும் அக்கறையில்லை.
துண்டிக்கப்பட்ட உறுப்புகளின்
மீட்சிக்குப் பின்னரும்
உறுத்தவே செய்யும் வடுக்கள்.
இன்னும் நான் சந்தோசமாக
தூக்கிச் சுமக்க முடியாது
துயருறுகிறேன்...
கால் நூற்றாண்டின் முன்னால்
எனக்கு நீங்கள் வழங்கிய
அகதியெனும் பட்டையத்தை.

சூரி கவிதைகள்

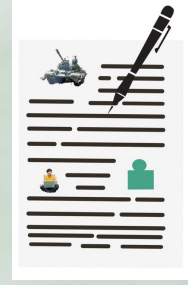
கடவுளின் விடுதலை

சாமி தரிசனத்தை
தவறவிடுவதாக புகார்.
பாசி படர்ந்திருக்கும்
பழைய கோவிலில்
வானம் ஈரமாக்கிய
பிரகாரத்தைச் சுற்றுபவளின்
அதிரா மென்பாதங்களில்
சிறுமணி ஒலிக்கிறது.
மிளிரும்
பிறைமுகத்தில் தீற்றிய
விபூதி குங்குமத்தை
உள்ளங்கை குவித்து
ஊதிவிடும் மென்காற்றில்
உதிரும் துகள்கள்
நூற்றாண்டாய் உறங்கும் விதையை
உயிர்ப்பிக்கிறது.
கடவுளின் பெருமூச்சில் அசைகிறது
அகலின் சிறுஒளி.
தட்சதைக்கும் பிச்சைக்கும் இடையில்
சில பாத அடிதூரமே.
பேரொளியான கவிதையை

தரிசிக்கத் தந்துவிட்டவளை விடவுமா
சாமி தரிசனம் உன்னதமானது?
பாழடைந்த கருவறைக்குள்
கடவுள்
விடுதலைக்காய்க் காத்திருக்கிறார்.

சிந்தி சந்தி

அது நினைவுகளை இழந்து, வாழ்வின் அந்திமத்துடன் போராடிக்கொண்டிருப்பவர்களின் மனை. சில வாரங்களுக்கு முன்தான் அங்கு வேலைக்குச் சேர்ந்திருந்தேன்.

எமக்கான பகுதியில் பத்து முதுசோம்களைப் பராமரிப்பதற்கு நாம் இருவர் இருந்தோம். சிலருக்கு மதிய உணவினைப் பரிமாறியபின் ஒருவருக்கு உணவினை ஊட்ட முயன்றபடியே அருகில் உட்கார்ந்திருந்தேன்.

முதுமை, தனது கலைத்துவத்தை அவரில் காண்பித்திருக்கக், கண்பார்வை குன்றிய அவரது காதிலும் கழுத்திலும் ரத்தம் கசிந்து காய்ந்திருந்தது. அவர் சுயமாக அதிகம் நகர்ந்துகொள்ள முடியாதவர்.

நினைவுகள் இங்கும் அங்குமாக அலைந்துகொண்டிருந்தன.

உண்ண மறுத்தார், சினந்தார், என்னைத் திட்டினார், உணவைத் தட்டி விட்டார். முகத்தைச் சிடுசிடுப்பாக வைத்திருந்தார்.

இதைக் கவனித்த மேலதிகாரி, என்னை அழைத்து அவரை அப்படியே விட்டுவிட்டு மற்றையவர்களைக் கவனிக்கக் கேட்டார்.

சற்று ஓய்வு கிட்டியபோது உணவுண்ண மறுத்தவரின் சுயவிபரக் கோப்பினை வாசித்தேன்.

85 வயது. இரண்டு குழந்தைகள். மனைவி இளமைக் காலத்திலேயே இறந்துவிட்டார். ஞாபக மறதி, மற்றும் பார்க்கின்சன் (Parkinson) நோய்தாக்கம் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக உண்டு.

இவரது மனைவியின் இறப்பின் பின் 40 வருடங்களாக நெருங்கிய தோழியாக இருந்த பெண்ணும் எமது முதுமக்களுக்கான கட்டடத்தின் வேறொரு பகுதியில் வாழ்கிறார் என்றிருந்தது.

சினந்துகொண்டிருந்தவரை பெரும்பாடுபட்டு உருளியிருக்கையில் இருத்தினேன்.

“எங்கே அழைத்துப் போகிறாய்?”

“உங்கள் தோழியிடம்?” என்று பெயரைச் சொன்னேன்.

“ஓ...மகிழ்ச்சி, ஆனால், அவளிடம் வெறுங்கையுடன் செல்ல முடியாது, பூக்கள் வாங்கிச்

“

காலம் அங்கும் ரேகைகளை வரைந்திருந்தது. மிகவும் அழகாக உடுத்தியிருந்தார். அவராலும் அதிகம் தாமாக நகர்ந்துகொள்ள முடியாதிருக்கிறது என்பதை அங்கிருந்த உருளியிருக்கையிலிருந்து புரிந்துகொண்டேன்

செல்வோம்”

“இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை கடைகள் பூட்டியிருக்குமே”

கட்டங்களைத் தொடுத்திருக்கும் நீண்ட பாதையின் ஊடாகச் சக்கர நாற்காலியைத் தள்ளிக்கொண்டு சென்றபோது, அனைத்தையும் மறந்து “எங்கே செல்கிறோம்?” என்றவருக்கு “உங்களின் தோழியிடம்” என்றேன்.

“மகிழ்ச்சி, ஆனால் அவளிடம் வெறுங்கையுடன் செல்ல முடியாது, பூக்கள் வாங்கிச் செல்வோம்” என்றார் மீண்டும்.

அவரது தோழி வாழும் மனைக்குள் அழைத்துப்போய் அவரது அறைக் கதவைத் தட்டினேன்.

“உள்ளே வாருங்கள்”

காலம் அங்கும் ரேகைகளை வரைந்திருந்தது. மிகவும் அழகாக உடுத்தியிருந்தார். அவராலும் அதிகம் தாமாக நகர்ந்துகொள்ள முடியாதிருக்கிறது என்பதை அங்கிருந்த உருளியிருக்கையிலிருந்து புரிந்துகொண்டேன்.

நான் அழைத்து வந்தவரைக் கண்டதும்

“நீங்களா? மகிழ்ச்சியான ஆச்சரியம்” என்றபடியே எழுந்திருக்க முயன்றவரைத் தாங்கி எழுந்து நிற்க உதவினேன். இவருக்கு அருகில் வந்து அவரது நெற்றியில் முத்தமிட்டார்.

“ஆம், நான் தான். உன்னைக் காண்பது மனதுக்கு ஆறுதலாக இருக்கிறது. வாவன் எனது வீட்டுக்குச் செல்வோம்”

“ஆம், எனக்கும் தனிமையாக இருக்கிறது.

உன்னிடம் வந்தால் நல்லது என்று நினைத்திருந்தேன். நீயே வந்துவிட்டாய். சற்றுப் பொறு, உன் வருகிறேன். இது உனது வீடு அல்ல என்பதை பலதடவை சொல்லியிருக்கிறேன்.”

அவரது உதவியாளரை அழைத்தேன். அவர், அவரைச் உருளியிருக்கையில் உட்கார்த்தி அழைத்து வந்தார். சற்று காற்றாட வெளியில் அழைத்துச் செல்லக் கேட்டனர். அவர்களை அழைத்துப் போய் தனியே உட்காரவைத்துவிட்டு நாம் இருவரும் சற்றுத் தள்ளி உட்கார்ந்துகொண்டோம்.

கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு உரையாடினார்கள், சிரித்தார்கள். தேநீர் எடுத்து வந்து கொடுத்தேன். குளிர்கிறது என்பதால் உள்ளே செல்லக் கேட்டார்.

இருவரையும் அவரது அறைக்குள் இருந்த மென்னிருக்கையில் உட்காரவைத்தோம்.

“அந்த லாச்சியினுள் பிஸ்கட், இனிப்புவகைகள் இருக்கின்றன. அதனை எடுத்து வைக்கமுடியுமா?”

அவர் கேட்டவற்றுடன் சோடாவும் எடுத்துவைத்துவிட்டு “நாம் வெளியே இருக்கிறோம். அவசியம் என்றால் ‘உதவி அழைப்பு’ மணியை அழுத்துங்கள்” என்றுவிட்டு வெளியேறினோம்.

சற்று நேரத்தில் மணி ஒலித்தது. உள்ளே சென்றபோது கழிப்பறையினுள் அவர் விழுந்துகிடக்க, கதவருகில் அப்பெண் பதட்டத்துடன் உதவ முயன்றுகொண்டிருந்தார்.

“இவர் கழிப்பறைக்குச் செல்ல, உதவக் கேட்டார். இங்கு வரும்வரையில் பிரச்சனை இருக்கவில்லை. கழிப்பறையில் உட்காரும்போது

சரிந்துவிட்டார். என்னால் பிடிக்கமுடியவில்லை”

உதவிக்கு ஒருவரை அழைத்து அவரைத் தூக்கி இருத்தினோம். காற்சட்டையிலேயே மலமும் சலமும் கழிந்திருந்தது. சுத்தப்படுத்தும்போது இடது தொடையின் மேற்பகுதி நீலம்பாரித்து வீங்கி வருவதைக் கண்டேன்.

மருத்துவத் தாதிக்கு அறிவித்தோம். வந்தார். பார்த்தார். அவரது தொடையெலும்பு முறிந்திருக்கிறது என்றுவிட்டு வைத்தியசாலைக்கு அறிவித்தார். 30 நிமிடங்களில் வைத்தியரும் உதவியாளர்களும் வந்தார்கள்.

அவரின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அழுதுகொண்டிருந்தார் அப்பெண். வலி நிவாரணி அவரை மயக்கிக்கொண்டிருந்தது.

மூன்றாவது நாள் வைத்தியசாலையிலிருந்து வந்திருந்தார். நடக்க முடியவில்லை. கட்டிலில் படுக்கவைத்திருந்தோம். மிகவும் பலவீனமாக இருந்தார்.

அடுத்த நாள் முழுவதும் உறங்கிக்கொண்டு இருந்தார். அப்பெண்ணை அழைத்துவந்து அருகில் இருத்திவிட்டு சற்றுத் தள்ளி உட்கார்ந்திருந்தேன்.

பெயர் சொல்லி அழைத்துப் பார்த்தார். பதில் இல்லை. மெதுவாகக் கையைத் தடவினார். அதற்கும் பதில் இல்லை. ஆழ்ந்த உறக்கம். சீரற்ற மூச்சு.

உதடுகள் காய்ந்திருந்தன. குளிர் நீரைப் பஞ்சில் நனைத்து உதட்டை நனைத்துவிட்டேன். கழிந்திருந்த மலம், சலம் அகற்றி புதிய உடையணிவித்தோம். அப்பெண் தனக்குரிய உணவை அங்கு கொண்டுவரும்படி பணித்தார். அன்றைய நாள் முழுவதும் அவரருகேயே உட்கார்ந்திருந்தார்.

மேலதிகாரியின் பணிப்பின் பேரில் அவருக்கு ஒரு கட்டில் அந்த அறைக்குள்ளேயே போடப்பட்டது.

”அவருக்கு ‘எல்விஸ் மற்றும் பிராங்க் சினாத்ரா’ பாடல்கள் பிடிக்கும். அவற்றை

இசைக்க விடுங்கள். நடனமாடவேண்டும் என்று எழும்பிவிடுவார்”

”பொறுங்கள் பார்க்கிறேன்” என்றுவிட்டு அவரது இசைத் தட்டுக்களைத் தேடி ஒன்றை இசைக்க விட்டேன்.

Come to my arms, my darling, my sweetheart, my own

Vow that you'll love me always, be mine alone என்று Frank Sinatra பாடினார்

”நன்றி, இந்தப் பாடல் எம் இருவருக்கும் பிடித்தமான பாட்டு”

பின்மாலைவரை இசைத்தட்டுக்களை மாற்றி மாற்றி இசைக்கவிடுமாறு கேட்டுக்கொண்டே இருந்தார்.

மறு நாள் காலையில் வேலைக்கு வந்திருந்தேன். அவர்கள் இருவரையும் பராமரிக்க பணிக்கப்பட்டேன்.

அவர்களது அறைக்குள் வந்தேன்.

அம்மனிதர் கண்ணைத் திறந்திருந்தார். விரல்கள் ஒலித்துக்கொண்டிருந்த இசைக்குத் தாளம்போட்டுக்கொண்டிருந்தன.

அருகே சென்று அவரது காதுக்குள்

”தோழியுடன் உரையாடினீர்களா?” என்றேன்.

“என்ன கேள்வி இது. இரவிரவாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அவள் உறங்குகிறாள். மெதுவாகப் பேசு”

காலை 09.00 மணியாகிவிட்டதால், அவரை எழுப்புவதற்காக அவரது கையைத் தொட்டேன். சில்லிட்டது.

So farewell, farewell to love,

she's gone, there's no sun above.

என்று Frank Sinatra இப்போதும் பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

இங்கு சுயாதீனமாகச் சிந்திக்கவும் முடியாது

தகவல் தொடர்பு யுகத்தில் ஓடவும் முடியாது ஒழியவும் முடியாது
மட்டுமல்ல, சுயாதீனமாகச் சிந்திக்கவும் முடியாது

மிஹாத்

அறிவியலில் முன்னேறிய நாடுகள் பெருமளவு நிதியை செலவு செய்து விண்வெளிக்கு செய்மதிகளை அனுப்பத் தொடங்கியதிலிருந்து தகவல் தொடர்புடல் புதிய கட்ட வளர்ச்சியைக் கண்டது. அதனைத் தொடர்ந்து தகவல்களை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு அனுப்பும் தொழில்நுட்பம் விருத்தியடைந்தது. அது பின்னாளில் தொலைக்காட்சி, இன்ரர்நெற் என அகர வளர்ச்சி கண்டது.

இந்த அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தின்செயல்பாடுகளுக்காக செலவழிக்கப்பட்ட பெரும் தொகை நிதியை இலாபமாக மீட்டெடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி தகவல்களை பண்டமாக கையாளக் கூடிய நிலைக்கு மனிதர்களை சந்தையாக மாற்றுவதுதான். இதற்கென 21ம் நூற்றாண்டு மனிதர்களின் மனம் என்பதுதகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் நிழல் உருக்களாலும், புள்ளிவிபரத் தகவல்களாலும் உருவாக்கப்படும் முயற்சிகள் தோன்றின. இதற்கு மிகப்பெரும் பங்காற்றும் ஊடகங்களாக தொலைக்காட்சியும், இன்ரர் நெற்றும் அமைந்தன.

கடந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து உலக வல்லாதிக்கத்தை தமது கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் முதலாளித்துவ சக்திகள் பெரும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களாக மாறியதும் அரசுகளிடம் இருந்த தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பத்தை வணிக நோக்கத்திற்காகக் கைப்பற்றிக் கொண்டன. கார்ப்பரேட்டுகளின் வணிக நோக்கங்களுக்குள் தகவல் தொடர்புவெளி சுற்றி வளைக்கப்பட்டதும் தகவல்கள் யாவும் இலாப நோக்கம் கருதி சந்தைப்படுத்தப்படும் பண்டங்களாக மாறின. இதன் அடிப்படையிலேயே தொலைக்காட்சிகளும், இன்ரர் நெற்றும் தகவல்களைத் தமக்கேற்ற விதத்தில் பெறுமதி கூட்டி விற்பனை செய்யும் தகவல்வெளி நுகர்வுக் கலாசாரத்தை அறிமுகமாக்கின.

இவற்றினூடாக பகிரப்படும் தகவல்களும், தரவுகளும் மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்ததாக மாறின.

இதனால் புதியதொரு பண்பாட்டு வடிவம் மனித வாழ்க்கைக்குள்ளிருந்து வெளிப்படலாயிற்று. இந்த புதிய தொடர்பாடல் யுக அர்த்தச்சாரத்தின் மூலம் பண்பாட்டை வடிவமைக்கும் தகவல்களை பிரெஞ்சு சிந்தனையாளரான Pierie Bourdie—iu ‘பண்பாட்டு உற்பத்திகள்’ என்ற பெயர் கொண்டு அழைக்கிறார். வணிக இலாபம் ஈட்டும் நோக்கில் கார்ப்பரேட் நிறுவன

தொலைக்காட்சிகளும், இன்ரநெற் சேவைகளும் இந்த பண்பாட்டு உற்பத்திகளை வகை தொகையின்றி சந்தைப்படுத்தி வருகின்றன.

இந்தப் பின்னணியில் தான் பிக்பாஸ் (Bigg Boss) நிகழ்ச்சியையும் நோக்க வேண்டி இருக்கிறது. அடிப்படையில் இது ஒரு கேம் ஷோ (game show) எனப்பட்டாலும் இதன்போக்கை மாற்றி விடுவதிலும், மாற்றி விளையாடுவதிலும் பார்வையாளர் வெளியும், தொலைக்காட்சி நிர்வாகமும் அதிகம் தொடர்புற்றிருப்பதும் புலனாகிறது. இந்த நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்றிருக்கும் போட்டியாளர்களின் இயல்புகள், பழக்க வழக்கங்கள், நடத்தையின் பாங்கு, போட்டிக்கென அவர்கள் தேர்வு செய்யும் உபாயங்கள் என அனைத்துமே பார்வையாளர்கள் மத்தியில் விவாதப் பொருளாக மாறுகிறது. அதன் மூலம் ஒவ்வொரு போட்டியாளர் குறித்தும் பார்வையாளர்களினால் முடிவுகள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன.

இந்த முடிவுகள் கட்டமைக்கப்படும் வெளியானது சமூக வலைத்தளங்களாக இருக்கிறது. தொடர்பாடல் சேவைகளும், சமூக வலைத்தளங்களும் இந்நிகழ்ச்சியின் போக்கில் தாக்கம் செலுத்துவதற்கான பின்னணியும் வணிக விதிகள் சார்ந்ததுதான்.

இந்த நிகழ்ச்சி விஜய் தொலைக்காட்சியிலும், அந்த நிறுவனத்தின் பிரத்தியேக செயலியான hotstar இலும் ஒளிபரப்பாகிறது. அத்துடன் பல்வேறு சமூக வலைத்தளங்களிலும் சட்ட விதிகளுக்குட்பட்டோ அல்லது உட்படாமலோ ஒளிபரப்பாகிறது.

இதனைப் பல கோடி பார்வையாளர்கள் ஏக காலத்தில் பார்த்து ரசிக்கின்றனர். இந்த பார்வையாளர்களில் ஒரு பகுதியினரே தொலைபேசியூடாகவும் hotstar வழியாகவும் வாக்களித்து போட்டியாளர்களை வெளியேற்றுவதாக கூறப்படுகிறது. இதன் எல்லா வகையான ஒளிபரப்பு முறைகளுடாகவும் பெரும் பணம் ஈட்டும் தந்திரோபாயங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆகவே பிக்பாஸ் நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்கும் போட்டியாளர் எந்தளவிற்கு பார்வையாளர்களை வசீகரிக்கிறார் என்பதனுடாக அந்நிகழ்ச்சியின் வணிகப் பரிமாணம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

குறிப்பிட்ட ஒரு போட்டியாளரின் நடத்தையும், உபாயங்களும், உடல்மொழியும் பார்வையாளரை வசீகரிக்கும் பொழுது அவரை குவி மையப்படுத்திய சமூக வலைத்தளப் பரபரப்புகள் உருவாகின்றன. இதன் மூலம் அந்நிகழ்ச்சிக்கான சந்தை இலாபங்கள் பல மடங்காக பெருகுகிறது. எனவே இன்ரர்நெற் வெளியில் அமைந்திருக்கும் மெய்நிகர் இலாபமீட்டலுக்குத் துணையாக அமையக் கூடிய போட்டியாளரே இறுதி வரை நிகழ்ச்சியில் தொடர்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும். இது உள்ளே இருக்கும் போட்டியாளர்களுக்குத் தெரியாத வண்ணமும், வெளியில் இருக்கும் பார்வையாளர்கள் உணராத வண்ணமும் மர்மமாக பேணும் காரியங்களைத் தொலைக்காட்சி திட்டமிடும்.

இன்றைய செய்மதி தொலைக்காட்சி

யுகத்தில் தமிழ் பார்வையாளர்களின் வெளி மிக பரந்தது. உலகெல்லாம் பரந்து வாழும் தமிழ் பேசும் மக்கள் தொலைக்காட்சிகளின் பாரிய சந்தை நுகர்வாளர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் குறி வைத்து நிகழ்ச்சிகளை வடிவமைத்த முதல் தொலைக்காட்சி விஜய் ரீவி தான். 2007 ம் ஆண்டிலிருந்தே புலம்பெயர் தமிழ் போட்டியாளர்களை சூப்பர் சிங்கர் நிகழ்ச்சியில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அதற்கு பெரும் வரவேற்பும் கிடைத்திட அது தொடர் நடைமுறையாயிற்று.

நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் நம்மைச் சுற்றி மலையாகக் குவியும் மெய்நிகர் குப்பைகள் உருவாக்கும் பண்பாடுகளுக்கு நடுவில் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வாய்த்து விட்டதனால் அவைகளைக் கடந்து ஓடி விடவோ அல்லது ஒழிந்து விடவோ முடியாது. இது ஒரு எழுதப்பட்ட பிரதி (script—ed) நிகழ்ச்சி எனப் புரிந்து வைத்திருக்கும் அறிவாளிகளும் உள்ளனர். அவர்களின் கணிப்பு எதுவெனில் இந்நிகழ்ச்சியை குறிப்பிட்ட தொலைக்காட்சியினர் ஏற்கனவே திட்டமிட்டு அதன்படிதான் காட்சிகள் இடம்பெறுவதாக

நம்புகின்றனர். இது பழைய விதங்களில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை நோட்டமிடும் பின்தங்கிய பார்வைக்குட்பட்டதாகும்.

அறுபது கமராக்கள் நாள் முழுவதற்குமான நிகழ்வுகளை படமாக்கியபடி இருக்கும் சூழ்நிலையில் இந்த நிகழ்ச்சியை முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்டதாக நம்புவது அவசியமற்றது.

நாளொன்றுக்கு 24 x 60 எனும் மணித்தியால அளவில் கிடைக்கும் வீடியோப் பதிவுகளை ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு உட்பட்ட நிகழ்ச்சியாக்கி சுருக்கும் (edit)போது உருவாகும் சுவாரசியமே இந்நிகழ்ச்சியின் தனிச்சிறப்பாகும்.

மனித வாழ்வின் அனைத்தும் நிழலுருத் தகவலாக மாற்றப்பட்டு கண்காணிக்கப்படும்

தீர்மானத்திற்கு ஏற்பவே ஒழுங்கு படுத்தி ஒளிபரப்புகிறார்கள்.

இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட போட்டியாளரின் காட்சிகள் அதிகமாகவும், வேறு போட்டியாளர் தொடர்பான காட்சிகள் குறைவாகவும் ஒளிபரப்பப்படுவதற்கும் கூட வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒருவரின் நல்ல குணாதிசயங்கள் மறைக்கப்பட்டு பிறழ்வான குணாதிசயங்கள் காண்பிக்கப்படவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. அதேபோல ஒருவரின் பிறழ்வான குணாதிசயங்கள் மறைக்கப்பட்டு நல்ல குணாதிசயங்கள் மட்டும் காண்பிக்கப்படவும் வாய்ப்புள்ளது. இதனால் ஒரு போட்டியாளர் குறித்து தீர்க்கமான அபிப்பிராயத்தை ஒரு பார்வையாளர் பெற்று விட முடியாது. இயல்பில் அதிகமான ஈர்ப்புத்

மனித வாழ்வின் அனைத்தும் நிழலுருத் தகவலாக மாற்றப்பட்டு கண்காணிக்கப்படும் காலத்தில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கும் போது *Bigg Boss* நிகழ்ச்சியின் துக்கடா காட்சிகள் நமது வாழ்வின் ஒரு துளி மாதிரி என்பதுதான் நிஜம்

காலத்தில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கும்போது Bigg Boss நிகழ்ச்சியின் துக்கடா காட்சிகள் நமது வாழ்வின் ஒரு துளி மாதிரி என்பதுதான் நிஜம். இன்றைய மனித வாழ்வானது பிரத்தியேகமான ரகசியங்கள் கொண்டதாக இருக்க முடியாதளவு கண்காணிப்புகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் இந்நிகழ்ச்சியை நமது வாழ்வுக்கு வெளியே நிறுத்தி கருத்துக் கூறி விட முடியாது.

ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சியின் தயாரிப்பாளர்கள் 24 x 60 x 100 எனும் வீடியோப் பதிவுகள் மீது கொண்டிருக்கும் தனித்துவமான ஏகபோக அதிகாரத்தின் மூலம் இந்நிகழ்ச்சியின் வடிவத்தை திட்டமிட்டு நிர்மாணிக்க முடியும்.வீட்டிலுள்ள நபர்கள் தமது அன்றாட காரியங்களில் விதிகளைக் கெடுக்கா வண்ணம் எப்படியாகவேனும் இருந்து விட்டாலும் அங்கிருந்து கிடைக்கும் காட்சிகளை ஒரு நிகழ்ச்சிக்குரிய ஒழுங்கமைப்பில் தொலைக்காட்சியினர் அவர்களின்

திறன் களையும், பார்வையாளர்களைச் சுண்டியிழுக்கும் உடல் மொழியையும், சக மனிதர்களுடன் அபிமானம் கொண்டவர்களும் தவிர்க்க முடியாமல் கமராக்களின் கண்கள் வழியாக வெளிப்படவும் கூடும். இந்நிகழ்ச்சியாளர்கள் தாம் ஒளிபரப்புகின்ற காட்சிகள் வழியாக மட்டுமே பார்வையாளர்கள் சிந்திக்கவும், அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளவும் பிரயோகிக்கும் மெய்நிகர் அழுத்தத்தான் கும்பல் உணர்வெழுச்சியாகத் திரள வாய்ப்புள்ளது.

இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட நபரைச் சுற்றி பார்வையாளர் வெளியில் கட்டமைக்கப்படும் அபிப்பிராயமானது முழுமையான உண்மைத்தன்மை கொண்டதல்ல.

ஒப்பந்தம்

தென்னை ஓலை கிழித்து பம்பரம்
படைத்து காற்றையே கண்டு மகிழ்ந்த
நிமிடங்கள் ஞாபகம் வருகிறதா
தொலைந்த விளையாட்டுக்களை
தொகுப்பான புத்தகத்தில்
பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லும்
அதிசயங்கள் நாங்கள் தான்
ஆன்லைன் ஓடர்களில்
அவசரமாய் உண்டுகளித்து
சாதனை வாழ்வில்
சோதனைகள் விரட்டும் காலங்கள்
இதுதான் உண்மைதானே
மாதச் சம்பளத்தில் வாடகை
ஒப்பந்தத்தில் சிக்கித் தவிக்கும்
எங்கள் காதுகளில்
கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது
மகுடிகளின் ஓசை
முன்னோர் கதைகளில்
இருப்பது போன்றும்
மகுடி வாசகனின் கையில்
பாம்புகளை
அடக்கும் மூலிகைகள் இப்போது
இல்லை
துப்பாக்கிகள் மட்டுமே தெளிவாக
தெரிகின்றன.

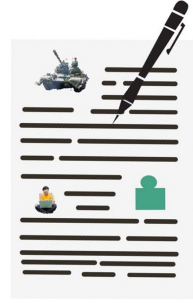
காரையன் கதன்

வாய்

ஏ.எம். குர்ஷித்

மொட்டை மாடிக்கும் நீர்த்தாங்கிக்குமிடையில் மூலை சிதைவுற்றிருந்த அந்த பீலிக்குள் மூன்று குட்டிகளையும் தன்னுள் பொருத்தி நாவால் தடவி சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்த அந்த சாம்பல் நிறப் பூனைக்கருகே சாப்பாட்டுத் தட்டத்தை வைத்தாள் அவள். பூனை நாவில் நீர் சுரந்து கெட்டிக்க குட்டிகளை மாரணைத்துக் கொண்டு புகுபுகுவென உண்ணத் தொடங்கியது. அவள் கண்களில் திருப்தியின் வெளிச்சம். மெல்ல அடிபெயர்ந்தாள். படிக்கட்டு வழியாக நிலைக் குத்துக் கம்பியை கவனமாகப் பற்றி ஊர்ந்து இறங்கினாள். அடி வயிற்றுப் பரிதியில் சிறு அசைவு. கையால் வயிற்றை தாங்கிக் கொண்டாள். முன் கால்கள் தளர இரும்புப் பிடியில் தலை முட்டிக் கொண்டது. கீழே பேப்பர் வாசித்துக் கொண்டிருந்தவன் பதறி எழுந்தான். முகத்தில் குறுக்காயும் நெடுக்காயும் கலவர ரேகைகள். “அறிவு கெட்ட முண்டமே... நெற மாத ஓடம்போட எதுக்குடி வேண்டாத வேல...”

“பூனையும் குட்டிகளும் பாவங்க...”சுவரில் சாய்ந்தபடி சொன்னாள்.மார்புக் கூண்டு இளைப்பால் ஏறி இறங்கிற்று. மோவாயில் வியர்வையின் நுண் பொட்டுக்கள்.

“பூனையாம் பூன...” பல்லை நறும்பினான். அவள் சமையலறைக்குள் நுழைந்தாள். கறி வாழைக்காயின் தோலை சீவத் தொடங்கினாள். அவன் பேப்பரில் ராசி பலன் பக்கங்களில் மூழ்கிக் கிடந்தான்.அவள் தேநீர் கொண்டு வந்தாள்.அவன் அண்ணாந்தான்.அவள்

அவனை காதல் ததும்ப பார்த்தாள்.கண் குழிவுக்குள் கருணையின் ஈரப்பதன். மின் விசிறியின் சுழற்சியில் அல்லாடிக் கொண்டிருந்த அவனது முன் கேசத்தை அளைந்தாள்.அவன் தட்டி விட்டான். கோபத்தின் எச்சம் அவனுள் இன்னும் தேங்கியிருந்தது. “ஐயோ..விடுங்க இனிமே கவனமா...நடந்துக்கறேன்..”. அவன் காது மடலுள் கன்னத்தை பொருத்தினாள். “இதத்தான்... இதோட அம்பதாவது தடவையா சொல்லுற..ஆனா...ஒரு மண்ணாங்கட்டி மாற்றமும் ஒங்கிட்ட வரல்ல..”அவள் அவனை சமாளிக்க பிரயத்தனப்பட்டாள். அவளது சினுங்கல்களும் கெஞ்சல்களும் வருடல்களும் அவனை அசைக்கவில்லை.அவை ஒன்றொன்றாய் வீணே உதிர்ந்து கொண்டிருந்தன.

ஒரு தெருவோரப் பெட்டிக் கடையில் அவனும் அவளும் கருப்பட்டி கடித்து தேநீர் குடித்துக் கொண்டிருந்த போது பழைய கடதாசி குப்பைகளுக்கு நடுவே விசிலடிக்கும் குரலில் தனியனாய் தன் தாயை தேடி அழுது கொண்டிருந்த அதனை முதலில் கண்டது அவள்தான். வாலின் ரோமங்கள் கடைக்காரன் இறைத்த எச்ச நீரால் நனைந்து சிலம்பி நின்றன. அவள் அருகில் போனாள். அது அவளைப் பார்த்தது. கண்களில் ரேடியம் ஒளிர்வு. கைகள் மலர்த்தி தூக்கினாள். அது நெளிந்து உதறியது. நீர் திசுக்கள் அவளில் தெறித்தன. அடி தூக்கினாள். பெட்டை. அவனிடம் கெஞ்சினாள். மறுத்தவன் இளகினான். காரின் பின் சீட்டை விராண்டிய அது வீடு வந்தது. வீடு வந்ததும் முதல் வேலையாக அதற்கு 'சாய்ரா' எனப் பெயரிட்டாள்.

அவன் பேப்பர்...கோப்புகள்...அலுவலகம்.. என்று அலைந்த பொழுதுகளில் நீளம் இடைவெளிகளை அவள் அப்பூனையோடும் அதன் சேஷடைகளோடும் தொலைத்தாள். ரோஜாப் பாத்திகளின் பின் புறத்தேயிருந்த வெண்மணற் பரப்புகளில் அவளும் சாய்ராவும் ஓடிப் பிடித்து விளையாடுவதை பக்கத்து வீட்டார்கள் பார்த்து 'ஐயோ..பாவம்... பச்சப்புள்ளக்கி என்ன நடந்திற்றோ' என்று அனுதாபப் படும்படியாய் அவள் செயல்கள் அமைந்து போனது. அவள் கார் செற்றுக்கு அருகிலிருந்த மாபிள் தரையை சாய்ராவின் வசிப்பிடமாக்கி கொடுத்தாள். ஒரு தடவை ஹாஷினி அக்காவின் நாய் பின்பக்க கம்பி வேலி இடுவலாள் அத்து மீறி உள் நுழைந்து சாய்ராவை பயமுறுத்தியதிலிருந்து சாய்ராவின் பாதுகாப்பு கருதி மொட்டை மாடியில் இருந்த ஸ்ரோரை துப்பரவு செய்து சாய்ராவின் வாசஸ்தலமாக்கினாள். சாய்ரா செல்லத்திலும் செல்வத்திலும் வளர்ந்தது. நெருக்கமாக இருந்த மூன்று ஓட்டு வீடுகளுக்கு வழியேதான் யாரோ ஒருவன் வந்து போயிருக்க வேண்டும். சாய்ரா வயிறு வீங்கியிருந்தது. மழைக்கு பிந்தி வந்த நாட்களில் அது 'ரெஜிபோரம்' நிறத்தில் புழுப்போல் நெளியும் மூன்று குட்டிகளை பெற்றெடுத்த போது அவள் நிறைமாத

கர்ப்பிணியாகியிருந்தாள். அத்தோடு அவளுக்கும் சாய்ராவுக்குமான ஓடிப் பிடித்து விளையாடும் விளையாட்டின் மேல் திரை விழுந்து வெறும் சந்திக்கும் உறவாக மாறிப் போனது.

பின்னேரச் சூரியன் குளிர்ந்திருந்தபோது பார்த்தான். அவள் வாய் பிளந்து தூங்கியிருந்தாள். அவளின் மார்புச் சீலையை சீராக்கினான். முக்கால்வாசி நீரோடு திறந்து கிடந்த டம்ளரை மூடி விட்டான். ரீப்போவில் கிடந்த Anemi—dox மாத்திரைகளை எடுத்து அலுமாரியுள் வைத்தான். இன்று எப்படியும் முடிவாக்க வேண்டும் அடிமனத்தில் உருப்பெருத்துக்கிடந்த எண்ணத்தை செயற்படுத்த தீர்மானித்தான். பஞ்சால் ஒத்தடம் வைத்தது போல மாடிப் படி ஏறினான். தாய் இல்லை. குட்டிகளை அள்ளி ஒரு சீலைப் பையினுள் திணித்தான். கீழே வந்தான். குளத்தாங்கரையில் சைக்கிளை நிறுத்தினான். நெற்றியில் தேங்கிய வியர்வையை ஆட்காட்டி விரலால் வழித்தான். மூட்டையை அவிழ்த்து குட்டிகளை உதறிவிட்டான். வரும்போது கொஞ்சம் உறுத்தல். பிரதான வீதிக்கு வந்தபோது மெர்க்குரி ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. வீட்டின் தாழ்ப்பாளை அகற்றிய போது அவள் வராந்தாவின் ஊஞ்சலில் இருந்தாள். எழுந்து கொண்டாள். அவள் கரத்துக்குள் தன் கரம் பொருத்தினான். அவள் தலையை தன் தோள் சாய்த்து கூட்டிப் போனான்.

இரவு பதினொன்று. அவள் அரற்றினாள். அவளுக்கு வலிப்புக் கண்டிருந்தது. உதட்டின் விளிம்பை கடித்து துடித்தாள். கெண்டைக்கால்கள் கெட்டித்து நிலமூன்றின. முழங்கால்கள் மேற்கிளம்பின. முன் ஹோலில் படுத்த மாமியை எழுப்பினான். அள்ளிப் போர்த்திக் கொண்டு எழுந்தார். கலவரம் படிந்த முகத்தோடு அவனைப் பார்த்தார். அவசர அவசரமாய் விசயத்தை சொன்னான்.

ஆட்டோ ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அவள் வில்லாய் வளைந்தாள். அவள் கரம் அவன் கரத்துள் அழுந்தியிருந்தது. மாமி சீலைத் தலைப்பால் அவள் முகத்தை துடைத்து விட்டார். வாய் பொத்தி முனகினாள். கண்களின் பரிதியில்

நீர்க் கோடுகள்.

“பொறுத்துக்கோ..ஹொஸ்பிற்றல் நெருங்கியாச்சு...”. முதுகுப் புறத்தை தாங்கிப் பிடித்தபடி சொன்னான்.

எல்லா சம்பிரதாயங்களுக்கும் பின் அவள் அனுமதிக்கப்பட்டாள். அவளோடு சேர்த்து ஆறு பெண்கள். அவள் கட்டிலில் பரந்து கிடந்தாள். விலாவென்புகள் ஒன்றோடொன்று பொருந்துவதான உணர்வு. முதுகு வடத்தில் வலி. யூரின் முட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஈரப் பிசு பிசுப்புபன்னீர்க் குடம் உடைந்திருந்தது. பிரசவம் நிகழும் எல்லை. அவன் வெளியிலிருந்தான். கண்களுள் எரிவு. இனம் புரியாத தடுமாற்றம். தூக்கமும் தூக்கமற்றதுமான மிதப்பு நிலை. தோளில் கரம் விழுந்தது. விழித்தான்.”தம்பி...வீட்டுக்கு போங்க...நான் பாத்துக்கறன்..ஏதும் சிக்கலெண்டா கோல் எடுக்கிறன்...

வீடு.தனிமை. அவனுக்கு புதிதாக இருந்தது. கட்டிலில் மல்லாந்து விட்டத்தை வெறித்துக் கிடந்தான்.மார்புள் நீள் கோடாய் வலி.சுவரில் பதுங்கி ஊர்ந்த பல்லியொன்று பூச்சியொன்றை கவ்விக் கொண்டது. அறையின் வெளிகளில் அவன் இருப்பதான பிரம்மை.

தாய்ப் பூனை படி வழியாக இறங்கிக் கொண்டிருந்தது. அலைந்த கதவுச் சீலையின் மடிப்புள் பார்த்தது.அலுமாரிக்கும் சுவர் மூலைக்குமான இடுவலுள் பார்த்தது. சமையலறையில் ஃப்ரிட்ஜ்ஐக்கு பின்னால் பார்த்தது. முன் கோலுக்கு வந்து ஜன்னல் கம்பியால் உடல்வளைத்து மேல் மாடிக்கு போனது. சற்று நேரத்தில் சுருதி சுத்தம் மறந்து குட்டிகளை தேடி மிக நேரமாக

ஆர்மோனியம் வாசிக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

மணி பார்த்தான். நள்ளிரவு தாண்டிய இரண்டு பத்து.செல் பேசி சினுங்கியது. திரையில் ‘மாமி’ எனக் காட்டியது. கரம் வீரியம் கெட்டு நடுங்கத் தொடங்கியிருந்தது. எடுத்தான். மாமியின் பிசிறலான குரல் “தம்பி புள்ளன்ட தல சரியாதிரும்பல யாம் தியேட்டருக்க எடுக்கப் போறாங்க.. சீக்கிரமா வரப் பாருங்கோ”.

ஆஸ்பத்திரி வராந்தாவில் திடு திடுக்க நடந்தான். வளைந்த ஓடைக்கு அந்தப் பக்கமாக இருந்த அறையில் டொக்டர் இருந்தார்.

“இருங்க..”இருந்தான்.

“எத்தனையாவது பேபி...”. ஏற்கனவே ஒண்டு அபார்ஷனாயிற்றுது...இப்ப இதான் மொதலாவது..”

“என்ன...டொக்டர்...”பீடித்த பதற்றத்தோடு கேட்டான். உதட்டைக் கோணலாக்கி சிரித்த டொக்டர் ஒன்றும் பேசாமல் அவன் தோளில் தட்டிக் கொடுத்தார்.

வெள்ளை உடுத்திய அவன் ஸ்டெச்சரில் இழுபட்டு தியேட்டர் பக்கம் போனான். அவன் பின்னால் ஓடினான். அவன் அவனை ஸ்நேகமாக பார்த்தான். முகமெங்கும் சாந்தத்தின் பொன்னிறம். தியேட்டருள் எரிந்த சேர்ஜிகல் மின் குமிழின் ஒளிர்வு கதவின் கீழ்புற இடுவலால் கசிந்தது. அவன் கையை பிசைந்தபடி வராந்தாவில் அலைந்தான். கண்கள் முடி கடவுளை சேவித்தான். பதினாறு... பதினேழு நிமிடங்கள் முள்ளாய் குத்திய பின் கதவை திறந்து கொண்டு பச்சையுடுத்திய அவன் வந்தான். நேர்ஸ். “ஆம்பிள்ளப் புள்ள...ரெண்டரக் கிலோ...”. உள்ளுக்குள் பனியின் குளிர்ச்சி. முகத்தில் அப்பழுக்கற்ற பிரகாசம்.

சாம்பல் நிறமாய் வானம் கிடந்தது. பறவைகள் இறகுகள் உதறி பயணத்துக்கு தயாரிக்கொண்டிருந்தன. மின் கம்பத்தின் மஞ்சள் ஒளிப் பொட்டுக்களை கசிய விட்டபடி மின் குமிழ்கள் தூங்கி வடிந்தன. குளாத்தாங்கரை. நீர் சலனமற்றிருந்தது. அவன் சைக்கிளை ஸ்ராண்ட் இட்டான். செத்த காசத்தின் வாசனை. காய்ந்த சல்பீனியாக்களின் குவியல். மாட்டுச் சாணத்தை மிதித்து விடாமல் கவனமாக நடந்தான். அடி பருத்திருந்த மரத்தின் கீழே ஒரு குட்டி கொடுகிக் கிடந்தது. கரம் கூட்டி அள்ளிக் கொண்டான். மற்றைய இரண்டையும் காணவில்லை. நாணல் புதர்களை விலக்கி தேடத் தொடங்கினான்.

பிட்காயின், பிஹாக்ஸெயின், கிரிப்டோநாணயங்கள், எஃப்.ரி.எக்ஸ் ழற்து: சீச சீர்ததைகர்

பஹாமாஸ் நாட்டைத் தளமாகக் கொண்ட ஁லகின் பெரிய கிரிப்டோ (Crypto) நாணய பரிவர்த்தனை நிறுவனங்களில் ஒன்றான எஃப்.ரி.எக்ஸ் கடந்த நவம்பர் மாதத்தில் முடிவடைந்து திவால் ஆனது. பில்லியன் கணக்கான டொலர்கள் காணாமல் போயுள்ளதாகவும் வாடிக்கையாளர்களின் வைப்புக்களை அவர்களின் அனுமதியின்றி பயன்படுத்தியதாவும் இந்த நிறுவனம் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. எஃப்.ரி.எக்ஸ் மற்றும் அதன் தலைமை நிறைவேற்று அதிகாரியான பாங்க்மேன்-ஃப்ரைட் (Sam Bankman-Fried) மீது அமெரிக்காவில் விசாரணை நடத்தி வருகின்றனர்.

சாமுவேல் பேங்க்மேன்—ஃபிரைட் (வயது 30), அவரது முதலெழுத்துக்களான SBF என்றும் அறியப்பட்டவர். ஒரு அமெரிக்க தொழிலதிபர். முதலீட்டாளர். எஃப்.ரி.எக்ஸ் நிறுவனர். உலகின் மிகச் சிறந்த பல்கலைக் கழகமான எம் ஐ ரி (MIT) யில் கல்வி கற்றவர். மில்லியன் கணக்கான வாடிக்கையாளர்களை மோசடி செய்த குற்றச்சாட்டுக்கும் இவர் ஆளாகி உள்ளார். சில மாதங்களுக்கு முன்பு 32 பில்லியன் டொலர்கள் ஆக இருந்த எஃப்.ரி.எக்ஸ் நிறுவனத்தின் பெறுமதி இப்போது வெறும் பூச்சியம் ஆகி உள்ளது. உள்ளக கட்டுப்பாடுகள் காணப்படாத காரணத்தாலும் (Lack of corporate controls), இடர் முகாமைத்துவ ஏற்பாடுகள் (Risk management mechanisms) இல்லாத காரணத்தாலும் இவரது நிறுவனங்கள் முறிவடைந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

எஃப்.ரி.எக்ஸ் நிறுவன முறிவு பற்றிய செய்தி உலகளாவிய கிரிப்டோ சந்தைகளில்

கடும் அதிர்வலைகளைத் தோற்றுவித்தது. எஃப்.ரி.எக்ஸ் போன்ற நாணய பரிவர்த்தனை நிறுவனங்களின் மீதான நம்பிக்கை இழப்பு — அடிப்படையில் கிரிப்டோ பணத்தின் மீதான நம்பகத்தன்மையை பாதித்துள்ளது. எஃப்.ரி.எக்ஸ் நிறுவன முறிவுக்கான காரணங்களின் தொடர்ச்சியாக எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் அமெரிக்கா உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் கிரிப்டோ பண வர்த்தகம் தொடர்பான சட்ட திட்டங்கள் கடுமையாக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

கடந்த சில வருடங்களாக கிரிப்டோ நாணயங்கள் மிகப் பிரபல்யம் அடைந்து வருவதை நம்மில் பலர் அவதானித்து உள்ளோம். குறிப்பாக, இளம் வயதினரிடையே ஒரு முதலீட்டு உத்தியாக கிரிப்டோ நாணயங்கள் உலகமெங்கும் பிரபல்யம் அடைந்து வந்துள்ளன. கிரிப்டோ நாணயங்கள், பிளாக்செயின் (Blockchain) எனப்படும் தொழில்நுட்பத்தை

அடிப்படையாகக் கொண்ட இலத்திரனியல் வடிவிலான பணமாகும். கிரிப்டோ நாணயங்கள், நாம் வழக்கமாக பாவிக்கும் ரூபா, டொலர் போன்ற நாணயங்களுக்கு மாற்றாக, குறியீட்டு தொழில்நுட்பங்களை (Encryption Technologies) பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட பரிமாற்ற ஊடகமாகும். கிரிப்டோ முறைமையில் மத்திய வங்கி போன்ற அமைப்பு கிடையாது.

பிளாக்செயின் என்பது பரவலாக்கப்பட்ட லெட்ஜர் தொழில்நுட்பத்தின் (distributed ledger technology) ஒரு வடிவமாகும், இது கணினி வலைப்பின்னல் முழுவதும் தரவைச் (Data) சேமிக்க அதிநவீன குறியீட்டு தொழில்நுட்பங்களை (Encrypted Technologies) பயன்படுத்துகிறது. உலகின் மிகப்பெரிய நிறுவனங்களான ஆல்பாபெட் (Alphabet) பிளாக்ராக் (Black—Rock), மோர்கன் ஸ்டான்லி (Morgan Stanley), கோல்ட்மேன் சாக்ஸ் (Goldman Sachs), சிட்டி குரூப் (Citi Group) உள்ளிட்ட நூற்றுக்கணக்கான கம்பனிகள் பிளாக்செயின் தொழில்நுட்பத்தில் மிகப்பெரும் முதலீடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. கிரிப்டோ நாணயங்களின் நன்மை தீமைகளுக்கு அப்பால் பரவலாக்கப்பட்ட லெட்ஜர், மற்றும் பிளாக்செயின் தொழில்நுட்பங்களால் சர்வதேச வர்த்தகம், நிதிப் பரிமாற்றங்கள் மற்றும் பல தொழில் துறைகளில் புரட்சிகரமான புதிய வாய்ப்புகளும் மாற்றங்களும் ஏற்பட்டு வருகின்றன; இன்னும் ஏற்பட உள்ளன.

மிகவும் பிரபலமான கிரிப்டோ நாணயங்களான பிட்காயின் (Bitcoin) மற்றும் எதறியம் (Ethereum) பற்றி நீங்கள் அறிந்திருக்கலாம். நவம்பர் 2022 நிலவரப்படி, 21,844 கிரிப்டோ நாணயங்கள் உலகெங்கும் காணப்பட்டன. இருப்பினும், இவற்றில் பல நாணயங்களுக்கு பெறுமதி எதுவும் இல்லை பிட்காயின் உலகின் மிகப் பெரிய கிரிப்டோ நாணயம். கடந்த 10

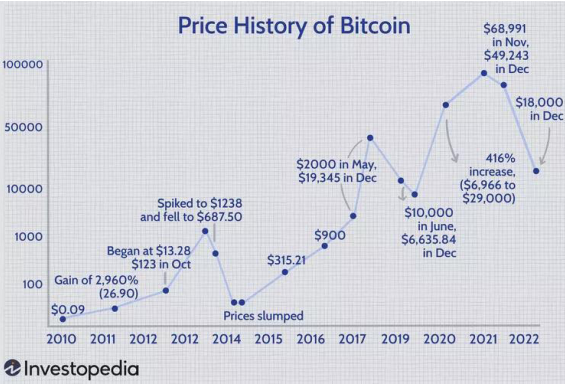
ஆண்டுகளில் பிட்காயின் பெறுமதி கீழே படத்தில் காட்டியபடி கடுமையான ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உள்ளாகி வந்துள்ளது. பிட்காயின், ஆரம்பத்தில் ஒரு பரிமாற்ற ஊடகமாகவே (Mode of Payment) அறிமுகமானது. முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்கள் அதனை பின்னர் ஒரு முதலீட்டு வாய்ப்பாகவும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். 2011 பெப்ரவரி மாதத்தில் ஒரு பிட்காயினின் விலை வெறும் ஒரு டாலர் மட்டுமே. நவம்பர் 2021 ல் 69,000 அமெரிக்க டாலராக இருந்த பிட்காயின் பெறுமதி டிசம்பர் 2022 ல் 17,000 க்கு வீழ்ச்சி அடைந்ததுபலர் கிரிப்டோ நாணய முதலீடுகளில் நட்டம் அடைந்தாலும் சிலர் பெருமளவில் லாபமும் அடைந்துள்ளனர். பிட்காயின் விலை கடுமையான ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உட்படுவதால் கணிசமான நிதி ஆபத்தை முதலீட்டாளர்களுக்கு உருவாக்குகிறது. இது ஒரு ஆபத்தான முதலீடு என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சர்வதேசக் கொடுப்பனவுகளுக்கான வங்கி (Bank for International Settlements), 2015—2022 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில், கிரிப்டோ நாணய முதலீட்டாளர்களிடையே, 95 நாடுகளில் ஆய்வு ஒன்றை

மேற்கொண்டது. இவர்களில் முக்கால்வாசிப் பேர் பணத்தை இழந்து இருப்பதாக கண்டறியப்பட்டது. வாங்குபவர் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும் (Buyer be Aware) என்பது எத்தகைய முதலீட்டு வாய்ப்பு தொடர்பிலும் தெரிவிக்கப்படும் அறிவுரையாகும். ஒரு முதலீட்டை மேற்கொள்ளும் முன்னர், குறிப்பிட்ட முதலீட்டில் ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தை பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும். இதேவேளை, அதிக ஆபத்துள்ள முதலீடு அதிக வருவாயைத் தரும் (More Risk, More Return) என்பதனையும், குறைந்த ஆபத்து உள்ள முதலீட்டிலிருந்து குறைந்த வருமானமே கிடைக்க முடியும் (Low risk, Low return) என்பதையும் புரிந்து

வை.சிவநேசன்
நிதியியல் நிபுணர்.

Investopedia

கொள்ளவும் வேண்டும்.

இந்தியாவில் கிரிப்டோ பாவனை வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. ஐக்கிய நாடுகளின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டு அறிக்கையின்படி, 2021 இல் 7.3% இந்தியர்கள் கிரிப்டோ பணத்தை வைத்திருந்தனர். இலங்கையில் கிரிப்டோ பாவனை பெரிய அளவில் அறியப்படாத போதிலும், இலங்கை ரூபாவின் மதிப்பு வீழ்ச்சி, பல இலங்கையர்களை கிரிப்டோ நாணயங்களில் முதலீடு செய்ய தூண்டியுள்ளது. கிரிப்டோ பணத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிராக இலங்கை மத்திய வங்கி எச்சரித்துள்ளது. தற்போது உலகின் எந்த நாட்டிலும் கிரிப்டோ முதலீட்டாளர்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கான பெரிய அளவிலான நிறுவன ரீதியான ஒழுங்கு முறை அல்லது கட்டமைப்பு எதுவும் இல்லை.

கிரிப்டோ ஒரு வழக்கமான முதலீட்டு வாய்ப்பு அல்ல. கம்பனிப்பங்குகள், அரசு திறைசேரிப் பத்திரங்கள், நிலம், வீடு, தங்கம் என்ற வழக்கமான முதலீடுகளுக்கு மாற்றான ஒரு முதலீட்டுப்பிரிவாகவே கிரிப்டோவை நோக்க வேண்டும். பங்குச் சந்தை முதலீடுகள் ஆபத்து மிக்கவை என்ற போதிலும் சிறப்பாக இயங்குகின்ற கம்பெனிகளின் பங்குகள் விலை ஏற்ற இறக்கங்களை கொண்டிருந்தாலும், நல்ல கம்பெனி ஒன்றுக்கு உள்ளார்ந்த மதிப்பு ஒன்று எப்போதும் இருக்கும் தவிர, பங்குச்சந்தை செயற்பாடுகள் அரசாங்கங்களினால்

கடுமையான கண்காணிப்புக்கும் உள்ளாகின்றன. இத்தகைய கட்டமைப்பு முறை பிட்கொயின் முதலீடுகளுக்கு இருக்கவில்லை. உள்ளார்ந்த மதிப்பொன்றும் இருப்பற்கு எந்த உத்தரவாதமும் கிடையாது.

தரவுகளைப் பாதுகாப்பதிலும், சட்டவிரோதமான ஆட்களின் கைகளுக்கு தரவுகள் சென்று விடாது தடுப்பதிலும் பிளாக்செயின் தொழில்நுட்பம் புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பிளாக்செயினின் பரவலாக்கப்பட்ட லெட்ஜர் தொழில்நுட்பத்தின் பிரகாரம் ஒரு நிதி நடவடிக்கை, அது கையாளப்பட்ட சகல இடங்களிலும் பரிவர்த்தனைகளும் தரவுகளும் ஒரே மாதிரியாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இதனால் நிதிப் பரிவர்த்தனைகளை விரைவாகவும், திறமையாகவும் முடிக்க முடியும். பரிவர்த்தனை விவரங்களுடன் ஆவணங்களை பிளாக்செயினில் சேமிக்கவும் முடியும். காகிதத்திற்கான தேவையும் இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது. பல லெட்ஜர்களை சரி பார்க்க வேண்டிய அவசியமும் தேவைப்படாது. எனவே நிதிக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் மிக வேகமாகவும், திறமையாகவும் பிளாக்செயின் தொழில்நுட்பத்தினூடாக இடம் பெறுகின்றன.

கிரிப்டோ பணம் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் நிலையை அடைய வேண்டுமானால், அது தீவிர தொழில்நுட்ப மற்றும் ஒழுங்குமுறை சவால்களை கடக்க வேண்டியிருக்கும். அரசாங்கங்கள், ஒரு புறத்தில் பிளாக்செயின் மற்றும் கிரிப்டோ தொழில்நுட்பங்களின் ஊடாக ஏற்பட்டு வரும் வாய்ப்புகளை தவறவிட்டு விடாமல் பயன்படுத்துவதற்கான ஏது நிலைகளை உருவாக்கும் அதே வேளை, கிரிப்டோ நாணயங்களின் சட்டவிரோத பாவனைகளை கட்டுப்படுத்தவும், இந்த உருவமில்லா நவீன நாணய முறைமையை முறைப்படுத்தவும் முனைப்புடன் செயலாற்ற வேண்டி இருக்கும்.

OFFICE FEATURES

- **Broadband**
- **Contemporary design**
- **Furnished**
- **Network**
- **Reception**
- **Meeting Rooms**
- **Virtual Offices**
- **Tea and coffee making facilities**

Call Satkin on: 07766562557
now for booking or viewing

வீட்டுற்றாட்டாடு

ஆதவன்
சிங்கப்பூர்.

கன்னவெயில் அடிக்கும் காலை நேரம். அந்தக் கடையோரம் பக்கத்து ஒழுங்கையில் மாறன் கோல்ட் லீவ் ஒன்றைப் புகைத்து முதல் சாம்பலை விரலால் தட்டிக்கொண்டே,

“நான் இருக்கும் நிலமை உனக்கு விளங்கேல. வீட்டில் இதற்கு சம்மதிக்கமாட்டாங்கள். மூன்று தங்கச்சிகளையும் கலியாணம் செய்து கொடுக்க வேணும். இந்தப்படிப்பு முடிந்ததும் சீக்கிரம் வேலைக்குப்போய் சம்பாதிக்கவேணும். கலியாணம் பற்றி இப்ப நான் நினைக்கவே இயலாது.” என்று தனக்குத் தெரிந்த சிங்களத்தையும் ஆங்கிலத்தையும் கலந்து உறைப்பது போல அவளுக்குச் சொன்னான். வார்த்தைகளின் கடுமை என்பது அதனைப் பாவிக்கும் தருணங்களிலேயே அதிகம் தங்கியிருப்பதை அவன் அறியவில்லை.

“ஏன் என்னுடன் பழகும் போது முன்னாடியே இதனை சொல்லவில்லை” என்றாள் விம்மியபடி ரேணு. உள்ளே உடைந்து

கொண்டிருந்தாள். இழப்பும் வெறுப்பும் ஒன்று சேர அந்த வார்த்தைகளில் வந்தன.

“அதை நீ கேட்கவும் இல்லைதானே? ஆனால் நான் இன்னும் உன்னை காதலிக்கிறேன். ஆனால் கலியாணப்பேச்சை மட்டும் எடுத்து நச்சரிக்காத” நீண்ட இழுவை இழுத்து புகையை மேலே பார்த்து ஊதினான். அது அவளுக்கு சினிமா வில்லன்களின் மேல் வரும் அருவருப்பை ஏற்படுத்தியது. கொஞ்சக் காலமாக கதாநாயகன் அந்தஸ்தில் இருந்து இறங்கத் தொடங்கிவிட்டான். காதலன் என்பவன் கதாநாயகனாக தொடர்ந்து இருப்பதில்லை போலும்.

“நான் பார்த்த மாறன் இல்லை. ஆளே மாறிப்போனீங்கள். உங்களை நல்லவர் என்று நினைத்துதான் என்னையே கொடுத்தேன்”.

“எனது முடிவை சொல்லிவிட்டேன் இனி தொந்தரவு செய்யாதே. நாள் தள்ளிப்போனால் மொரட்டுவ இல்லாட்டி கஸ்கிசை பக்கம் ஒரு வைத்தியரைப் பார்த்து கலைத்து விடு. பல்கலைக்கழக சுகாதார நிலையத்தில் மாணவிகள் என்றால் கலைப்பான்கள். உன்னை கூட்டிக்கொண்டும் உள்ள போகேலாது தெரியும் தானே?” என்று வாயில் கோல்ட் லீவை வைத்துக்கொண்டு மூச்சை

விடாமல் சொல்லி அவள் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

“பளார்” “பளார்” என்று இரண்டு கன்னத்திலும் மாறி மாறி அடிவிழுந்தது. அவளின் மென்மையான கைகளில் அந்த வலிமை எப்படி வந்ததோ?

“கேவலம் கெட்டவனே நீயெல்லாம் நாசமாப் போவாய்.” என்று கத்திக்கொண்டு விறு, விற்றெண்டு நடந்தான். அதுவரை விம்மிக்கொண்டிருந்தவள் இப்போது தன்னை திடப்படுத்தி நடந்தான்.

“உன்னை மாதிரி கெட்டவனால் உண்டாகாமல் இருப்பது எவ்வளவோ மேல்” என்று அவளின் உள்மனம் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தது. ஆண்கள் என்றால் தப்பு செய்தாலும் உடல்ரீதியாக அப்படியே இருக்கிறார்களே. அவர்களின் உதாசினத்துக்கு அதுகூட காரணம் என்று படைத்தவனின் வஞ்சனையை நினைத்துப் பொருமினாள். அவன் ஊதிய புகையின் வாடை இன்னும் குமட்டிக்கொண்டு இருந்தது.

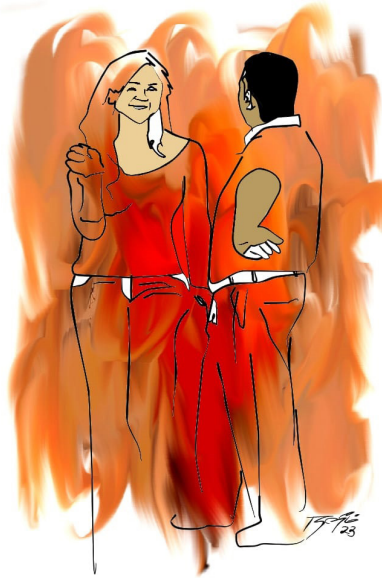
கன்னத்தில் விழுந்த அடியில் பாதி கோல்ட் லீவ் எங்கேயோ போய் விழுந்தது. சுற்றிப்பார்த்தான். காலைவேளை ஆதலால் ஒழுங்கையிலும் கடையின் முகப்பு வீதியிலும் யாரும் இல்லை. இப்பதான் பல்கலைக்கழக உணவகத்தில் பாணும் உருளைக்கிழங்கு சொதியும் முதல் ஆளாக சாப்பிட்டு தம் அடிக்க வந்தவன். கடைக்காரனுக்கு சத்தம் கேட்டிருக்கும் ஆனால் அடி விழுந்ததை பார்க்கும் வாய்ப்பில்லை என்று மனதில் திருப்தி கொண்டவன் பல்கலைக்கழகம் நோக்கி வேகமாக நடந்தான். அந்த எதிர்வினையை அவளிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கவில்லை அதனால் இன்னும் உடல் அதிர்ந்து கொண்டிருந்தது. விருப்பம் இல்லையென்றால் நெருக்கமாகப் பழகியிருந்தாலும் பிரிவது சகோதர இனத்தில் இலகுவாக இருக்கும் என்று தப்புக்கணக்கு போட்டிருந்தான் போலும்.

பழைய கட்டுப்பெத்தை கம்பஸ் இப்ப மொறட்டுவை பல்கலைக்கழகம், அங்கே

இறுதியாண்டு கடைசிப்பாடப்

பரீட்சைக்கு இன்னும் மூன்று நாட்கள் இருந்தன. மாறனும் சில வகுப்பு நண்பர்களும் பல்கலைக்கழக நூலகத்துக்கு கீழ் தளத்தில் படிப்பது வழக்கம். பொதுவான இடம். யார் முதலில் காலையில் வந்து இடம் பிடிக்கிறார்களோ அவர்கள் படிக்கலாம். வெளிக்காற்று அடித்தால் புழுக்கம் குறைவாக இருக்கும். கீழ்தளம் என்பதால் போதிய காற்றோட்டம் இல்லை. சிலர் நேரக்கட்டுப்பாடு இல்லாமல் சுதந்திரமாக படிக்க இந்த இடத்தை தெரிவு செய்வார்கள். காதல் சோடிகளுக்கும் வாய்ப்பான இடம்தான்.

குழாயில் முகத்தை கழுவிக்கொண்டு வந்தவன் கைக்குட்டையால் ஈரத்தை துடைத்துவிட்டு பாடத்தில் கவனம் செலுத்த தொடங்கினான் எதுவும் நடவாதது போல. கண்கள் இருண்டுகொண்டு வந்தன. காலை நீட்டி, முதுகை முற்றுமுழுதாக கதிரையில் பின்பக்கம் சாய்த்தான். தலையை அண்ணாந்தபடி கண்ணை மூடி சிந்தனையில் மூழ்கினவன் முன்னால் மேசையில் பிரதி எடுத்த பாட குறிப்புகளும் ஒரு புத்தகமும் முக்கால்வாசி மேசையை நிறைத்திருந்தது. அவற்றில் பல

நிறங்களில் அடையாளப்படுத்தி இருந்த முக்கிய குறிப்புகளும், பக்கத்தை இலகுவாக அறிய வைக்கப்பட்டிருந்த பல நிற சிட்டைகளும் நேர்த்தியாய் தெரிந்தது. காலைவேளை என்பதால் ஆட்கள் அதிகம் இல்லை. அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக தளத்தில் சிலரே இருந்தனர். சற்று கண் அயரப்போனவனை தட்டி “மச்சான் சாப்பாட்டுக்குச் சொல்லிவிட்டனியா” பக்கத்து மேசையில் இருந்த பல்கலைக்கழக விடுதி அறை நண்பன் காந்தன் எழுப்பினான்.

“மூண்டு நாளுக்குமே ரோலெஸ் சாப்பாடு ஆர்டர் பண்ணிட்டன்” முகத்தை இரண்டு கைகளாலும் துடைத்தபடி பெருமூச்சுடன் சோம்பல் முறித்தான் மாறன். கன்னத்தை தடவும் போது சற்று வலித்தது. காலையில் தம் வேண்டி அடிச்ச அந்த மூலைக் கடைக்காரன் நிசாந்த இவர்களிடம் விருப்பத்தைக் கேட்டு மதியம் சாப்பாட்டை வெள்ளவத்தை ரோலெஸ் சாப்பாட்டுக்கடையில் இருந்து தருவிப்பான். விலை கூட என்றாலும் ருசியான தரமான சாப்பாடு. பரீட்சை நேரங்களில் அங்கிருந்து எடுத்து சாப்பிடுவது வழமை.

“மச்சான் நான் வழமை போல முன் வீட்டதான் சாப்பிடப்போறன். வீட்டுச்சாப்பாடு” என்று கண்ணடித்தான் காந்தன் சூட்சுமமாக. அவன் இப்போ சிலநாட்களாகத் தினமும் அங்கே தான் சாப்பிடுகிறான்.

மாறனுக்கு படிப்பில் மனம் ஒற்றவில்லை. ஜன்னல் ஊடாக தூரத்தில் மரங்களை அளவெடுத்துக்கொண்டு இருந்தான். நேற்று அம்மா சொன்னவை இன்னும் அவனின் காதுகளில் ரீங்காரஞ் செய்து கொண்டிருந்தது.

“படிச்சிட்டு எங்களை மறந்து உன்பாட்டுக்கு போயிடாத. இந்த மூண்டையும் நினைச்சு வயித்திலெருப்பை கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறன். உன்னைப்பற்றி சிலபேர் சொல்லுற கதைகளை நான் நம்பமாட்டன். எனக்கு தெரியும் எனட் பிள்ளையை பற்றி”.

ஒருமாதமாக தாயின் உள்ளார்ந்த

எச்சரிக்கையும் தவிப்புமே அவனை வாட்டிக்கொண்டு இருந்தது. காலையில் ரேணுவுடன் கேவலமாக நடந்ததும் எப்படியாவது அவனை விட்டு விலக வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்கெல்லாம் அதுதான் முத்தாய்ப்பு.

அந்தத்தளத்தில் அங்கங்கு சிலர் படித்துக்கொண்டும் ஒருசிலர் காதலியை வைத்து கொஞ்சிக் குலாவிக்கொண்டும் இருந்தார்கள்.

பக்கத்தில் காந்தன் கடுப்பாகி, “என்னடாப்பா தடவிக்கொண்டு இருக்கிறான்கள். இவங்களுக்கு இந்த எக்ஸாம் ரணகளத்திலும் கிளுகிளுப்பு கேக்குது. படிக்க விடுறாங்களில்லை” என்று இன்னும் நாலு கெட்டவார்த்தைகளை வீசி மாறனை பார்த்தான். அவன் இதை பெரிதாக கண்டுகொள்ளவில்லை.

காந்தன் தொடர்ந்தான் “அதுசரி பல்லுள்ளவன் பக்கோடா சாப்பிடுறான்” என்று தன்னைத்தானே சமாதானப்படுத்தியவன் படிக்க முடியாமல் நெளிந்தாலும் மூலையில் இருந்தவனின் கைகள் மேயும் இடங்களை யாருக்கும் தெரியாமல் பாடத்தையும் மறந்து ரசித்துக்கொண்டே இருந்தான். அந்த சோடிகளும் இவன்களின் படிப்பைக் கெடுத்து உணர்ச்சியைக் கூட்ட கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு தங்கள் தீண்டல்களை அரங்கேற்றுவது போல் நடந்து கொண்டார்கள்.

“என்ன நீயும் அவனை வெட்டிட்டா போல? நான் மடக்குறன் பார்” என்ற காந்தனை

“மூடிட்டு படியடா” என்று கடுப்பாகி ஏறினான் மாறன்.

சில மாதங்களாகவே மாறன் அந்த வீட்டுக்கு வருவதை தவிர்த்ததும் இருவரும் சந்திக்கவில்லை என்பது சாடை மாதையாக காந்தனுக்கும் மாறனின் மற்ற நெருங்கிய நண்பர்கள் வட்டத்துக்கும் தெரிய வந்திருந்தது. பல்கலைக்கழகத்தில் ஒன்றா படிக்கிறவங்களுக்குள் ஒருத்தன் சரக்கு மாட்டி பிரிந்துவிட்டால் மற்றவர்களுக்கு இதை பற்றி கதைக்காமல் வேற என்ன வேலை? பலருக்கு

சந்தோசம் சிலருக்கு கொஞ்சம் அனுதாபம் அவ்வளவுதான்.

படிச்சால்தான் முன்னுக்கு வரலாம் என்று அடிபாட்டுக்க இருந்து பல்கலைக்கழகம் வந்த யாழ்ப்பாண பெடிகள். லங்கா முடித்தவிலும், லயன் எயாரிலும் எதிர்காலம் என்ற சின்ன நம்பிக்கையில் வந்திறங்கியவங்கள்.

ஒரு சிலர் தவிர மற்றவர்களுக்கு பெண்கள் சகவாசம் ஆகாது. பயமா? எச்சரிக்கையா? வெக்கமா? பொறுப்பா? எதுவாகவோ இருக்கட்டும். கொஞ்சம் தட்டுபட்டாலே மின்சாரம் தாக்கியது மாதிரி விலகி ஓடும் சுத்தமான பையன்கள். அப்படியும் சொல்லேலாது. வயசுக்கோளாறால் மனத்தாலே தீண்டும் காமுகர்கள்தான்.

“மச்சான் 1st இயர்ல இவன் அந்த சீனியரோட திரிஞ்சவன். 2nd இயர்ல தன்ர பட்ச்காரன் ஒருத்தன் மடக்கிட்டான். பைனல் இயர்ல அவனையும் கழட்டிட்டாளாம்” என்று ஒருத்தன் யாரோ ஒருத்தியின் காதலின் பரிமாணங்களை விலாவாரியாகச் சொல்ல மற்றவர்கள் சுற்றியிருந்து உச்சுக்கொட்டி கவுண்டர் அடிக்கும் சம்பாஷணைகள் சாதாரணமாக நடக்கும்.

அப்ப இன்னொருவன் தொடங்குவான் “கம்பஸ் பின்னாலே இருக்கும் பொல்கொட வாவிக்கரை காட்டுக்க அந்த சிவப்பிய ஒவ்வொரு வெள்ளி பின்னேரமும் கெமிக்கல் கறுவல் தடியனோட காணுறனான். வடிவெண்டால் சொல்லி வேலையில்லை மச்சி”.

“நீ நாக்க தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு அதைப்பாக்கத்தான் திரியிறா எண்டு சொல்லு” என்று அவனை கடித்து குதறுவார்கள் மற்றவர்கள்.

மாறன் இந்த நாலு வருடத்தில் தனது நண்பர்கள் குழாத்தில் இந்த மாதிரி கதைத்து அரட்டை அடிப்பது குறைவு. ஏன் இல்லை என்றே வைத்துக்கொள்ளலாம். மற்றவர்கள்

இவனை பொண்ணையன் எண்டு பழிச்சாலும்

கூட இருந்து அலம்புவதை வெறுத்தான். மொரட்டுவ வரும் போது கொஞ்சம் பயந்த சபாவம் அவனுக்கு. அதிகம் பேச மாட்டான், பேசுவதும் மென்மையாகவே இருக்கும். ஒரே மகன் சரியான செல்லம். தாய்க்கு தங்கைமாரை விட இவன்மேல் பாசமும் அதிகம். தகப்பன் அரசாங்க உத்தியோகம், நடுத்தர குடும்பத்தின் தலைவர்.

பகிடி வதை எண்டு சீனியரிடம் மாட்டி முழிச்சவன் அது முடிந்து பக்கற்றிங் அன்று வலுக்கட்டாயமாக குடுத்த தம்மை புரை ஏற இழுத்து நீண்டநேரம் இருமிக்கொண்டு இருந்தான். இப்ப சில மாதங்களாக ரேணுவை விட்டுப் பிரிய முற்பட்டதில் இருந்து புகையை அணைத்துக்கொண்டான்.

பல்கலைக்கழகம் வந்த நாளில் இருந்து பெரும்பாலும் காலை கேண்டினில் பாணும் உருளைக்கிழங்கு சொதியும் இல்லாட்டி பருப்பும், மதியத்தில் வெளியே கடைச்சாப்பாடுமாக வாழ்க்கை ஓடியது. இரவில் முன்னால் இருந்த குடியிருப்பில் சில கடைகளில் கொத்து பரோட்டாசாப்பிடுவதும் நடுச்சாமத்தில் வானில் கொண்டுவந்து விற்கும் அப்பமும் சீனிசம்பலும் இஞ்சி தேநீரும் தொடர் கதையானது.

வகுப்புகள் தொடங்கி ஆறு மாதம் அளவில்தான் கடைச்சாப்பாட்டில் நாக்குச செத்து விட அங்கே ஒரு வீட்டில் சமைத்துக் கொடுக்கும் செய்தி மாறனுக்கும், அவனின் வகுப்பு நண்பர்களுக்கும் தெரியவந்தது.

பல்கலைக்கழகத்துக்கு முன்னால் போகும் வீதியில் முதலாவது வரும் நிசாந்த கடைக்கு பக்கமாக திரும்பும் ஒழுங்கையில் சிறிது தூரம் நடந்தால், இடதுபுறம் நான்கு வீடுகளை தாண்டி ஐந்தாவதாக அந்த வீடு இருந்தது. ஓரளவு நடுத்தரமான வீடு. முன்னால் இரண்டடி விட்டமுள்ள பெரிய சடைச்ச மாமரம். பத்துக்கு பத்து அடி சதுர போட்டிக்கோ. உள்ளே நீள் சதுர ஹோல். சோபாவும் சில பிளாஸ்டிக் கதிரைகளும் போடப்பட்டிருக்கும். வீட்டுச்சாப்பாடு சாப்பிட விரும்பும் பெடிகள் பெட்டைகளால் மதியம் கூட்டமாக இருக்கும். சிலர் பாசல்

கட்டிக்கொண்டு போவார்கள். ஆனால் அங்கே இருந்து சாப்பிட விரும்பும் பெடிகளே அதிகம். அதற்கும் காரணம் இருந்தது. அவள்தான் அந்த வீட்டில் மூத்தவள் ரேணு.

அறுபது வயது மதிக்கத்தக்க அம்மாவும் இரண்டு குமர்ப் பிள்ளைகளும் தான் அந்தக்குடும்பம். தகப்பன் இறந்து பலவருடங்கள் ஆகிவிட்டது. தாய்க்கு கூடமாட உதவி செய்யும் ரேணுவை பார்க்கவென்றே வரும் பெடிகள் அதிகநேரம் இருந்து சாப்பிடுவாங்கள். அவளின் அம்மாவின் கைப்பக்குவத்தால் விதம் விதமாக கறிகள் ,வருபவர்களின் எதிர்பார்ப்பை ஓரளவு நிறைவேற்றியது. கலகல எண்ட சிரிப்பொலியும் சத்தமான பேச்சுகளும் அந்த வீட்டை மதிய வேளையில் அல்லோலகல்லோலப்படுத்தும்.

மூத்தவள் ரேணுவுக்கு வயசு 20 ஆகுது. A/L எடுத்து சரிவரவில்லை. வேலை தேடிக்கொண்டே தாய்க்கும் உதவியாக இருக்கிறாள். இளையவள் தாணு பத்தாம் ஆண்டு படிக்கிறாள். ரேணு நல்ல கலர், சுருள் முடி, கவர்ச்சியான உடல் வாசுடன் பொலிவான முகம். இளவட்டங்களை கவரக்கூடிய எழுச்சிகளுக்குக் குறைவில்லை.

மற்றவர்கள் மாதிரி அதிகம் அலம்பாமல் அமைதியாக சாப்பிட்டு போகும் மாறனை சில மாதங்களாக அவதானித்தவளுக்கு அவன் மீது ஓர் ஈர்ப்பும் ஏற்பட்டது. இயல்பில் சந்தடியில் அமைதியும் அமைதியில் கலகலப்பும் தனித்து தெரிவது போல. அவன் சாப்பிட்டு கைகழுவும் போதும் அருகில் போய் வில்லங்கத்துக்குப் பேச்சு கொடுத்தாள். கேட்ட கேள்விக்கு ஒற்றைப் பதிலை உதிர்த்தவன் நாளடைவில் அவளை இரசிக்க தொடங்கினான்.

இவ்வாறு குறுகிய சந்திப்புகள் நாளடைவில் நீண்ட காத்திருப்புகளுக்கு இருவரையும் தள்ளியது. வெளிச்சந்திப்பில் தீண்டல்களும் இருவரின் நெருக்கத்தை இன்னும் கூட்டியது. இந்தப்பூனையும் பால் குடிக்குமா என்று நண்பர்கள் நினைக்க மாறனின் காதல் இலேசாக கசிந்திருந்தது. இருந்தும் பலர் அதை நம்பவில்லை. அவனும் தொலைவில் இருந்த பூங்காக்கள், கடற்கரையை ரேணுவை சந்திக்க

தேர்ந்தெடுத்தான். அவளும் அதை விரும்பினாள்.

ப ரு வ க் க வ ர் ச் சி வி ளை யா ட த் தொடங்கியதால் சமீப காலமாக குறுகிய நேரம் விடுதிகளில் தங்கி அந்த தாபத்தை தணித்துக்கொண்டார்கள் இருவருமே. மாறனின் தாயாருக்கு இந்த காதல் விடயம் தெரிந்துவிட்டது. ஆனால் மகன் மேல் அபார நம்பிக்கை அவளுக்கு. தாயின் உருக்கமான மிரட்டல்கள் தொடர ஒரு கட்டத்தில் மாறன் ரேணுவை விட்டு விலக முடிவெடுத்தான்.

ரேணு இரகசியமாக காந்தனிடம் “மாறன் என்னை சந்திப்பதில்லை, இங்கே சாப்பிடவும் வருவதில்லை” என்று சில நேரங்களில் கண்கலங்கி இருக்கிறாள். அவனும் அதைப்பற்றி மாறனிடம் எதுவும் கேட்கவில்லை. இடையிடையே “என்ன வெட்டிட்டா போல” என்று நக்கல் அடிப்பதை தவிர.

நேரம் மதியம் தாண்டிக்கொண்டு இருந்தது.

காலையில் நடந்த குழப்பம் இன்னும் மண்டைக்குள் ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்த முடியாமல் மாறன் மேசையில் தலை சாய்த்து தூங்கி விட்டான். வீட்டில் சாப்பிட்டு வந்த காந்தன் “மச்சான் கடைக்கு முன்னால ஆட்டோ நிக் குது சாப்பாடு வந்திட்டு போல” என்றான் மாறனைப்பார்த்து ஏவறையோடு.

“நான் எடுத்துக்கொண்டு வாரன். நீ என்ன ஹாஸ்டலுக்கு போறியா நித்திரை கொள்ள?”

“இல்லை மச்சான் எக்கச்சக்கமா கிடக்கு. முடிச்சாத்தான் பாஸ்ட் பேப்பர் தொடங்கலாம்” என்று தலையை சொறிஞ்சபடி இருந்தான் காந்தன். மாறன் நிசாந்த கடையை நோக்கி நடந்தான். கடை வாசலில் இரண்டுபேர் பாசல் எடுத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ஜூனியர்ஸ் மாதிரி இருந்தது. அவர்கள் நகரவும்,

“என்ன ஓடர் பண்ணினீங்கள்?” நிசாந்த கேட்டான். இவன் சாப்பாட்டுக்கு தான் வந்திருக்கிறான் என்று அவனுக்கு தெரியும். நாலு வருடம் பழக்கம்.

“மீன் சாப்பாடு, காலமையே காசு குடுத்திட்டன்”

ஒரு சோற்றுப் பாசலும் கறிகள் சிறிய பைகளில் கட்டி இரண்டு அப்பளத்துடன் பொலித்தீன் பையினுள் வைத்துக் கொடுத்ததை வாங்கினவன்,

“ரெண்டு கோல்ட் லீவ் தாங்கோ” என்று காசைக்கொடுத்தான்.

ஒன்றைச் சேட்டு பையில் வைத்துவிட்டு மற்றதை கடை வாசல் ஓரத்தில் தொங்கிய கயிற்றில் புகைத்த நெருப்பில் மூட்டினான்.

காலையில் ரேணுவிடம் வாக்குவாதம் செய்த பக்கத்து ஒழுங்கையில் நின்று கடை முன் வீதியை பார்த்தபடி புகையை இழுத்து தன்னை ஆசவாசப்படுத்தினான்.

“தம்பி மாறன்” என்று ஒரு குரல் கேட்டது. திடுக்கிட்டுத்திரும்பினவன் பின்னால் ரேணுவின் தாய் நின்றார். அவரின் கையில் ஒரு கூடை இருந்தது. அதில் சில மரக்கறி சாமான்கள் வெளியே தலையை நீட்டிக்கொண்டு இருந்தன. கையில் இருந்த கோல்ட் லீவைச் சடுதியாக கீழே போட்டு செருப்பால் மிதித்தான்.

“ஏன் வீட்டை சாப்பிட வரவில்லை” பரிவுடன்

கேட்டார்.

“பரீட்சை நடக்குது இருந்து சாப்பிட நேரம் போய்விடும். ஓட்டல் சாப்பாடு வந்தவுடன் மெனக்கேடு இல்லாமல் எடுத்து சாப்பிடலாம் அதுதான்” என்று இழுத்தான். அவரின் முகத்தை பார்க்கும் தைரியம் இல்லாமல் தலையை குனிந்தபடியே நின்றான்.

“இத்தனை வருடமா வந்து சாப்பிட்டிங்கள் திடீரெண்டு வரவில்லை. உங்களின் நண்பர்களிடமும் மகள் கேட்டவள்.

உடம்புக்கு முடியாமல் இருக்கிறீங்களோ என்று நினைத்தேன். பரீட்சை முடிய கொஞ்சநாளானக்கு இங்கே இருப்பீங்கள் தானே. வீட்டுப்பக்கம் வாங்கோ. நான் போயிட்டுவாறன். வீட்டில ரேணு தனியா நிண்டு சாப்பாடு போடுறாள்” என்று சொல்லிவிட்டு வீட்டை நோக்கி நடந்தார். தளர்ந்த நடையில் அவர் போவதை பார்க்காமலே நின்றான். விரல்கள் அவனையறியாமல் அடுத்த கோல்ட் லீவைப் பற்றின.

REALTOR®

Killi
CHELLIAH
SALES REPRESENTATIVE
Dir:416.624.7562

★★★★★
HOMELIFE
— HIGHER STANDARDS —
HomeLife Galaxy

416.284.5555

210 - 80 Corporate Dr, Toronto, ON M1H 3G5 416.284.5555

ஆன்மா

க. ஷியா

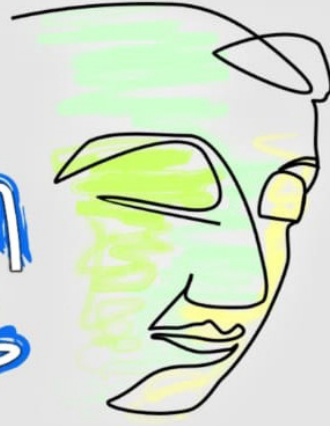
வீதியின் ஓரத்திலும்
அந்தரத்திலும் தத்தளித்துப்
பறக்கும் காகிதம் மெல்ல
விழுவதும் அலங்கோலமாகப்
பறப்பதுவுமாக
ஓர் பைத்தியக்காரனின்
சாயலில் தன்னைத்தானே
கீறிக் கொள்கிறது
முள் வேலிகளில் தன்னை அள்ளி
எறியும் காற்றிடம் கேள்வி கேட்காது
ஊமையாகிச் சிதைகிறது
புழுதியை அப்பிக் கொள்கிறது
சாக்லேட்டை தின்னத் தெரியாமல்
தின்னும் குழந்தையின் முகம் போல்
தலை கீழாய் தொங்குகிறது
துடிக்கிறது, போராடுகிறது
புரழ்கிறது....
கீரை வியாபாரி அடிக்கடி தண்ணீர்
தெளித்து உயிரூட்டுகிறான்
அவன் கூவிக் கூவி அழைக்கிறான்

காகிதத்தின் போராட்டம்
நிற்கவேயில்லை
ஒரு கர்ப்பிணி பெண்ணைப் போல்
அவஸ்தைப் படுகிறது
மேகத்தின் நச்சரிப்பை சரமாரியாக
உமிழ்கிறது
நனைந்து உலர்ந்து, நனைத்து உலர்ந்து
மீண்டும், மீண்டும் தன்னை
நிறுவப் பறக்கிறது
பறத்தலின் பதற்றம்
பித்தேறித் தீயில்
விழுகிறது வண்டு
இப்போது அதன் கருகிய
வாடை சில நொடிகள் மட்டும்
நினைவாகி அழியும்
ஆன்மா பறத்தலில் இன்னும் காகிதமாக!

டீன் கபூர்
261222

நானாவது உள்ளே

உள்ளே

எழுத்தாளர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் எமக்கு வாக்குத் தந்தபடி எங்களை திரு.ராதேயனிடம் கூட்டிச் சென்று அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார் . ராதேயன் சிரித்திரன் ஆசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்களின் கீழ் பல வருடம் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்டவர். தீவிர வாசிப்பும், வடிவமைப்புக் கலையில் மிகுந்த விருப்பமும், தேர்ச்சியும் கொண்டவராக இருந்தார். சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் போலவே இளையோர்களை ஊக்குவிப்பதில் மட்டுமல்லாது ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்து தீவிர அக்கறை கொண்டவராகவுமிருந்தார். கைமாறு எதையும் எதிர்பாராத அவருடைய கடின உழைப்பும், பங்களிப்பும் ஈழத்து இதழியல் துறையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. இன்றும் அவரது பணி இதழியல் துறையில் தொடர்கின்றது...

ராதேயன் அவர்களின் வடிவமைப்பில் உள்ளம் புது மெருகு பெற்றது. பிரபல ஓவியர் மாற்குவினதும் அந்த நேரத்தில் அவரது மாணவர்களான வாசுகி ஜெகநாதன், அருந்ததி ரட்ணராஜ் உட்பட வேறு பல ஓவிய ஆசிரியர்களின் மாணவர்களான சார்ள்ஸ், சனாதனன் என்று பலரது ஓவியங்கள் உள்ளத்தின் முகப்பினை அலங்கரித்தன. அன்று மாணவர்களாக இருந்த பலர் இன்று பிரபல ஓவியர்கள்.

பிரபல எழுத்தாளர்களான அல் அஹுமத், ஐ. சாந்தன், கோகிலா மகேந்திரன், கவிஞர் சோபத்மநாதன், கவிஞர் இ.முருகையன், பேராசிரியர் மா. சின்னத்தம்பி, பேராசிரியர் கா. குகபாலன் உட்படப் பல பிரபலங்களும் அப்போது உள்ளம் சஞ்சிகையில் எழுதினார்கள்.

இப்போது பிரபலமாகவுள்ள எழுத்தாளர்கள் அலெக்ஸ் பரந்தாமன், கருணாகரன், கே. எஸ் சுதாகர் ஆகியோரும் இப்போது உள்ளம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் உள்ளவை. சிவநேசன், கவிஞர் சடா ஆகியோரும் அந்த நேரத்தில் எழுத்துத் துறைக்குள் புதிதாக காலடி எடுத்து வைத்தவர்கள். இவர்கள் எல்லோரும் மிகவும் நன்கு அறியப்பட்டவர்களாக இன்று இருப்பதும் பெருமைக்குரிய விஷயம்.

ராதேயன்

உள்ளத்தில் வெளிவந்த இலக்கியாவின் இலக்கியப் பக்கங்கள்,வாகுலேயனின் ஒரு படைப்பாளியின் பார்வைப் பதிவுகள், தொடர்கதையாக வெளிவந்த சிதம்பர திருச்செந்திநாதனின் முள்முடி மன்னர்கள், வைசிவநேசனால் வித்தியாசமாக எழுதப்பட்ட விளையாட்டுத் துறை சார்ந்த கட்டுரைகள் என்பன வாசகர்களிடையே பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றிருந்தன. கணைகள் எனும் பகுதியில் வெளிவந்த வாசகர் கடிதங்கள் காரசாரமாக இருந்தன. கவிதைகள், சிறுகதைகள், மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் எனப் பல்வேறு அம்சங்களைத் தாங்கி வெளிவந்த உள்ளம் சஞ்சிகை குறிப்பிடத்தக்க காலப்பகுதிக்குள் வாசகமனங்களில் நல்லதொரு இடம்பிடித்தது. இதனால் ஒவ்வொரு மாதமும் இதன் விற்பனை அதிகரித்தது. அந்தக் காலத்தில் உள்ளம் சஞ்சிகை மாத இதழாக வெளி வந்தது.

கவிஞர் இ. முருகையன் எழுதிய “ஆர்தான் ஆசைப்படார் அமைதி காக்க” இன்றளவும் அந்த நேரத்தில் உள்ளம் வாசகர்களாக இருந்த பலராலும் நினைவு கூரப்படும் ஒரு கவிதையாகும்.

உள்ளத்தில் இலக்கியாவின் இலக்கியப் பக்கங்கள் அந்த நேரத்தில் பெரும் சல சலப்பை ஏற்படுத்திய ஒரு பத்தி.அந்த நேரத்தில் வாரப்பத்திரிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த பத்திரிகை உலகில் தடம்பதித்த பிரபல பத்திரிகையான ‘திசை’யில் தூவானம் என்றொரு பத்தி நீலாம்பரன் என்பவரால் எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இலக்கியாவுக்கும், நீலாம்பரனுக்குமிடையில் மாறி, மாறி உள்ளத்திலும்,திசையிலும் தர்க்கங்கள்நடந்து கொண்டிருந்தன. சில வேளைகளில் இவை வரம்பு மீறித் தனிமனித

தாக்குதல்களாகவும் அமைந்து போயின. அன்று தொடக்கம் இன்று வரை களத்தில் தனது எழுத்துச் செயல்பாடுகளைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் நண்பர் ஒருவர் அண்மையில் குறிப்பிட்ட ஒரு விடயம்.

“இவ்வாறான தனிமனித தாக்குதல்கள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்”.

தொடரும் ....

ஏ.நஸ்புள்ளாஹ் கவிதைகள்

1

அவளின் கண்கள்

ஒரு கறுப்பு நிற பூனை ஒன்றின்
கண்களை ஒத்ததாக இருந்தன
புத்தகம் ஒன்றை வாசிக்கத் துவங்கினாள்
சிறிது நேரத்தில்

ஒரு முயல் போன்று
அங்குமிங்கும் துள்ளிக் குதித்தாள்
பின் அந்த கணமே உறங்கிவிட்டாள்
மூன்று புள்ளிகளால் அமைந்த
முக்கோண கனவொன்றை அவள்
கண்டாள்

உதடுகளில் தேங்கிக் கிடந்த
வார்த்தைகள் கனவுடன் பேசிக்
கொண்டன

அப்போது கனவு இரண்டாகப்
பிளந்துவிட்டது

அவள் மிக ஆழமாக உறங்கத்

துவங்கினாள்

நான்கு புள்ளிகளால்
அமைந்த சதுர வடிவ மறு
பகுதிக்கான கனவு

அவளுக்குள் நுழைந்தது
அனுமதியின்றி எப்படி உள்நுழைந்தாய்
என கனவிடம் கேட்டாள்

உள்நுழைந்ததற்கு காரணம் இருக்கிறது
எனச் சொன்ன கனவு

நீ வாசித்துக் கொண்டிருந்த சொற்கள்
உமர் கய்யாமினது

போதையேறியே நீ மயக்கமுற்றாய்
இந்த ருசியை வேறு யாரிடமும்
சொல்லிவிடாதே என்றது.

2

அவன் தனக்குத் தெரிந்த
வித்தைகளை எல்லாம்
நிகழ்த்திக் காட்டுகின்றான்.
அவன் வித்தைகளை நிகழ்த்திக்
காட்டும்போதெல்லாம்
வானம், பூமி மற்றும்
மலைகளும் பொறுமையாக
இருக்கின்றன.
அவன் அறிந்து கொள்ளட்டும்
சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளின்
அனுமதியின்றி அவன் பெரியதாகவோ
சிறியதாகவோ எதையும் பெறமாட்டான்.
எதையும் நிகழ்த்த மாட்டான்.
இந்த உலகத்திலிருந்து அவனது
அதிர்ஷ்டத்தைத் தவிர வேறு எதையும்
அவன் பெற மாட்டான்.
அவனது முயற்சி என்று
எதனைச் சொல்லுகின்றான்
ஒரு மதுக் குவளையை கைகளில்
ஏந்துவதாயினும்
கடவுளாகிய அவனது அனுமதி
வேண்டும்
அவன் விரும்பியதை கடவுள்
அவனுக்கு பரிசளிப்பான்
மதுக் குவளை? பிரார்த்தனை?
பறக்கும் விமானம்? அதைவிட
வேகமாய் சிந்தித்துக் கொள்ளட்டும்

அதிர்ஷ்டம் அவனைத் தொடரும்
அதில் உள்ளதை அவன்
நிறைவேற்றாவிட்டால் அவன்
அதிலிருந்து வெளியேற மாட்டான்.
மிகப் பொருத்தமான பாதையைத் தெரிவு
செய்து கொள்ளட்டும்
அந்தப் பாதை சொர்க்கத்துக்குள்
நுழைவதற்கு
ஒளியைப் பெயரிட வேண்டும்.
ஆகவே, பூமியில் அவனது வகிபாகம்
எது என்று சமிக்ஞை செய்யட்டும்.
அவனது ஆத்மாவின் ஒளியை அதற்கு
முன்பு சட்டபூர்வமான பாதையில்
எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.
மாறாக, அது தடைசெய்யப்பட்ட
பாதை எனில்
அவனை சந்திப்பதற்கு
கடவுளாகிய அவன் காத்துக்
கொண்டிருக்கின்றான் அதற்காய்
நாட்கள் சில அவன் கடக்க
வேண்டியிருக்கிறது அவ்வளவேதான்.
காட்சி முடிந்துவிட்டது
இனி என் சொற்களுக்கு இங்கு என்ன
வேலை
மேய்ப்பானற்ற இன்னும் சில
மந்தைகளைத் தேடி சொற்கள் பறக்கத்
துவங்குகின்றன.

கழகச் செய்திகள்

கொக்குவில் வளர்மதி முன்பள்ளியானது இவ்வருடமும் மாணவர்களின் கலைநிகழ்வுகளிலும் கற்றல் செயற்பாடுகளிலும் கவனத்தை செலுத்தி வருகின்றது.

அந்தவகையில் சிறார்களை மகிழ்விக்கும் முகமாக 13.05.2022 அன்று நீருடன் விளையாட்டு நிகழ்வு வகுப்பு மட்டத்தில் நடைபெற்றது. சிறுவர்கள் நீரில் விளையாடி மகிழ்ச்சியாக இருந்தனர்.

மேலும் சிறுவர்களின் உடல் இயக்க செயற்பாட்டினை விருத்தி செய்யும் முகமாக விளையாட்டு விழா 28.05.2022ல் இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு பிரதம விருந்தினராக திரு. சிற்றம்பலம் கணேசலிங்கம் (Assistant Director of Education of Preschool, Jaffna zone) அவர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். இந்நிகழ்வில் சிறுவர்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் புத்துணர்வுடனும் பல விளையாட்டுக்களை விளையாடி பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்தனர்.

அதனைத் தொடர்ந்து 02.09.2022 அன்று சந்தை நிகழ்வு இடம் பெற்றது. மாணவர்கள் வியாபாரி போல் வேடம் தரித்து வியாபாரிகளுக்குரிய செயற்பாடுகளை போல் திறன்பட தமது பொருட்களை ஆர்வமாக விற்றனர். சிறுவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் முகமாக அயலவர்கள், பெற்றோர்கள், அயல்பாடசாலை ஆசிரியர்கள், வளர்மதி நிறைவாழ்வக உறுப்பினர்கள் என்போர் சிறுவர்களிடம் பொருட்களை வாங்கி மாணவர்களை மகிழ்வித்தனர்.

மாணவர்களிடம் சமய உணர்வு மேம்பட முன்பள்ளியில் பல நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றாலும் விஜயதமி விழா முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. அந்தவகையில் மாணவர்கள் கல்வி, கலை செயற்பாடுகளில் மேம்பட இவ்விழா முன்பள்ளியில் விசேடமாக கொண்டாடப்படுகின்றது. 05.10.2022 அன்று எமது முன்பள்ளியில் விஜயதசமி விழா நடைபெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு திரு.எஸ்.வி. மகேந்திரன் (ஓய்வு நிலை கல்விப் பணிப்பாளர்) அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார். மாணவர்களின் கலைநிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றன. இந்நிகழ்வில் பெற்றோர்களும் கலந்து சிறார்களின் நிகழ்வுகளைக் கண்டு இன்புற்றனர்.

எமது முன்பள்ளியில் வருடந்தோறும் சிறப்பாக நடைபெறும் ஆசிரியர் தினமும், சிறுவர்

தினமும் இவ்வருடமும் 16.10.2022 அமரர். அன்னை சுகிர்தலட்சுமி சுப்பிரமணியம் நிதியத்தின் அனுசரணையுடன் சிறப்பான முறையில் இடம்பெற்றது.

இந்திகழ்விற்கு பிரதம விருந்தினராக திரு. ஏகம்பரநாதன் ஜெகதீசன்

(பிராந்திய முகாமையாளர், தேசிய நீர்வழங்கல் மற்றும் வடிகால் அமைப்பு சபை) மற்றும் வைத்திய கலாநிதி திருமதி நளாயினி ஜெகதீசன் (பொது வைத்திய நிபுணர், யாழ் போதனா வைத்தியசாலை) என்போர் கலந்து கொண்டனர். அன்றைய தினம் சிறுவர்களும் ஆசிரியர்களும் முன்பள்ளி நிர்வாகத்தினராலும், பெற்றோர்களாலும் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

மாணவர்களின் பல நிகழ்வுகள் மேடையில் அரங்கேற்றப்பட்டன. அந்நிகழ்வுகள் பார்வையாளர்களாக வந்தவர்களை ஈர்த்தன.

மேலும் இந்நிகழ்வில், எமது முன்பள்ளியில் கல்வி கற்றுச் சென்று புலமைப்பரிசில், க.பொ.த சாதாரணதரம், க.பொ.த உயர்தரத்தில் சித்தியடைந்த மாணவர்களையும், சிறிய அயல் பாடசாலைகளில் இத் தரங்களில் சித்தியடைந்த

மாணவர்களையும் வாழ்த்தி கௌரவிக்கும் நிகழ்வு இடம்பெற்றது.

இந்த வகையில்,

புலமைப்பரிசில் பரீட்சை

எமது முன்பள்ளி மாணவர்கள் – 12

அயல் பாடசாலை முன்பள்ளி மாணவர்கள் – 03

க.பொ.த சாதாரண தரம் – 2020

அயல் பாடசாலை மாணவர்கள் – 03

க.பொ.த உயர்தரம் – 2021

அயல் பாடசாலை மாணவர்கள் – 02

பல்கலைக்கழக பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள் – 02

இறுதியாக, மாணவர்களின் ஆங்கில மொழி ஆற்றலை விருத்தி செய்யும் முகமாக நடைபெறும் ஆங்கில வகுப்பு (CALSDA) சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. அதில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் ஆற்றலை ஊக்குவிக்கும் முகமாக ஒவ்வொரு வருடமும் ஆங்கில தினம் நடைபெறும். அந்த வகையில் இம்முறையும் 2020,2021,2022 ஆண்டுகளுக்கான ஆங்கில தினம் கொண்டாடப்பட்டது. இதில் CALSDA பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவர்களுக்கான பரிசளிப்பு நிகழ்வும் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு பிரதம விருந்தினராக லயன் ரஜீவன் ஜெயச்சந்திரமூர்த்தி (அதிபர், கொக்குவில் நாமகள் வித்தியாலயம்) அவர்கள் கலந்து கொண்டார். மொத்தம் 77 மாணவர்கள் இந்நிகழ்வில் கௌரவிக்கப்பட்டனர். (இதில் 100 புள்ளிகள் எடுத்த மாணவர்கள் 11 பேர்).

BOX

மனுதீரன்

அந்தகார இருளில் மோகித்தருளாத ஓர் இறையச்சம்
நமதாகிக் கொண்டிருந்த
சில தருணங்களில்
நீந்தியறியாத பறவைகள் சிலவேளை பறக்கக்கூடும் தானே
அதன் இம்சித்த நொடிகளின் நயனதாகம்
இயற்கையை சார்ந்திருக்கும்
வானத்தினழகை மருளச்செய்யும்
தீரத்தெரியாத உனதன்பின் பெரும் தாகம் நான் என்பதாய்
இந்த விடியல் இந்த மறு இருள்
நமக்கானது மட்டுமே அல்ல
நமது இறப்பும் பிறப்பும் வாழ்தலுமாகியது
உடல்வெறும் மனதின் நகலெனச் சொல்லும்
சாட்சியங்களின் முன்
நானும் உனதன்பின் மோகிப்பும் எப்போதும்
நின்றுகொண்டிருக்கிறோம்
நீண்ட கதையாடலின் பின் தகனத்தினாலாகும் மூச்சின்
மிச்சம் எது செய்யும் என நீ அறிந்திருப்பாய்
அதன் வேர் எந்த நீரறியும்
நோக்கத்தை நினையும் என்பதையும் நீ உணர்ந்திருப்பாய்
இப்போது பார் நம் உடல் காணாமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது
நமது கால்கள் பின்னிக்கொண்டிருக்கிறது காலத்தைப் பார்
மறந்து போயிருக்கிறது நம்மை
நமது கைகளின் நெருக்கம் இந்த உடலின் மிதவேகத்தை
தாண்டமுடியாமல் அரற்றுவதை
வா அணங்கே இந்த காலத்தின் செயலைப்பார்
இது இப்பிடித்தான் நிகழும்
நாமும் அதன் சார தோற்றம் தான்.

உயிர் கொடுக்கும் தூரிகை

எந்தவித கைமாறும் கருதாது நாம் கேட்டவுடன் உள்ளம் அழகுற மிளிர இதில் உள்ள படைப்புக்களுக்கு உயிர் கொடுக்கும் தூரிகை விற்பன்னர்களுக்கும், ஒளிப்பட ஓவியருக்கும் உள்ளம் ஆசிரியர் குழுவின் நன்றிகள்.

ச.செல்வன்

இலங்கையின் பிரபல கார்ட்டூனிஸ்ட் ச. செல்வன் (சுவந்திஸ் தர்மதாஸ்) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சித்திரமும் வடிவமைப்புத் துறைப் (Arts & Design) பட்டதாரியாவார். இலங்கையிலுள்ள வீரகேசரி பத்திரிகையின் பிரதான கார்ட்டூனிஸ்ட் ஆவார். அத்துடன் எல்லாப் பிரதான தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும், ஐ. பி.சி. பத்திரிகை மற்றும் கனடா தாய்விடு பத்திரிகைகளில் இவர் கார்ட்டூன்கள் மற்றும் ஓவியங்களை வரைந்து வருகின்றார். தற்போது சிறிபாத தேசிய கல்வியியல் கல்லூரியில் துறைத்தலைவராக பணி புரிகின்றார். மத்திய, மாகாண சாகித்திய விருதுகளை கார்ட்டூன் துறையில் ஆற்றிய பங்களிப்புக்களுக்காகப் பெற்றுள்ள இவர் 2017 ம் ஆண்டில் இலங்கையின் மிகச்சிறந்த கார்ட்டூனிஸ்ட் என்ற விருதைப் பெற்றிருப்பதுடன் 2018 ம் ஆண்டில் சிறந்த கார்ட்டூனிஸ்ட்டுக்கான ஜனாதிபதி விருதை இலங்கையில் முதன் முதலாகப் பெற்ற பெருமை இவருக்குரியதாகும். உள்ளம் சஞ்சிகையின் இந்த இதழில் கடவுளின் விடுதலை, குருதியாட்டம், BOX கவிதைகளுக்கு ஓவியங்களுடனும், ஓட்டக் கூத்தரும் புகழேந்தியும் படைப்புக்கு கார்ட்டூனும் எம்முடன் இவர் இணைவது எமக்கு மிக மகிழ்ச்சியே.

இராசதுரை குணசீலன்

அகரா கவிதைகள், நஸ்புள்ளாஹ் கவிதைகள், ஓப்பந்தம் கவிதை என்பவற்றுக்கான ஓவியங்களை வரைந்ததுடன் உள்ளம் பொற்கிழி பரிசுப் போட்டிகள் புகைப்படங்கள் பலவற்றை டிஜிட்டல் தொழில் நுட்பத்துடன் அழகாக்கியவர் இராசதுரை குணசீலன் அவர்கள். கனடாவில் வசிக்கிறார். தொடர்ந்து எங்களுடன் பயணிப்பவர்.

எஸ். நளீம்

வாஞ்சை, வீட்டுச் சாப்பாடு, நீளமான இரவுகள் போன்ற சிறுகதைகளுக்கும் அந்திம சகி என்ற அனுபவப் பகிர்வுக்கும் ஓவியங்கள் வரைந்தவர் இலங்கை வாழைச்சேனையைச் சேர்ந்த எஸ். நளீம் அவர்கள். அழகுற மிளிர இதில் உள்ள படைப்புக்களுக்கு உயிர் கொடுக்கும் தூரிகை விற்பன்னர்களுக்கு உள்ளம் ஆசிரியர் குழுவின் நன்றிகள்.

டீன் கபூர்

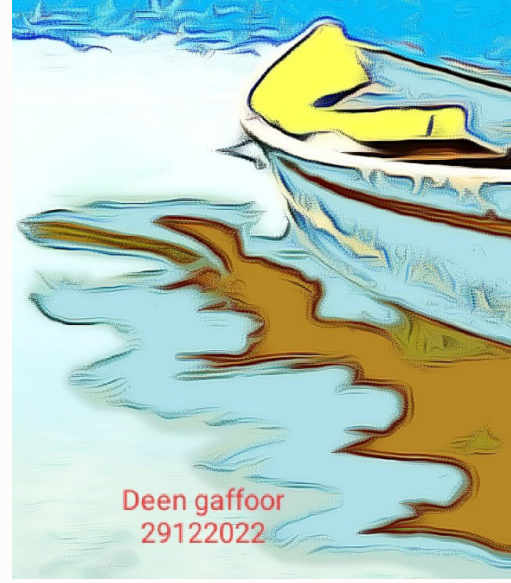

டீன் கபூர் வீதியின் ஓரத்தில், அலை, பொறி, அரேபியம், சம்பிரதாய கதையும் பல்லியும் என்ற கவிதைகளுக்கும், குறும்பாவுக்குமான ஓவியங்களை வரைந்தவர், இலங்கையின் மருதமுனை வாசி இவர்.

ஆதி. பா க

அலை-1

பார்வை நீராலானது
பார்க்கும் கணங்கள் தோறும் குளிரும்
அத்தனையும் நம் உள் நின்று அலை
களிக்கும் கடல்கள்- தேவி பாதம்
கொலுசொலியில் பட்டுத் தெறிக்கும் துமி
இடை
நீர் எழுந்து நீ முகம் காண்கையில்
உன் முன் சொல்லி விடாமல் உள்ளுறையும்
காமம்
தள தளக்கும் பகல், ஆசை கொண்டு
சொல்லும் சொல், வார்த்தை, புன்னகை,
வாக்கியம்
ஊடல் கண கணப்பில் உள் நிறையும்
நெருப்பில்
கண் பார்த்து நீ சொல்லும் முதல் வார்த்தை
தான் என்ன
காதலுறுகின்றாயா நன்று
காதலுற்றுக் கனவு காணல் வாழ்வின்
தேவை
கனலுற்று காமமுறுதல் நம் உடலின்
தேவை
நம் உடல்கள் கரைந்து நிறைவுறும் என
என்ன நினைத்தாலும்
கசியும் உப்புப் பாண்டங்கள்
காதலுறு காமமுறு தேவி
நிறைந்த நன்னாளில் தெளிந்து நம் படகு
அலையேறும் ஒரு கடலில்

வினாக்கள்

பொறி-1

விடாய்க்கு பருகிய கடல் நீர் தான்
முத்தம்

முடிவடைந்த பின் கேட்கிறது

நீ ஏன் அருந்துவதை நிறுத்திவிட்டாய்
வாழ்வின் முன் உனது பசி தீர்ந்து விடாது
சாவின் அர்த்தம் தேடலில் உன் பசி
தீர்ந்து விடாது

நீண்டு உன் மார்பில் புதைந்து விழிப்பற்றி
எழச் செய்து

நீ தரும் ஒன்றில் தான் இப் பிரபஞ்ச
இயக்கம்

உன்னிலும் பரந்து உன் உதடுகளில்
விரிகிறது கடல்

மலைச்சரிவில் கால்கள் தடுமாறிப்

பிடிப்பின்றி விசை பொருந்த பாயும் ஒரு
வரையாட்டைப் போல

வாழ்வில் ஒரு நாள் உன் முன் அவள்
நிற்பதையும்

கண் குவித்து அவள் உதடுகளை

நீ முதல் சூரியனை பார்ப்பது போல
வியப்பதையும் இப்பூமியில்

உனக்கு மீள தருவதெது, ஒரு
பெண்ணின் உதடு

விடாய்க்கு பருகியது. எப்பொழுதும்
ஒரு மிடரு வாழ்வின் சாறு.

சொல்லியைழ 4

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30		32
	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64

இடமிருந்து வலம்

1. தமிழின் மிகப் பெரிய வார இதழ்களில் ஒன்று.
12. நண்பன், ஒரு பத்திரிகைப் பெயரும் கூட.
21. தொலைவை அளக்கும் பழந்தமிழ்ச் சொல். குழம்பி விட்டது.
25. தலை கீழாய் உள்ளது . சிறுகுளம்.
27. நீங்கிப் போதல்
38. அருகில் எவரும் இல்லை.
44. ஒரேயொரு கண்டத்தில் உள்ள விலங்கு. நன்கு தாவும்.
54. இதற்கும் வாய்ப்புக்களுக்குமாகப் பலர் பறப்பதுண்டு.
61. எல்லா இரவும் இதில் முடியும்.

மேலிருந்து கீழ்

- 1.தமிழிற் புழங்கும் இச் சொல் வழிபாட்டைக் குறிக்கும்.
3. ஆச்சரியப்பட்டு நிற்பதால் குழம்பி விட்டது.
4. இதன் அடிப்படை தெரிந்தால் தமிழைப் பிழையின்றி எழுதலாம்.
5. திறமைசாலி. ஒரு படத்தின் பெயரும் கூட.
6. எல்லா வேலிகளிலும் இது இருக்கும்.
10. வாளுக்கும்,கதிருக்கும் பொதுவானது.
24. பெருமை எனவும் இதைக் கூறலாம்.
27. இது இல்லாமல் மேடையிற் பேசுவோரையும், கவிதை எழுதுவோரையும் கண்டிருப்பீர்கள்.
30. எப்போதும் திருமணத்தில் முடியும் என்றில்லை. அதனாற் குழம்புவோர் பலர். இங்கும் குழம்பி விட்டது.
34. தலைகீழாய் நிற்கும் ஒரு கல்வி நிலையம்
46. இதைக் கோயிலிலும் தூக்கலாம், அரசியல்வாதிகளின் பின்னாலும் தூக்கலாம்.
53. மண்ணுக்கு மேலுள்ள எல்லாம் தலைகீழாய் உள்ளது.
55. கணிதக் குறியீடுகளில் ஒன்று.
56. துணிவு. ஒரு திரைப்படப் பெயரும் கூட.

சொல்லிழை போட்டியில் வெற்றிபெறும் அதிர்ஷ்டசாலிக்கு 5000 ரூபா பரிசு வழங்கப்படும். அடுத்த வெற்றியாளர்கள் இருவரின் பெயர், விபரங்கள் இங்கே பிரசுரிக்கப்படும்.

சரியான பதில்களை sollilai@ullamm. Com என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு உங்கள் பெயர், தொலைபேசி இலக்கம், முகவரி, புகைப்படம் மற்றும் மின்னஞ்சல் விபரங்களுடன் அனுப்பி வையுங்கள்.

சொல்லிழை 3 - விடைகள்

இடமிருந்து வலம்	58. விரியன்	35.கோப்பு
1. கல்லுண்டாய் வெளி	62. சொம்பு	36.சத்ரு
11. கசம்	மேலிருந்து கீழ்	39. திட்டம்
15. கூறு	1. கடலும் கரையும்	40. வன்மை
19. திதி	5. டாம்பீகம்	50. கவி
25. கல்யாணம்	7. வெறுமை	51. புரி
29. கசடற	11. கதி	
35. கோசம்	12. சதி	
38. மதி	16. கூற்றுவன்	
49.யுகபுருசர்	22. பாசமலர்	

சொல்லிழை போட்டி 3இல் வெற்றி பெற்ற அதிர்ஷ்டசாலி

எஸ். ராஜேந்திரன்

நாவலப்பிட்டி, கண்டி

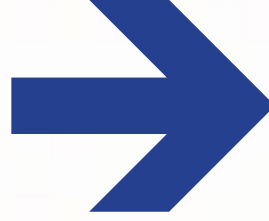
சரியான விடைகளை எழுதியனுப்பிய மற்றைய இருவர்

1. சிவபாலினி ராசநாயகம்
களுவாஞ்சிக்குடி
மட்டக்களப்பு

2. மணிமாலா சுந்தரலிங்கம்
கனகராயன்குளம்
நெடுங்கேணி
வவுனியா

கவிதைப் போட்டி

இந்தப் புகைப்படத்துக்குப் பொருத்தமான கவிதை ஒன்றினை எழுதுங்கள். சிறந்த கவிதைக்கான பரிசாக 5000 ரூபா பரிசு வழங்கப்படும். அத்துடன் தரமான கவிதைகள் உள்ளம் இதழ்களில் அவ்வப்போது பிரசுரமாகும். உங்கள் கவிதைகளை kavithaigal@ullamm.com என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள். கவிதைப் போட்டிக்கான கவிதை என்பதை மறக்காமல் குறிப்பிடுங்கள். நன்றி!

கவிதைப் போட்டி மூன்றில்
5000 ரூபா பரிசு பெறும் கவிதை.

கூடுதல் குலவுதல்
குதூகலம் யாவும்
பயனுறு செயலாய்
ஆகுமாம் எப்போ
உள்ளும் வெளியும்
குவிகிற குப்பைகள்
கூட்டி அள்ளித்
தள்ளுதல் செய்தால்

இக் கவிதையை எழுதிப் பரிசினைத் தட்டிச் செல்லும் மூதூர், கிளிவெட்டியைச் சேர்ந்த றொபேட் தேவநாயகத்துக்கு எமது வாழ்த்துக்கள் .

4

ஜெ. பீரோஸ்கான் கவிதைகள்

1

அரேபியம்

அந்த மரம் பூக்களுக்கு பதிலீடாக
சில சொற்களை உதிர்க்கின்றது
அந்தக் கடல் மீன்களுக்கு பதிலீடாக
சில பூக்களை வளர்க்கின்றது
அந்த வான் நட்சத்திரங்களுக்கு
பதிலீடாக
சில மீன்களை இறக்குகிறது
சில மனிதர்கள் நேயத்திற்குப் பதிலீடாக
பல முரண்களை
உருவாக்கிவிடுகின்றனர்.
இப்போது இதையொரு கவிதையாக
முடித்து வைப்பதானால் வாசகன்
ஒருவன் போதுமெனக்கு.
ஆனால் நான் இதனை ஓவியமாக
முடிப்பதாக இருந்தால் ஒரு தூரிகையும்
சில வர்ணங்களும் போதுமெனக்கு.
இருப்பினும்,
இதனை நான் எவ்வாறு முடிப்பதென்று
கருத்துக்களை நீங்கள்

பதிய வேண்டுமானால், என் கூடவே
இந்த இரவு முழுவதும் உறங்கி முடிக்க
வேண்டுமென, இந்த அரேபியக் கதை
முடிகிறதெனச் சொல்லி,
அந்தப் பிரதியை மூடிவைத்து விட்டு
காலைத் தேநீரை அருந்தி
ஆறுதலாகின்றேன்.

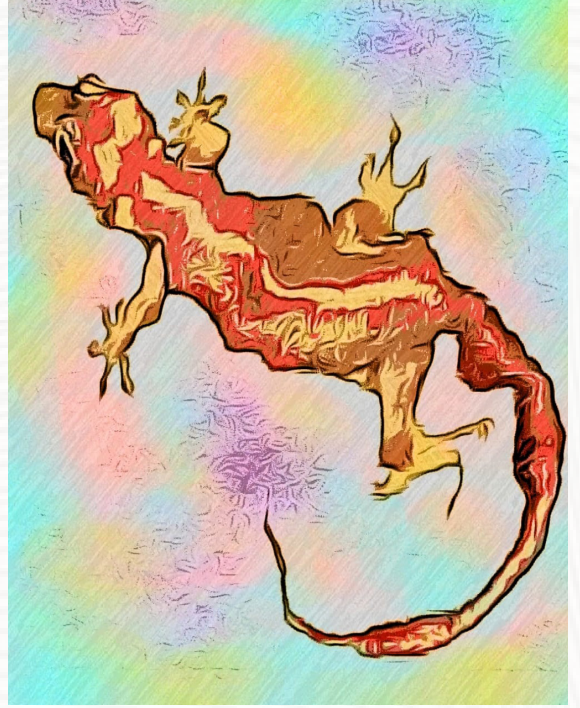

Deen gaffoor
29122022

2

சம்பிரதாய கதையும் பல்லியும்
வலி மிக நேசம் கொண்ட இரவொன்றில்
அழுது புலம்பும் நிகழ்வொன்றை
அறையின் சுவரில் அப்பியிருக்கும்
பல்லியிடம் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்
அருகில் மகள் உறங்குகிறாள் என்பதால்
மௌனமாக பகிர்தல் அபிநயங்களுடன்
நீளுகிறது.

எனது கடந்த காயங்களின் வலிகள்
ஒரு ராட்சச பறவையொன்றாய்
இந்த இரவை தூங்கி கழிக்க விடாது
தடுக்கின்றதென பல்லியிடம்
பேசிக் கொள்கிறேன்
அதுவோ உனது படுக்கையறையின்
மறு அறையில் இருட்டால்
நிறைந்திருக்கிறதே
அங்கு
எலிகள் ஏதுமுண்டா என்கிறது.
நான் சலிப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன்
எனவே
பல்லியிடம் இல்லையென சொல்லி
எனது ஆறாக்காயங்களின்

சம்பவங்களை பகிர்கிறேன்
மிகவும் கவலையுடன் பல்லி
அதனை கேட்டு கீச்சிடுகிறது.
பக்கத்தில் உறங்கும் மகளோ எழுந்து
சொல்கிறாள் - நாளை உன் வலி
தீர்ந்துவிடுமென
இந்த சம்பிரதாய நிகழ்வை
மனைவி ஏற்றுக் கொண்டிருப்பாளா
வாசகரே
நீங்கள் இன்னும் கொஞ்சக் காலம்
முன்னோக்கிப் போங்க
அந்த காலத்தில் பதில் இருக்கும்.

R & C Property Lawyers LLP
Conveyancing Specialists

Raja Thavaraja & Senthuran Thavaraja Solicitors

UNIT 116 Tooting Works
89 Bickersteth Road
London SW17 9SH

 0208 772 4920

 02086820651

info@rcpropertylawyers.co.uk

www.rcpropertylawyers.co.uk

சிகரா கவிதைகள்

My sorrows were fading away until,
I had discovered another side.
It had felt like a missing puzzle piece,
that I had been searching for all
along.

I thought it would all add up.
But I did not expect a corner piece
create to a whole new world.

நான் இன்னொரு பக்கத்தைக் காணும்
வரை
என் துயரம் மறைந்து கொண்டிருந்தது.

ஒரு தவறப்பட்ட புதிர் துண்டு போல்
அதனை,

நான் நீண்ட காலமாக
தேடிக்கொண்டிருந்தேன்.

எல்லாம் சேர்ந்துவிடும் என்று
நினைத்தேன்.

ஆனால் தவறிய மூலைத் துண்டு
ஒரு புதிய உலகத்திற்கு வழிவகுக்கும்
என்று நான் நினைக்கவேயில்லை.

உருக முனைக்கும் செய்கள்

2

Love can be shallow from the pain
anger brings.

Anger conceals love, the way
clouds conceal rain.

But the rain will fall soon.

காதல் எவ்வளவு ஆழமற்றது என்பதை
கோபம் காட்டுகிறது.

காரிருளில் மறைந்திருக்கும் மழையைப்
போல்

காதல் கோபத்திற்குள் மறைகிறது.

ஆனால் மழை விரைவில் பெய்யும்.

3

Hate in every sentence.

Is easier to swallow,
than love with flavored envy.

ஒவ்வொரு வாக்கியத்தினதும் வெறுப்பு.

நேசம் பூசிய பொறாமை கொண்ட

காதலைவிட,

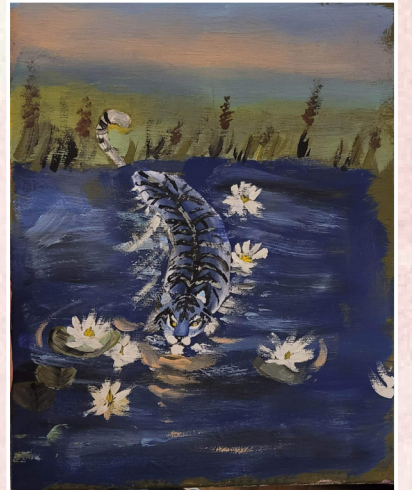
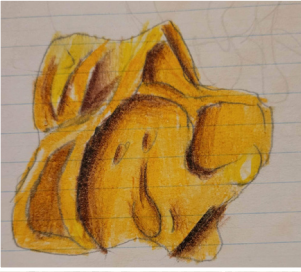
விழுங்குவதற்கு எளிது.

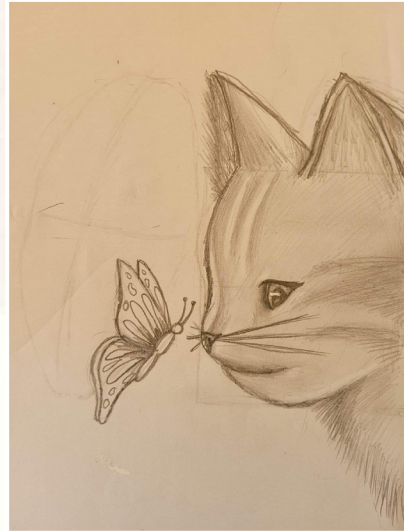
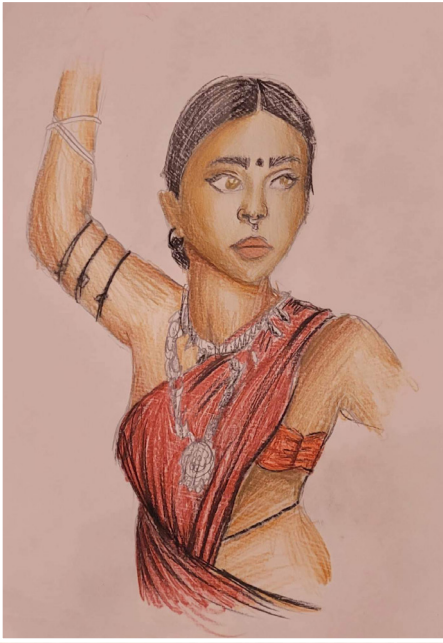

இரட்டை ஓவியர்கள்

மது மயூரதாஸ், யது மயூரதாஸ் என்ற பதினொரு வயதான, பிரம்டன் கனடாவைச் சேர்ந்த இரட்டையர்களது அற்புதமான ஓவியங்களே இவை. சிறு வயது முதலே ஓவியக் கலையில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள இவர்கள் Ross Drive Public School ல் ஆறாம் வகுப்பில் கல்வி பயில்கின்றனர். இவர்களது ஓவியங்கள் அவர்களது பாடசாலையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பிருசுவிரலின் த

பிருத்விகன்

ஒரு சமூகத்தின் வெளிப்பாடாக அல்லது அச் சமூகத்தை வெளிப்படுத்துவதாகக் காணப்படுபவை அச் சமூகத்தவருடைய கலைகளே. எமது கலைப்பாரம்பரியம் மதம் சார்ந்ததும், அதனோடு ஒட்டிய சடங்கு சார்ந்ததும் வளர்ந்தவையே. இவ்வாறு நோக்கும் போது, கோயிலோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய கலை வடிவமாக, நாதசுர தவிலிசை மிளர்கிறது. இதனைக் கோயில் வளர்த்தெடுத்த கலை என்று கூடச் சொல்லலாம்.

மனிதவாழ்வியலில் அனைத்து மங்கள நிகழ்வுகளிலும் இவ்வாத்தியம் இசைக்கப்படும். இதனால்தான் இவ் வாத்தியத்தை மங்களவாத்தியம் என்றும் ராஜவாத்தியம் என்றும் அழைத்தனர்.

நாதசுர தவிலிசையானது குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தவரால் மட்டுமே இசைக்கப்பட்டு வந்தது. இவர்களை இசையாளர், இசைவேளாளர் என்றழைப்பர். தமிழர் தம் பண்பாடு என்று, இன்று நாம் அதிகமாகப் பேசிக் கொள்ளும் விடயங்களில், இவ் இசையாளர்களை அல்லது இவ்வாத்திய இசையைத் தள்ளிவிட்டுச் செல்லமுடியாத அளவிற்கு, கற்காலம் முதல் இக்காலம் வரை எம் வாழ்வியலோடு இணைந்து இழையோடிக்கொண்டிருக்கிறது.

இன்று புலம்பெயர் தேசங்களிலே ஆர்வத்துடன் பயின்று வருவதும் நிற்கிறது.

இக் கலைஞர் குழாம் மட்டுமன்றி, மிகவும் செய்வதே இக் கலை முக்கிய காரணம்

வாய்ப்பாட்டு இவ்வாத்திய அடிப்படையாக இன்று வரை வாய்ப்பாட்டிற்கு இல்லாத முக்கியத்துவம் இசைக்கே உண்டு. இதைவிட இங்கே

இக் கலையைப் பிற சமூகத்தவரும் இதற்கான சமூக முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டி

இக் கலையைத் தொழிலாக மனப்பூர்வமாகவும் விரும்பிச் சிறந்து விளங்குவதற்கு எனலாம்.

இசைதான் இசைக்கு இருந்தாலும்,

சமூக இந்த வாத்திய

தவில் வித்துவம்

செந்தில்நாதன்

இசைக்கப்படும் துரித பிரகாக்கள், நடைகள் (ஐதிகள்) என்பவற்றை வாய்ப்பாட்டிசையிலே தருவது கடினம். ஏனைய ஆற்றுகைக் கலைகளோடு ஒப்பிடுகையில் இன்றுவரை மணிக்கணக்காக இசைக்கப்படும் கலை வடிவமும் இதுவேயாகும். மக்களால் பெரிதும் விரும்பி ரசிக்கப்படும் ஒரு முக்கிய கலைவடிவம். ஏனைய கலை வடிவங்கள் போலல்லாது, இதன் பயிலும் முறைமை குருகுலக் கல்வியாக அமைந்து, அச் சமூகத்தவராலேயே வெற்றிகரமாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது.

இச்சமூகத்தவரது கலைசார்ந்த வாழ்வியல் முறைமையானது இவர்களை ஏனைய சமூகத்தவரிடமிருந்து சற்று வேறுபடுத்திக் காட்டுவதை அவதானிக்க முடியும். இவர்களது பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்பிரயோகங்கள் பிற சமூகத்தவரால் பயன்படுத்தப்படாத, எளிதில் புரிந்து கொள்ளமுடியாதபடி, இவர்களால் அமைக்கப்பட்டு, பேசப்பட்டு வருகிறது. ஒப்பீட்டளவில் அதிக கற்பனை சக்தியும், நகைச்சுவை உணர்வும் கொண்ட இவர்கள், சுத்தம், சமையற்கலை, அலங்காரம், உபசரிப்பு,

பணிவு என்பவற்றிற்கு அதிக அண்டியே இவர்களது வாழ்விடம்

முக்கியத்துவம் கொடுப்பர். கோயில்களை அமைந்திருக்கும்.

சில காலங்கள் (போர்க்காலம்) காலமாகவே இருந்தது. போர்க்காலத்தில் கொண்டாடப்படாததால் வறுமையில் இருந்தாலும் இன்று நாம் நெஞ்சை நிமிர்த்திப் பெருமை கொள்ளும் படியாகச் சில இளங் கலைஞர்கள் எம்மிடையே புகழ்பூத்து நிற்பது போற்றப்பட வேண்டியது.

இவர்களுக்கு மிகவும் இருண்ட கோயில்கள் மூடப்பட்டு விழாக்கள் வாடி, வளம் குன்றி

இங்கே நாம் தவில் கலையை யையும் அதன் சிறப்பு பற்றியும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது முக்கியமானது. தவில் ஒருதாள வாத்தியமாகும். இக்கலையில் சிறந்து விளங்கு,

தாளங்கள் பற்றிய அறிவும், தெளிவும், மிகமுக்கியமானது. ஆற்றுகையின் போது வேகமும் விவேகமும், அத்தோடு கை அல்லது விரல் பேச்சும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற கலைஞனே புகழ்மைய முடியும்.

சங்கீதத்தில் சுருதி மாதா என்றும், லயம் பிதா என்றும் கொள்ளப்படும். லயம் என்பது தாளம். தாளம் தப்பாத அல்லது லயசுத்தமான ஆற்றுகை தவிலிசை ரசனையின் அடிப்படை எனலாம். இதற்கு 7 வகையான தாளங்களும், 5 வகையான நடைகளும் (ஐதி) $(7 \times 5 = 35)$ கொண்டமைந்த 35 தாளங்களும், பற்றிய அறிமுறை, செய்முறைப் பயிற்சிகள் மிகவும் முக்கியமானவை, இவற்றைக் கையினால் பயிற்சி செய்வர். கட்டை என்றழைக்கப்படும், தோலில்லாத வெறும் பலகைக் கட்டையிலே (கிட்டத்தட்ட மிருதங்க அமைப்புடையது) இத்தாளங்களை அழுத்தி அடித்துப் பயிற்சி செய்வர். இப்பயிற்சியின் மூலம் கையையும் விரல்களையும் பலப்படுத்தி, பதப்படுத்திக் கொள்வர். சிலகாலங்களின் பின்னரே, தோலால் செய்யப்பட்ட தவில்லைப் பயிற்சி செய்யத் தொடங்குவர். தவில்மேதை தெட்சணாமூர்த்தியின் காலத்திலிருந்து தவிற் சமா என்பது கச்சேரியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. தவிலிசை ரசனையில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய தவில் மேதையை, இசையுலகம் கை கூப்பி வணங்க வேண்டும். அதுவரை தவில், நாதசுரத்தில் ஒரு பக்கவாத்தியமாக இணை வாத்தியமாகவே இருந்திருக்கிறது. நாதசுர வித்துவான்களுக்கு

ஓய்வு கொடுக்கும் வகையில் மிகக்குறைந்த நேரத் தவிலிசை இடம்பெற்று இருந்தது. இன்று தவிற் சமாவிற்கென்றே மக்கள் கூட்டம் கூடுவதைக் காண முடிகிறது.

இன்றுவரை மரபு தழுவிய முறைப்படியான ஆற்றுகை தவிலிசையில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. கோவில்களில் அன்றாட பூசைகளிலும் திருவிழாக்களிலும், இசைப்பதற்கென்று ஒரு மரபு உள்ளது. மல்லாரி இசை அதற்கு நல்ல உதரணமாகும். நாதசுரத்தின் ராக ஆலாபனையின் போது சதுஸ்ர ஐதி அமைத்து இசைப்பதும், ராக ஆலாபனையின் நடுப்பகுதியில் தனியாவர்த்தனம் இசைப்பதும் வழமையானது. மல்லாரி இசைக்கு முன்னர், கண்ட ஐதியில் அலாரிப்பு இசைப்பதும் மரபாக உள்ளது.

தண்டிமம், யமபேரி, மேளம், மட்டுகம், முழவு என்ற பெயர்கள், இவ்வாத்தியத்திற்கு இருந்ததைப் பழைய இலக்கியங்களில் இருந்து

அறிகின்றோம். யாழ்ப்பாணத்தில் தவிலிசைக்குப் பெருமதிப்பு இருந்ததாக, இந்திய விமர்சகரும், எழுத்தாளருமான த. சண்முகசுந்தரம் தனது. “யாழ்ப்பாணத்து இசைவேளாளர்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறான பெருமையும் சிறப்பும் கொண்ட தவிலிசைப் பரம்பரையில் புகழ்பூத்த பல வல்லுனர்கள் இருந்தார்கள். அதேவரிசையில் இங்கு நாம் பாராட்ட வேண்டிய 8 வயதுச் சிறுவன் பிருத்விகன் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரைச் சேர்ந்த தவிலிசைக் கலைஞர்

செந்தில்நாதனின் இரண்டாவது புதல்வன் . இவர் புகழ்பூத்த நாதசுர இளங்கலைஞர் P.S பாலமுருகனின் பெறாமகன். இவர்கள் பரம்பரையாக இக்கலைப் பயில்வில் மிகுந்த வித்துவம் கொண்டவர்கள் . அந்த வரிசையில் வந்த பிருத்விகன் கோவிட்

கால விடுமுறையில் தனது தவிலிசைப் பயில்வை தந்தையின் உதவியோடு தீவிரப்படுத்தினார். தவிலிசைக்கலையில் இவருக்கிருந்த ஆர்வமும் , ஞானமும் மிகப்பெரியது என்பதைக் கண்டுகொண்ட தந்தை அவருக்கான ஆரம்பப்பயிற்சியைத் தொடங்கினார்.

35 தாளங்களையும் தனது சிறுவயதிலேயே தெளிவாகப் பயிற்சி செய்து கொண்டு, தவிலிசைக்கும் சுட்டிச்சிறுவன் பிருத்விகனை ஒரு அசாதாரணக் கலைஞனாகவே நான் பார்க்கின்றேன்.

எமது இசையானது மனோதர்மமும், கற்பனையும், கணக்கு வழக்குகளும் நிறைந்த லய நுட்பங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட செந்நெறி. இசைக்கனதியும் , செறிவும் கொண்டு, வேறு எந்த இசையிலும் இல்லாத தனித்துவங்களைக் கொண்டது. சிறுவயது முதல் இதனைப் பயின்றாலும், உச்சத்தைத் தொடும் கலைஞர்களை விரல் விட்டுத்தான் எண்ணமுடியும். இதற்கு தவிலிசையும் விதிவிலக்கானதல்ல.

லய நுட்ப அறிவும், அதீத கற்பனா சக்தியும், கூடவே வேகமும், விவேகமும் உள்ள கலைஞர்களால் மட்டுமே தமக்கென ஒரு பாணியை எடுத்துச் செல்ல முடியும். இதைவிட முக்கியமான விடயம் ஒரு சிறந்த தவிலிசைக் கலைஞனாக மிளிர்வதற்கு அவனுக்கு வாய்ப்பாட்டு ஞானமும் இன்றியமையாதது. ஏனெனில் நாதசுரத்திற்கு இணைவாத்தியமாகவே தவில் இருக்கிறது. இவை எல்லாவற்றையும்

சேர்த்தெடுத்துக் கொண்டு, ஆற்றுகை செய்யும் திறன் பிருத்விகனிடம் இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

பிருத்விகன் ஐந்து வயதில் காரைநகர் சிவன் கோவிலிலே, தனது முதலாவது கச்சேரியைக் குருமார்களும் பெரியோர்களும் ஆசீர்வாதத்தோடும் ஆரம்பித்து, இன்று தனது வயதோடு ஒத்த கலைஞர்களை கொண்ட, சிறுகுழுவினராக இவர்கள் இசைத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்குழுவிலுள்ள நால்வரும், ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் முக்கியமான விடயமாகும்.

சித்திராங்கி சுரேஸ்

கலை இலக்கிய விமர்சகர்,

பிருத்விகனின் இசைப்புலமை அபாரமானது என்பதை அவரது பிஞ்சு விரல்கள் தரும் நாதசுகம் விளக்கி நிற்கிறது. தவிலிசை ஆற்றுகையில் ஒருவரது புலமை என்பது, மற்றைய தவிர்காரரால் விடப்பட்ட இடத்தைத் தொட்டு அதனூடே கோர்வைகளைச் சரியான எண்ணிக்கையில் இட்டு நிரப்புவதில் தான் புலப்படும்.

பிருத்விகன் தனது புலமையைத் தன்னோடொத்த வயதுக் கலைஞர்களோடல்லாது, பெரிய வித்துவான்களோடும் ஈடுகொடுத்து ஆற்றுகை செய்துள்ளமை மிகவும் பாராட்டுக்குரியது . தவில்மேதை தெட்சணாமூர்த்தியின் புதல்வன் தெ. உதயசங்கரோடும் தனது தந்தையோடும் செய்திருந்த ஆற்றுகை மிகவும் சிறப்பானது, ரசனைக்குரியது,

சிறுவன்தானே என்று எளிமையான நடைகளையே இசைத்துக் கொண்டிருந்த தெ. உதயசங்கர், இவனது புலமையைக் கண்டு கடினமான பிரயோகங்களைக் கையாண்ட போதும், அதற்கும் ஈடுகொடுத்துத் தனது திறமையை நிலைநாட்டிய சிறுவனைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. இறுதியில் தெ. உதயசங்கர் அவர்களால் பாராட்டப்பட்டார். பல இந்திய தவிலிசை கலைஞர்களும் இவனது

புலமையைப் பாராட்டி உள்ளனர்.

யாழ் . சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் பிருத்விகன் கல்வியிலும் சிறந்து விளங்குவது சிறப்பானது . தந்தை செந்தில்நாதனும் சிறந்த தவிலிசைக் கலைஞர். பலநாடுகளிற்கும் தனது இசைப்புலமையை எடுத்துச் செல்பவர். இவரது அண்ணன் P.S. பாலமுருகன் நாதசுர இசையில் தனது புலமையால் புகழ்பெற்றவர் . பிருத்விகனிடம் இயல்பாகவே காணப்பட்ட இசைநுணர்ச்சிக்கும், புலமைக்கும் அவரது இசைச் சூழலும் ஒரு பக்கபலமாக அமைந்திருந்தது. ஏனெனில் இக்கலையில் சிறந்து விளங்க கேள்வி ஞானம் என்பது மிகவும் இன்றியமையாதது.

நிறையிலும் நாதத்திலும் தவில் ஒரு கனதியான இசைக்கருவி. தவில் விடச் சிறிய பையன், தனது பலம் குறைந்த கைகளால், அதே கனதியோடும் நாதத்தோடும் இசைப்பது என்பது, சாதாரணமானது அல்ல. சிரித்த முகத்தோடு, அனுபவத்தில் முதிர்ந்த கலைஞர்களோடு, துணிச்சலுடன் போட்டியிடும் பாங்கு அலாதியானது. கண்களை மூடிக்கொண்டு இசையை மட்டும் கேட்டால் தாளம் தப்பாத அவனது விரலடி வேகமும், பிஞ்சுவிரல் தந்த சுருதி விலகாத நாதமும், கனதியும் ஒரு கைதேர்ந்த கலைஞனின் திறமைக்கு ஈடானது. கண்களைத் திறந்து பார்த்து ரசித்தால் கண்களும், மனதும் வேறிடம் செல்லமுடியாத அளவிற்குக் கட்டிப் போட்டுவிடும்.

பிருத்விகனின் ஞானக்கண்ணும், அதில் தெரிந்த ஆர்வத் துடிப்பும், சிரித்த முகத்துடன் தந்தையோடு போட்டியிடும் சுட்டித்தனமும் மிகவும் ரசிக்கக் கூடியவை.

எட்டு வயதில் 35 வகையான தாளங்களையும் தெரிந்து இசைக்கும் திறமை பாராட்டுக்குரியது . ஒரு ஆற்றுகைக் கலையானது எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதற்கான தகமைகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பிருத்விகனை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். இவரது வாலிப வயதில் பெரும் கலைஞனாகத் திகழ்வான் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த இடத்தில் எனக்கு இரண்டு விடயங்கள் ஞாபகத்தில் வருகின்றன. அதனையும் வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி தனது சிறுபராயத்திலே எவ்வாறு ஆற்றுகை செய்திருந்தார் என்பதைப் பலர் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். பிருத்விகனின் ஆற்றுகை எனக்குக் குட்டித் தவில் மேதையைச் சுட்டிக் காட்டியது.

மற்றையது, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்திலே நான் விரிவுரையாளராகத் தெரிவு செய்வதற்கான நேரடித் தேர்வுப் பரீட்சையில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளில் ஒன்று “தவில் ஏன் ஒரு பெரிய நிறையுள்ள இசைக்கருவியாக உள்ளது. அதனைத் தோளில் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு இசைப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறதே” என்பதாகும் . ஒரு பல்கலைக்கழக மட்டத்திலேயே கடினமான வாத்தியமாகப் பார்க்கப்பட்ட தவில், அதனிலும் சிறியவனான பிருத்விகன் மிக லாவகமாகக் கையாள்வது வியப்பானதே.

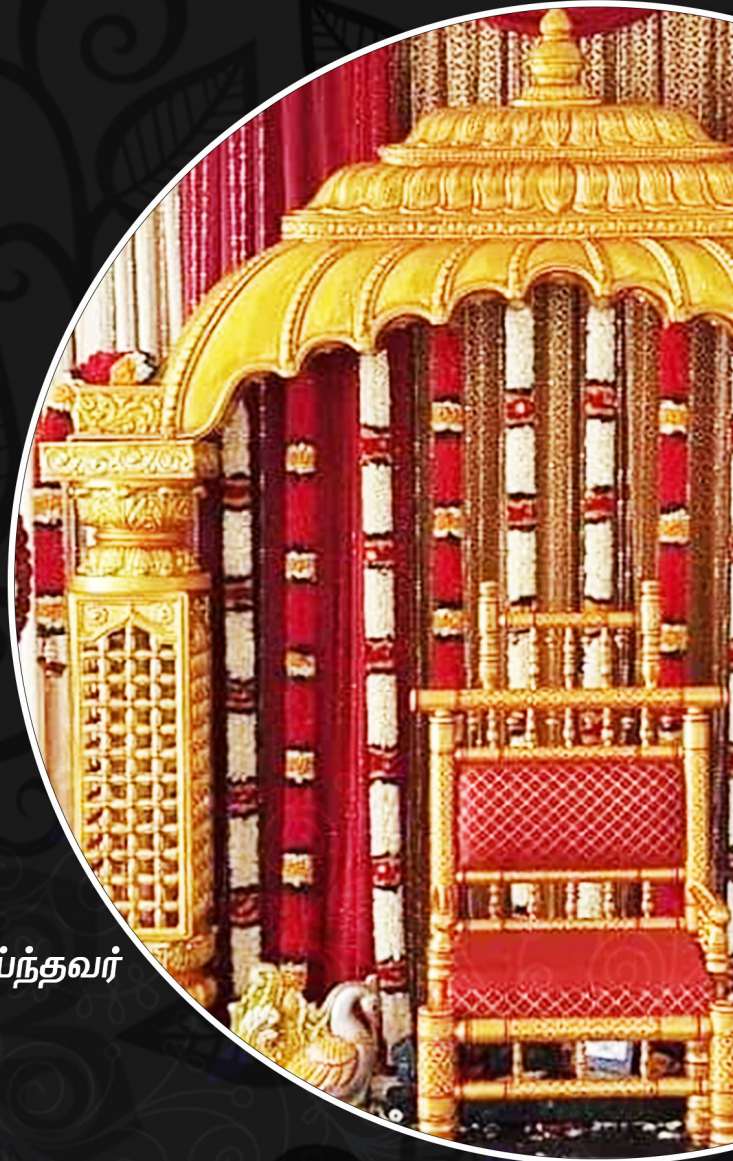
“கலாரசனை என்பது, ஒருபடைப்பாக்கத்தின் போது படைப்பாளியும் (கலைஞன்) ரசிகனும், ஒரே உணர்வோடு ஒன்றிப்போதல் எனலாம்” பிருத்விகனின் ஆற்றுகையானது தானும் இசையுணர்வோடு ஒன்றி, ரசிகனையும் அங்கே அழைத்துச் செல்வதானது மிகச் சிறப்பானது!

இந்தியாவின் பிரபல நாதஸ்வர வித்துவான் மாம்பழம் நடராஜா அவர்கள் பிருத்விகனின் கச்சேரியை மேடையில் பார்த்தபின் தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் எட்டாவது அதிசயம்; பிருத்விகன் ஒன்பதாவது அதிசயம் என்று வானளாவ பிருத்விகனைப் புகழ்ந்தார் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

மங்களகரமான வைபவங்களை மகிழ்வுடன் கொண்டாட
அழகான அலங்காரம் முக்தியம்.

KE
KAVI'S EVENTS
THE LUXURY HOME DECOR

- Wedding
- Birthday
- Anniversary
- Saree ceremony
&
- Any occasion

Decor துறையில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்
Kavitha (647) 298-1959

அழகிய இல்லம் என்பது உங்கள் கனவு
அதை நனவாக்குவது
எங்கள் பொறுப்பு

For your construction needs in Jaffna...

Contact Us:

Phone : 0094777959914

E-Mail : trshankar2004@gmail.com

GANGU CONSTRUCTIONS
QUALITY IS THE ONLY CONCERN